

HKR počeo emitirati iz novog prostora na Ksaveru

„U današnjoj stvarnosti kada su mediji sito istinitosti i važnosti, nastavljamo dalje, ali iz novih, modernijih i ljepših prostora koji će nam omogućiti da kvalitetnije služimo Crkvi, vjernicima i ljudima dobre volje“, istaknuo ravnatelj Hrvatske katoličke mreže mons. Fabijan Svalina, pozdravljajući prvi put slušatelje HKR-a sa zagrebačkoga Ksavera

30. susret hrvatskih misionarki i misionara

Na susretima u Karlovcu i Zagrebačkoj nadbiskupiji sudjelovali su hrvatski misionari pristigli iz 12 zemalja svijeta kako bi međusobno podijelili iskustva u služanju, te vjernicima posvjedočili svoje poslanje

III. hrvatski iseljenički kongres

Trodnevni skup u Osijeku s temom „Odlazak – ostanak – povratak“ zaključen misnim slavljem koje je u vukovarskoj crkvi Sv. Filipa i Jakova predvodio nadbiskup Đuro Hranić - Između ostaloga upozorio je da su se „mladim ljudima koji trebaju sklapati stabilne veze i ulaziti u brak, mladim obiteljima koje ne mogu čekati da svojoj djeci osiguraju kruh svagdašnji, izmorenima nefunkcioniranjem pravne države, neredom u društvu i izostankom jasnih kriterija, ulaskom Hrvatske u Europsku uniju širom otvorila vrata i mogućnost da bolji život i budućnost potraže u pravno sređenijim društvima, koja znaju više vrednovati rad i radnika, njegove kompetencije, stručnost i znanje“

Domovinske vijesti

Dan Tomaša Goričanca u Maloj Subotici
25. obljetnica svećeničkog ređenja
Primanje prigodom Papina dana
Fra Roko Bedalov dobio Odlikovanje sv. Kvirina
Pokop vlč. Domagoja Vuletića
Đakovačko-osječka nadbiskupija bogatija za devetoricu svećenika
Svećeničko ređenje u Krku
Proslava 50 godina župe i biskupovih 25 godina svećeništva
Svećeničko ređenje u Sisku
Svećeničko i đakonsko ređenje u Vojnom ordinarijatu
Zoran Vladušić zaređen za đakona
Tisućita obljetnica spomena mjesta Beli
Hodočašće varaždinskih vjernika u Mariju Bisticu
Imenovana nova uprava milosrdnih sestara sv. Križa

Crkva u Hrvata

Zavjeti isusovca Željka Paše u Libanonu
Svećeničko ređenje u sarajevskoj katedrali
Kardinal Parolin pohodio Kotorsku biskupiju
Sporazum o suradnji Vrhbosanske nadbiskupije i biskupije Limburg
Hodočašće „Piroškoj Mariji“
Misa na obljetnicu stradanja Plehana

Inozemne vijesti

Izjava kardinala Parolina nakon susreta s crnogorskim premijerom
Posjet kardinala Parolina Republici Srbiji
Nadbiskup Hočevar: Vjernici katolici u Srbiji imaju pravo susresti Papu

Prilog dokumenti

Božja ljubav prethodi zakonu i daje mu smisao
U Isusovu srcu nitko nije nepoželjan

Domovinske vijesti

Franjevci konventualci fra Ferdinand Čavar i fra Zdravko Tuba proslavili svećeničke jubileje

Cres, 24.6.2018. (IKA) – U samostanskoj crkvi Sv. Frane uz istoimeni samostan franjevac konventualaca u Cresu u nedjelju 24. lipnja održano je zlatno i srebrno misničko slavlje.

Fra Ferdinand Čavar, OFMConv., proslavio je 50 godina od svećeničkog ređenja, a fra Zdravko Tuba, OFMConv., 25 godina. Uz slavljenike u koncelecijaciji euharistijskog slavlja bilo je više svećenika, a propovijedao je fra Stjepan Brčina, OFMConv., koji je govorio o ljepoti i težini svećeničkog poziva. Slavljenicima je zahvalio za zajedništvo i svjedočanstvo žrtve, te istinskog svećeništva koje su mu, kao mladom svećeniku posvjedočili svojim životom.

Slavlje su pjevanjem uveličali članovi samostanskog zbora, tamburaši iz Subotice, a priključili su se i članovi župskog crkvenog zbora.

Na kraju mise o. Brčina pročitao je čestitke koje je slavljenicima uputio provincijalni ministar Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevaca konventualaca fra Josip Blažević, dok su prigodne darove slavljenicima uručili članovi Franjevačkoga svjetovnog reda i prijatelji samostana.

Slavlje je nastavljeno na Batajni, u novoizgrađenoj kući Eremo koja je tom prilikom i blagoslovljena.

Dan Tomaša Goričanca u Maloj Subotici

Varaždinski biskup Josip Mrzljak predvodio je 27. lipnja euharistijsko slavlje u župnoj crkvi Rođenja BDM u povodu obilježavanja Dana Tomaša Goričanca, u sklopu kojega je održan i znanstveni kolokvij.

Mala Subotica, 27.6.2018. (IKA) - Varaždinski biskup Josip Mrzljak predvodio je u srijedu 27. lipnja euharistijsko slavlje u župnoj crkvi Rođenja BDM u Maloj Subotici povodom obilježavanja Dana Tomaša Goričanca. U zajedništvu s biskupom Mrzljakom bili su domaći župnik Đuro Vukalović, umirovljeni svećenik Varaždinske biskupije Josip Horvat, domaći sin, te biskupov tajnik Nikola Tomašević.

Prije početka misnog slavlja sve je srdačno pozdravio župnik Vukalović. Spomenuo se Tomaša Goričanca, podsjetivši kako maleni čovjek kada radi u onom što ga vjera uči postaje velik. Kao što nam je rekao sveti papa Ivan Pavao II., trebamo slaviti svoje mučenike i povijesne osobe. To je ono što drži jedan narod zajedno, poručio je vlč. Vukalović.

U propovijedi biskup Mrzljak naglasio je kako iz vlastite povijesti možemo mnogo toga naučiti. Dodao je i da kada slušamo Sveto pismo znamo da su to jako stare riječi, ali za nas kršćane uvijek nove. Sveto pismo nas vodi prema budućnosti, kazao je biskup. „Poglavlje iz Knjige o kraljevima govori kako su Židovi čitali Knjigu saveza u kojoj Bog govori ljudima što im obećava te isto tako što od njih traži. Ta je riječ upućena i nama da bismo znali vrednovati ono što je bilo u prošlosti te znali kojim putem treba ići prema budućnosti. Zato se i sjećamo mnogih ljudi iz naše prošlosti. Dobro je da se svi zajedno sjećamo svojih predaka i događaja. Dobro je osvjetliti prošlost i učiti što se i zašto događalo. Često kažemo da je povijest ljudskoga roda - povijest ratova. Pitamo se može li to drukčije i bolje. Riječ Božja nam govori da može. No, i mi moramo biti bolji i prepoznati koje je to dobro za ovo naše vrijeme kako bismo gradili bolju budućnost. Kada slušamo o bitci kod Siska koju je opjevao vaš župljanin Tomaš Goričanec, sigurno se

pitamo zašto se sve to zlo događalo. Divno možemo povezati prošlost koju treba istražiti i vrednovati s budućnosti. Ako ne naučimo ništa iz povijesti, ponavljat ćemo je u najnegativnijim stvarima, a to kao kršćani ne bismo željeli. Iz povijesti trebamo nešto naučiti i razmišljati te biti otvoren prema budućnosti“, poručio je biskup Mrzljak.

Nakon mise u Domu kulture uslijedio je znanstveni kolokvij posvećen Tomašu Goričancu. Dr. Krešimir Kužić analizirao je bitku kod Siska, usporedivši je s najznačajnijim bitkama na europskom tlu s kraja 16. stoljeća. Prof. Vladimir Mihaljević Kantor govorio je o epu „Opseđenje i pobjo sisečki“, izv. prof. dr. Hrvoje Kekez dotaknuo se teme sisačke utvrde i njezine predstraže u strategijama obrane od Osmanlija sredinom 16. stoljeća, a prof. dr. Alojz Jembrih govorio je o Sisačkoj bitci iz 1593. godine i njezinoj prisutnosti u hrvatskoj književnosti.

Doc. dr. Ivan Majnarić izlagao je o temi „Sisačka bitka 1593. u hrvatskom historiografskom narativu (25 godina kasnije), dok je mr. Ernest Fišer naglasio važnost i doprinos prof. dr. Zvonimira Bartolića u otkrivanju Tomaša Goričanca. U programu je prikazan i film učenika OŠ Tomaša Goričanca Mala Subotica, a odabrane stihove epa čitao je Božidar Vadlja. Moderator kolokvija bio je Vladimir Mihaljević.

Ponajbolji hrvatski kajkavski epski pjesnik Tomaš Goričanec rodio se 1815. godine u Maloj Subotici, međimurskom mjestu gdje danas osnovna škola nosi njegovo ime. Spjev o jednoj od najslavnijih hrvatskih bitaka i pobjedi nad Turcima „Opseđenje i pobjo sisečki“ njegovo je najpoznatije djelo, a autor je i više pjesama na latinskom jeziku.

Njegov spjev, pored neospornih estetskih kvaliteta, prožet je i visokim etičkim kvalitetama, duhom hrvatskoga domoljublja i našega hrvatskog narodnog ponosa. Umro je nakon teške bolesti u 22. godini života.

25. obljetnica svećeničkog ređenja

Prigodom spomena na 25. obljetnicu prezbiterskoga ređenja svećenika zaređenih 1993. godine u zagrebačkoj prvostolnici euharistijsko slavlje predvodio je 27. lipnja zagrebački pomoćni biskup Ivan Šaško koji je jubilarcima poručio da je „naša odgovornost uvijek ista: da budemo pastiri, a ne najamnici; da ne budemo mlaki, bez obzira na naše slabosti“. Zagreb, 27.6.2018. (IKA) – Prigodom spomena na 25. obljetnicu prezbiterskoga ređenja svećenika zaređenih 1993. godine u zagrebačkoj prvostolnici je na blagdan zaštitnika Zagrebačke nadbiskupije sv. Ladislava kralja, u srijedu 27. lipnja, euharistijsko slavlje predvodio zagrebački pomoćni biskup Ivan Šaško.

U pozdravnoj riječi, jedan od slavljenika duhovnik u Nadbiskupskom bogoslovnom sjemeništu preč. Vlado Razum podsjetio je kako je prije 25 godina u zagrebačkoj katedrali zagrebački nadbiskup sl. Božji kardinal Franjo Kuharić na ovaj datum zaređio 32 mladomisnika, a istoga dana u Splitu u konkatedrali Sv. Petra splitsko-makarski nadbiskup Ante Jurić zaređio je 11 svećenika. U molitvu je preč. Razum preporučio dvojicu svećenika koji su preminuli te trojicu koji su posustani na putu svećeničkog života.

Uvodeći u slavlje biskup Šaško prenio je čestitke zagrebačkog nadbiskupa kardinala Josipa Bozanića. Slavljenike-koncelebrante pozvao je da se u slavlju spomenu svih onih s kojima su povezani i koji su ih pratili na svećeničkom putu, kako žive tako i pokojne, a posebno

članove obitelji u kojima su rasli, župe iz kojih su krenuli u sjemenište i bogosloviju, u redovničke zajednice, kao i župnike, župne vikare, redovnice. „Važno mjesto imaju poglavari koji su vas pratili, profesori, suradnici u raznim službama. Posebno pak mjesto imaju vaši biskupi zareditelji, među kojima je sluga Božji kardinal Kuharić, koji se tiče svećeništva svakoga od vas, bez obzira gdje ste zaređeni. To je trag koji povezuje našu Crkvu i vidljiv je u svjedočanstvu blaženoga Alojzija Stepinca, od kojega vaši životi nisu odvojivi niti se bez njega može do kraja ispisati vaš životopis“, rekao je slavljenicima biskup.

U homiliji se biskup osvrnuo na misno evanđelje te posebno uputio na Isusov kriterij koji pomaže razlučiti „Pogledajte plodove“, rekavši da je „učinkovit način za mjerenje našega svećeništva, našega kršćanstva, našega pastorala i prisutnosti u društvu prepoznavati plodove“. „A što su plodovi svećeništva? U odmaku ovih dvadeset i pet godina, što se promijenilo u životu drugih ljudi, u mom životu? Imam li više pouzdanja, vedrine, svjetla? Ako je tako, to jesu plodovi evanđelja. Vide li se ti plodovi u životima ljudi s kojima živim, kojima naviještam evanđelje, svjedočim Krista, ljepotu Crkve i kršćansku kulturu? Plodove odgoja, rada i života s ljudima uistinu je teško odvagati. Toliko se puta čini da je taj rad uzaludan. Zato ga vrijedi promotriti u vremenskoj odmaku“, rekao je biskup.

Podsjetio je kako su prije dvadeset i pet godina bili u katedrali i sa zahvalnošću i spremnošću izgovorili „Evo me!“. „I vaše je godište bilo 'prijelazno': rođeni ste, rasli ste, formirali se za svećeništvo u doba komunizma; dočekali ste i prošli radost slobode i susreli težinu rata, da biste nosili ljude u nadi, liječili rane, obnavljali snagom Radosne vijesti. Sada smo u vremenu u kojemu treba prepoznavati i razlučivati na drukčiji način. Mnogi će reći – zahtjevniji. Mnogo je onih koji se predstavljaju kao proroci, učitelji, donositelji boljitka i sreće. No, Isus nam kaže da je to prepoznavanje jednostavno: po plodovima. Veličina ljudi koja dolazi samo od Boga prepoznaju se po malenim gestama“, posvijestio je biskup Šaško.

Upozorio je i kako u svećeničkom životu postoji kušnja „da počnemo mjeriti necrkvenim mjerilima, provjeravati necrkvenim kriterijima; da tražimo učinkovitost koja ne traži najprije Božje kraljevstvo. Uvijek postoji opasnost lažnoga proroštva, kakav se najčešće susreće u političkim odnosima koji ne računaju s Bogom ni s vječnošću, dok svakoga dana slušamo ponude i obećanja o lakome putu do bogatstva, uspjeha i zadovoljstva. A lažna su proroštva svi oni prijedlozi, postupanja i odnosi koji pod krinkom dobrohotne pojave stvaraju navezanosti i ovisnosti, vrebajući slobodu čovjeka“. Svećenike jubilarce pozvao je da budu predani svome narodu, jer „očito je poslanje našega naraštaja da vratimo svježinu kršćanstvu u svijetu koji kao da je odlučio ostati slijep pred vlastitom ljepotom, žedan na svome izvorištu; zaboravan pred svojom prošlošću; kao da je odlučio biti nijem i ne govoriti jezikom kojim govori kultura u koju je uronjen. Naša odgovornost je uvijek ista: da budemo pastiri, a ne najamnici; da ne budemo mlaki, bez obzira na naše slabosti“.

Nakon popričesne molitve riječ zahvale u ime svećenika jubilaraca izrekao je preč. Vlado Razum, podsjetivši da su slavljenici obnašali mnogovrsne i raznolike službe i poslanja tijekom dvadeset i pet godina svećeničkog djelovanja: većina kao župnici, a neki kao profesori na Katoličkom teološkom fakultetu na čelu s dekanom fra Mariom Cifrakom, neki kao suradnici u biskupijskim ustanovama, neki kao odgojitelji u bogoslovijama i redovničkim zajednicama, a tu su službe provincijala i gvardijana u redovničkim zajednicama. Prisjetio se i četiriju redovnica

koje su u Zagrebu studirale teologiju sa slavljenicima s. Marije Pehar, sada profesorice na KBF-u u Zagrebu; s. Celine Vidak, odgajateljice novakinja i juniorki u zajednici Školskih sestara franjevki; s. Emile Barbarić, provincijske predstojnice Družbe kćeri milosrđa i s. Fides Babić, misionarke u Čileu, te im je zahvalio na molitvama i vjernom redovničkom služenju.

Nakon blagoslova, slavljenici su zajedno s biskupom Šaškom na grobu bl. Alojzija Stepinca molili za njegovo skoro proglašenje svetim, a potom se uputili u bogosloviju na zajednički ručak.

Svećenici slavljenici zaređeni 1993. godine su Dragutin Cerovečki, Norbert Koprivec, Nedjeljko Pintarić, Zdenko Perija, Vlado Razum, Franjo Sobočan i Tomislav Šestak iz Zagrebačke nadbiskupije; Vlado Borak i Josip Koprek iz Varaždinske biskupije; Jakov Golomeić, Darko Juras i Stjepan Šprajc iz Bjelovarsko-križevačke biskupije, Vicko Obradović i Mario Sanić iz Požeške biskupije; salezijanac Drago Škarica; članovi Hrvatske pokrajine Družbe Isusove o. Mato Anić, o. Ivica Musa, o. Josip Batinić i o. Vinko Maslač, članovi Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevaca konventualaca fra Žarko Relota, fra Zdravko Tuba i fra Marko Vrdoljak; članovi Hrvatske franjevačke provincije sv. Ćirila i Metoda fra Anto Barišić, fra Dragutin Bedeničić, fra Mario Cifrak, fra Ivan Miklenić i fra Ilija Mijatović; član Hrvatske franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja, Split fra Ante Crnčević; član Hercegovačke franjevačke provincije Uznesenja BDM, Mostar fra Ivan Marić; član Hrvatske karmelske provincije sv. Josipa o. Vinko Mamić; Anton Valković iz Krčke biskupije; don Kristo Gjergji iz Skopsko-prizrenske biskupije, don Ivica Babić iz Hvarske biskupije i don Jure Zubović iz Zadarske nadbiskupije.

Blagoslov kapelice Marije Majke Crkve

Dakovačko-osječki nadbiskup Đuro Hranić blagoslovio je na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Đakovu u srijedu 27. lipnja studentsku kapelicu Marije Majke Crkve.

Đakovo, 27.6.2018. (IKA/TU) - Na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Đakovu u srijedu 27. lipnja upriličen je blagoslov studentske kapelice Marije Majke Crkve. Program se sastojao se od pozdravnih govora, glazbe te euharistijskoga slavlja u sklopu kojega je blagoslovljena kapelica. Okupljene su na početku pozdravili rektor Sveučilišta Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku prof. dr. Vlado Guberac, kipar i profesor na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu Damir Mataušić te dekan Katoličkoga bogoslovnog fakulteta u Đakovu prof. dr. Ivica Raguž, koji je kao teolog surađivao s Mataušićem na uređenju kapelice. Govoreći o važnosti zahvaljivanja i zahvalnosti koja „pripada svakomu činu našega postojanja“, dekan Raguž na osobit način zahvalio je Sveučilištu Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku i njegovom rektoru Guberacu, koji je prepoznao sveučilišnu i akademsku važnost ove kapelice te, kako je istaknuo, bez financijske pomoći Sveučilišta, kapelica zasigurno ne bi bila dovršena.

Dekan je posebno zahvalnost uputio i kiparu Mataušiću na izvrsnoj suradnji koja je samo potvrdila koliko je važna simbioza teologije i umjetnosti kako bi plod takvoga odnosa bila „smisljena, svrhovita u sebi samima“ i nadasve „lijepa“ djela, kao što je kapelica i svi detalji koji ju krase. Govoreći o tim detaljima, dekan se posebno zadržao na kompoziciji u čijem je središtu, kako je istaknuo „vizija Goručega grma, plamenoga grma iz kojega je Bog govorio Mojsiju, ali i grma Marijine utrobe, iz kojega je zapaljen oganj koji je bačen na ovaj svijet (Lk 12, 49), a to je oganj Isusa Krista“. Posebno vrijedni i lijepi umjetnički detalji su i simboli

evanđelista, ambonska i oltarska ploča, te procesijski križ.

Prvi dio programa pratile su glazbene dionice u izvedbi Krešimira Marmilića na violini i Milana Hibšera na orguljama, koje su inače posebno nabavljene za tu kapelicu i koje su se prvi puta mogle čuti u prostoru kapelice. Središnji događaj bilo je euharistijsko slavlje koje je predvodio đakovačko-osječki nadbiskup i veliki kancelar Đuro Hranić, koji je blagoslovio kapelicu te istaknuo da je njezino dovršenje „točka na i“ nastojanja oko uređenja „đakovačkoga kampusa“ – kompleksa koji sačinjava Katolički bogoslovni fakultet, moderno uređeni studentski dom, knjižnica i sada studentska kapelica Marije Majke Crkve.

Misa s hodočasnici Marijanskog zavjeta za domovinu

Varaždinski biskup Josip Mrzljak slavio je 28. lipnja misu sa sudionicima rute koja prolazi Varaždinskom biskupijom.

Varaždin, 28.6.2018. (IKA) - Hodočašće Marijanski zavjet za Domovinu već četvrtu godinu okuplja mnoštvo ljudi, ponajprije hrvatskih branitelja i mladih koji posjećuju marijanska svetišta, preporučujući domovinu Nebeskoj Majci.

Dio glavne rute Marijanskog zavjeta za domovinu, točnije 80 km, prolazi i Varaždinskom biskupijom. Ove godine od 26. do 29. lipnja i to od Reke kod Koprivnice, preko Ludbrega, Varaždina i Ivanca sve do Lobora.

S hodočasnici te rute susreo se i varaždinski biskup Josip Mrzljak. Za njih je, u četvrtak 28. lipnja u jutarnjim satima predvodio euharistijsko slavlje u katedrali u Varaždinu. „Želimo se ovom misom pridružiti hodočasničkom putu i moliti za sve vas i one koji su u duhu s vama na križnom putu. Treba izdržati mnoge križeve ovoga puta, kao što treba izdržati i mnoge križeve i teškoće naša domovina Hrvatska kojeg molitvena pratnja može puno pomoći“, poručio je biskup Mrzljak. Na misu su koncelebrirali generalni vikar mons. Antun Perčić, kanonik Stolnog kaptola preč. Damir Bobovec, isusovac iz župe Presvetog Srca Isusovog iz zagrebačke Palmotičeve ulice koji prati hodočasnike o. Zdravko Jelušić, policijski kapelan u Varaždinskoj biskupiji Ivica Horvat te biskupov tajnik vlč. Nikola Tomašević.

U toj inicijativi koja je potekla od laika, biskup Mrzljak primjećuje bogatstvo i pokretačku snagu Crkve. „Svaki onaj koji je kršten ima svoju zadaću u Crkvi koju mu daje sakrament krštenja. Zato možemo samo pohvaliti ovakve inicijative koje se pojavljuju: razna hodočašća, pokreti, molitvene zajednice... to je bogatstvo Crkve, a na nama biskupima je da potičemo i pratimo da nešto ne prelazi izvan okvira nego ostane unutar Crkve“, kazao je biskup.

Zavjetno hodočašće Marijanski zavjet za Domovinu traje 11 tjedana. Glavna ruta, s više od 1600 km, proteže se od Osijeka do Dubrovnika, dijelom prolazi i kroz BiH, a hodočašće je pokrenula Bratovština Marijanski zavjet za Domovinu, koju su osnovali mladi i branitelji.

Kako je objasnila tajnica Bratovštine Marina Garić, inicijativa je potekla od branitelja Anđelka Đereka koji je, prošavši poznati Camino – put sv. Jakova, došao na ideju da se tako nešto napravi i u Hrvatskoj i to posebno povezano s marijanskim svetištima budući da oduvijek postoji ta neka povezanost hrvatskog naroda i Marije za koju se vjeruje da je svojim zagovorom uvijek štitila naš narod. „Osim toga, tu je komponenta branitelja i mladih koji su zajednički to pokrenuli kao oni koji su stvorili našu Domovinu uz Božju pomoć i Gospin zagovor i onih na kojima ostaje budućnost naše Domovine, kako bi se te prave vrijednosti i istina o Domovinskom ratu mogle prenijeti iz prve ruke“, pojasnila je Garić.

Primanje prigodom Papina dana

Apostolski nuncij u Republici nadbiskup Giuseppe Pinto priredio je u četvrtak 28. lipnja u sjedištu Hrvatske biskupske konferencije primanje prigodom Papina dana.

Zagreb, 28.6.2018. (IKA) – U povodu Papina dana apostolski nuncij u Republici Hrvatskoj nadbiskup Giuseppe Pinto priredio je u četvrtak 28. lipnja primanje u sjedištu Hrvatske biskupske konferencije u Zagrebu. Primanju su nazočili predstavnici Katoličke Crkve predvođeni predsjednikom HBK zadarskim nadbiskupom Želimirom Puljićem, predstavnici drugih vjerskih zajednica, kao i visoki predstavnici državnih, političkih i kulturnih institucija, te članovi Diplomatskoga zbora akreditiranog u Republici Hrvatskoj.

Nakon intoniranja himni Republike Hrvatske i Države Vatikanskoga Grada, pozdravljajući okupljene nuncij Pinto ukazao je na encikliku *Laudato si'* u kojoj se nalazi program pape Franje. Kao i sv. Franju, poniznost ga ujedinjuje sa stvorenjima i daje okus života, jer on niti žudi, niti posjeduje. Međutim, najsiromašniji čovjek na zemlji samo je onaj koji posjeduje ono suštinsko, ljubav Božju. Onaj koji ne posjeduje ništa posjeduje sve, to je logika evanđelja, rekao je nuncij.

Osvrćući se na kvalitetu razvoja diplomatskih odnosa između Hrvatske i Svete Stolice, nuncij je posebno istaknuo dva događaja. Prvi je posjet Papina državnog tajnika kardinala Pietra Parolina Zagrebu krajem listopada prošle godine, a drugi posjet predsjednika Vlade Republike Hrvatske Andreja Plenkovića 7. listopada 2017. Svetoj Stolici kojom prigodom je primljen u audijenciju kod pape Franje.

Fra Roko Bedalov dobio Odlikovanje sv. Kvirina

U zahvalu za višegodišnje služenje u Sisačkoj biskupiji fra Roku Bedalovu je 28. lipnja sisački biskup Vlado Košić dodijelio Odlikovanje sv. Kvirina za osobite zasluge u Sisačkoj biskupiji.

Sisak, 28.6.2018. (IKA) - U zahvalu za višegodišnje služenje u Sisačkoj biskupiji fra Roku Bedalovu je 28. lipnja sisački biskup Vlado Košić dodijelio Odlikovanje svetoga Kvirina za osobite zasluge u Sisačkoj biskupiji. Odlikovanje je u ime biskupa Košića prilikom primopredaje župničke službe uručio generalni vikar Sisačke biskupije i veliki prepošt Stolnog kaptola Uzvišenja svetoga Križa mons. Marko Cvitkušić. Biskup se ovim odlikovanjem u ime Katoličke Crkve i Sisačke biskupije zahvaljuje odlikovanom svećeniku, franjevcu konventualcu za njegov višegodišnji primjeren i angažiran svećenički život i rad na području župne zajednice sv. Josipa Radnika u Sisku-Galdovo, istaknuo je biskup u obrazloženju. Nadalje, biskup Košić ističe da je fra Roko kroz više godina, u Sisačkoj biskupiji, obnašao službu povjerenika za brak i obitelj te je na taj način pridonio obiteljskom pastoralu i zalaganju za život i kršćanski brak.

Fra Roko Bedalov od 2006. do 2010. godine obnašao je službu župnog vikara, a od 2014. do 2018. godine službu župnika u župi svetog Josipa Radnika u Sisku. Odlukom provincijalnog ministra od 1. srpnja preuzima službu župnika u župi svetog Antuna Padovanskog i sv. Maksimilijana Kolbea u Zagrebu.

Pokop vlč. Domagoja Vuletića

Euharistijsko slavlje u crkvi Krista Kralja za preminuloga svećenika Zagrebačke nadbiskupije Domagoja Vuletića predvodio je u četvrtak biskup Ivan Šaško, a sprovedne obrede biskup Mijo Gorski.

Zagreb, 28.6.2018. (IKA) - Euharistijskim slavljem koje je u crkvi Krista Kralja u četvrtak 28. lipnja predvodio pomoćni biskup zagrebački mons. Ivan Šaško u zajedništvu s okupljenim svećenicima, od pokojnog svećenika vlč. Domagoja Vuletića oprostili su se okupljeni roditelji, rodbina, prijatelji i mnogobrojni vjernici župa u kojima je djelovao. Izražavajući sućut ožalošćenima, biskup Šaško prenio je sućut i molitvenu blizinu zagrebačkog nadbiskupa kardinala Josipa Bozanića koji se nalazi u Rimu. „Svojim životom velečasni Domagoj povezuje mnogo ljudi i mjesta: od Zagreba do hrvatskoga istoka i juga, i šire od Hrvatske, a u Crkvi razna područja koja su šira od naše nadbiskupije. Zato ovdje, u crkvi i župi u kojoj je vlč. Domagoj bio upraviteljem, a kojoj je znakoviti naslovnik Krist Kralj, pristupimo otajstvu milosrdne ljubavi sa zahvalnošću Bogu što nam ga je darovao kao suputnika na zemlji, a sada kao pratitelja u vječnosti", rekao je u uvodu biskup Šaško.

Na početku homilije biskup Šaško je, nadovezujući se na liturgijska čitanja i oporučne riječi vlč. Domagoja, rekao: „U duhu kojim je velečasni Domagoj prenio svoja razmišljanja o prelasku, o svome vazmu iz prolaznosti u vječnost, lako je prepoznatljiv naglasak na jednostavnosti, nenametljivosti i poniznosti. Patnja kroz koju je prolazio učvrstila je u njemu upravo ono što i nama 'oporučno' želi prenijeti, upućujući nas na srž kršćanstva. To su svakako Isusova Blaženstva, čitana u svjetlu Kristove muke, smrti i uskrsnuća. To je mudrost koja ne nameće Bogu vremena, nego prihvaća njegov plan koji nas odijeva u neraspadljivost. Nesigurnost nas pak želi povesti u traženje oslonaca u prolaznome i tako nas zarobiti u beznadnosti."

Istaknuvši da je u svom svećeničkom životu vlč. Domagoj mnogo puta navijestio Isusova Blaženstva, o njima razmišljao i tumačio ih, biskup Šaško rekao je: „Tom radosnom viješću obavijamo njegov zemaljski život, da bismo ga vidjeli u pravome svjetlu, u Božjoj Riječi s kojom se ponekad s mukom suočavamo i prihvaćamo ju. Nije nam rečeno: Baš su jadni oni koji su žalosni, ali s vremenom će naći utjehu. Nije rečeno niti: Ne smijete; nemojte plakati. Isus jednostavno kaže: Blago ožalošćenima: oni će se utješiti. Suze rođene iz ljubavi su blažene. Isus ne kaže: Nije lako progonjenima zbog Evanđelja; neka se strpe i podnose, jer će im u nebu biti lakše, nego potvrđuje: Blago progonjenima zbog pravednosti: njihovo je kraljevstvo nebesko. Već su sada blaženi i već je sada njihovo kraljevstvo. Upravo pred stvarnošću smrti sve što je suvišno pokazuje koliko je uistinu suvišno; sve nevažno pred smrću postaje još nevažnijim. Ostaje istina jednostavnosti, blizine, ljudskosti koja je prožeta istinom da smo Božja stvorenja, da od Boga dolazimo i k njemu se vraćamo; da smo dio njegova promisla i plana koji je pokretan snagom ljubavi objavljene u Isusu Kristu."

Na kraju homilije, podsjetivši da je vlč. Domagoj volio liturgiju, bio pozoran na liturgijski smisao, na značenja riječi i gesta, biskup Šaško naveo je: „Ona mu je bila nadahnućem za svećeničko djelovanje: poučavanje, odgajanje, za kršćansku zauzetost. Sada za njega molimo da bude dionikom nebeske liturgije. Mi nismo svećenici samo na zemlji, jer smo svećenici u Kristu. U njemu prekoračujemo prag prema onostranosti i pridružujemo se onomu izražaju hvale i radosti koju ništa zemaljsko u punini ne može izraziti. I budući da vjerujemo u svećeništvo koje je dovijeka, dok molimo za dušu našega pokojnoga brata,

molimo da se pridruži zagovoru za nas, da Riječ blaženstava koja nam je naviještena postane živom u nama. A Domagojev osmijeh kojim nas je susretao neka ostane živa slika u nama, slika radosti koju iščekujemo do ponovnoga susreta u nebeskoj ljepoti, u zajedništvu nebeske Majke Marije i svetih, pred licem našega Gospodina i Kralja, našega brata i Otkupitelja."

Sprovedne obrede na groblju Miroševac predvodio je zagrebački pomoćni biskup Mijo Gorski koji je izražavajući sućut ožalošćenima, zahvalio za dar svećeništva vlč. Domagoja i za njegovo svjedočanstvo vjere u Uskrslog Gospodina, izvijestio je Tiskovni ured Zagrebačke nadbiskupije.

Vlč. Domagoj Vuletić preminuo je na svetkovinu Rođenja sv. Ivana Krstitelja, 24. lipnja 2018. godine, u 44. godini života i 17. godini svećeništva. Rođen je 16. ožujka 1975. godine u Zagrebu od oca Antuna i majke Gordane r. Vaš. Stupio je u bogoslovno sjemenište 1998. godine najprije u Eisenstadtu, a zatim 2000. godine u Zagrebu, gdje je i diplomirao teologiju 2001. godine na Katoličkom bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Red đakonata primio je 21. travnja 2001. godine u vlastitoj župi sv. Josipa u zagrebačkoj četvrti Trešnjevka po rukama zagrebačkog pomoćnog biskupa Josipa Mrzljaka. Đakonsku službu obnašao je u župi sv. Terezije od Djeteta Isusa u Zagrebu te u župi Sv. Kvirina u Sisku. Za svećenika ga je zaređio 5. siječnja 2002. godine zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić u župi sv. Blaža u Zagrebu, a mladu misu je proslavio u vlastitoj župi sv. Josipa 27. veljače.

Pastoralnu službu obnašao je u nekoliko župa Zagrebačke nadbiskupije. Službu župnog vikara od 2002. do 2004. godine u župi sv. Kvirina u Sisku te u župama Pohoda BDM u Sisku, sv. Mihaela u Prelošćici, sv. Nikole u Gušću i sv. Roka u Kratečkom. Službu župnog vikara u župi sv. Josipa u Zagrebu obnašao je tijekom 2004. i 2005. godine. Nakon toga nastavlja svećenički rad i poslanje tijekom godine dana u redovničkom staležu u benediktinskom samostanu sv. Kuzme i Damjana na brdu Čokovcu kod Tkona na otoku Pašmanu. Po povratku u Zagreb obnaša službu župnog vikara u župi sv. Nikole Tavelića u Zagrebu – Kustošija od 2006. do 2009. godine. Službu upravitelja župe obnaša najprije u župi sv. Mihaela Arkandela u Mihovljanu u Hrvatskom zagorju od 2009. do 2013. godine, a u to vrijeme bio je i član Prezbiterskog vijeća Zagrebačke nadbiskupije kao predstavnik Zlatarsko-belečkoga dekanata. Upraviteljem župe Krista Kralja u zagrebačkoj četvrti Trnje imenovan je 25. kolovoza 2013. godine.

„Te deum" bogoslova i odgojitelja CBS-a u Splitu

Misu zahvalnicu za proteklu akademsku i odgojnu godinu 28. lipnja predvodio je splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić koji je bogoslove uputio da „postoji opasnost da se za vrijeme školovanja usmjerimo samo na svoj intelektualni rast i može nam se dogoditi da i nakon toliko zajedničkog vremena ne poznajemo ni mi Gospodina niti On pozna nas".

Split, 28.6.2018. (IKA) - Bogoslovi i odgojitelji Centralnoga bogoslovnog sjemeništa u Splitu u četvrtak 28. lipnja slavili su „Te deum" - misu zahvalnicu za proteklu akademsku i odgojnu godinu. Misu je predvodio splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić u zajedništvu s rektorom CBS-a don Jurom Bjelišem, vicerektorom don Ivanom Urličem, duhovnikom don Stipanom Šurlinom i novozaređenim svećenicima don Dankom Kovačevićem i don Stankom Kačunićem.

„Za nama je još jedna duga godina prepuna događanja u kojoj je svatko od vas imao svoj hod prema Gospodinu i

vlastitom sazrijevanju. Vjerujem da je ovo zajedničko vrijeme bilo puno uspješnih i radosnih trenutaka, ali i onih teških preko kojih rastemo. Stoga smo osobno i zajedno došli Bogu reći "hvala", rekao je nadbiskup Barišić na početku slavlja, približivši im potom život sv. Ireneja, biskupa i mučenika, čiji se spomendan slavio.

Nadbiskup se u propovijedi osvrnuo na evanđelje koje govori o gradnji kuće na stijeni i na pijesku i kazao kako se ta slika može preslikati na vlastito obrazovanje, odgoj, odnose i čitav život. „Kada pogledamo vas bogoslove neprestano okružene govorom i učenjem o Bogu, rekli bismo da ste s njim prijatelji i da se dobro poznajete. No postoji opasnost da se za vrijeme školovanja ovdje usmjerimo samo na svoj intelektualni rast i može nam se dogoditi da i nakon toliko zajedničkog vremena ne poznajemo ni mi Gospodina niti On pozna nas. Poznaje se srcem, ljubavlju, dušom, zajedništvom i prijateljstvom. Ako toga nema, ako je prisutan samo govor usana i učenje, srce nam može ostati prazno i daleko. Fasada vam može biti lijepa, ali pitanje je kakav vam je temelj, na čemu gradite svoj put ka svećeništvu", istaknuo je nadbiskup. Nadodao je kako će za koji dan zakoračiti u slobodno vrijeme izvan obrazovne i odgojne godine te ih je pozvao da postave sebi pitanje hoće li ih Gospodin prepoznati ovih praznika da su bogoslovi. „Gradite na čvrstom temelju - Kristu svoju građevinu ljudskosti, humanosti, vjere i svoga poziva", zaključio je mons. Barišić.

Euharistijsko slavlje završilo je himnom „Tebe Boga hvalimo".

Županijsko stručno vijeće vjeroučitelja Šibenske biskupije

Susret u organizaciji Katehetskog ureda Šibenske biskupije započeo je zahvalnim euharistijskim slavljem koje je u kapelici Katoličke osnovne škole u Šibeniku 28. lipnja predvodio biskup Tomislav Rogić.

Šibenik, 28.6.2018. (IKA) - U organizaciji Katehetskog ureda Šibenske biskupije 28. lipnja u prostorima Katoličke osnovne škole i na ulicama šibenske gradske jezgre održano je Županijsko stručno vijeće za vjeroučiteljice i vjeroučitelje. Susret je započeo zahvalnim euharistijskim slavljem koje je u kapelici Katoličke osnovne škole predvodio biskup Tomislav Rogić u koncelebraciji s fra Antom Vukušićem. Nakon euharistijskog slavlja u kojem je biskup zahvalio vjeroučiteljima na angažmanu u protekloj školskoj godini, podijeljene su zahvale i mali znaci pažnje za one vjeroučitelje koji krajem ove školske godine odlaze u zasluženu mirovinu: Vinki Lovrić Caparin, s. Mariji Grgat, don Filipu Rodiću i fra Anti Vukušiću.

Poslije euharistijskog slavlja vjeroučitelji su se okupili na predavanju i pedagoškoj radionici „Web alati u nastavi vjeronauka" u prostorijama Katoličke škole. Na predavanju su prof. Martina Kolovrat i Ivana Milišić izložile pet alata koji se na praktičan način mogu iskoristiti i pridonijeti dinamizmu u nastavi vjeronauka kroz pripremu osmosmjerki, križaljki, slika i kvizova. Vjeroučitelji su se kroz rad na računalima sami okušali u korištenju predloženih alata.

Županijsko stručno vijeće nastavljeno je u središtu Šibenika kroz radionicu „Integracija religijsko - kulturnih sadržaja grada Šibenika u postojeće nastavne teme i jedinice" koju je predvodila prof. Zdenka Bilušić. Vjeroučitelji su kroz obilazak povijesno bitnih sakralnih i kulturnih točaka u središtu grada produbili dosadašnja i stekli nova znanja koja u konačnici mogu iskoristiti na praktičan način u nastavi vjeronauka.

III. hrvatski iseljenički kongres

Treći hrvatski iseljenički kongres s temom „Odlazak – ostanak – povratak" u organizaciji Centra za istraživanje hrvatskog iseljeničtva svečano je 29. lipnja otvoren na Ekonomskom fakultetu Sveučilišta u Osijeku.

Osijek, 29.6.2018. (IKA) - Treći hrvatski iseljenički kongres s temom „Odlazak – ostanak – povratak" u organizaciji Centra za istraživanje hrvatskog iseljeničtva svečano je otvoren na Ekonomskom fakultetu Sveučilišta u Osijeku u petak 29. lipnja.

U pozdravnoj riječi sudionicima Kongresa, član Programskoga odbora fra Josip Bebić izrazio je radost da se ta inicijativa nastavlja. Rekao je kako zasigurno svatko ima odgovor na pitanje „zašto je došao u Osijek", no posvijestio je, kako ipak sve na Kongres dovodi briga za budućnost našega naroda, građana naše domovine, i budućnost iseljene Hrvatske. „Poučen iskustvom prvoga kongresa održanog u Zagrebu i drugoga u Šibeniku, uvjeren sam da će i ovaj proteći u pozitivnom radnom ozračju i da će iznjedrili mnogo konstruktivnih rješenja u novonastaloj situaciji sve bržeg iseljavanja i napuštanja Hrvatske".

Osvrćući se na iseljavanja koja dosižu brojku od veličine grada ravnog Osijeku, naglasio je kako je Katolička Crkva i ovoga puta pastoralnom skrbi spremno odgovorila. No, nastavio je „ozbiljnost situacije u kojoj nam svakodnevno na vrata misija dolaze cijele mlade obitelji s djecom i ono što čujemo da ih je potaklo na iseljenje, zabrinjava nas u inozemstvu, kao i sve vas u domovini. Bogu je sve moguće, pa i ovaj put postoji vjera da će sve izvesti na dobro. Stoga ostaje nada, da će odjeci s ovoga kongresa potaknuti nova rješenja za ozdravljenje duševne klime u Hrvatskoj, kako bi nam domovina napokon profunkcionirala na dobrobit svih Hrvata i građana u Hrvatskoj i raseljenih diljem svijeta".

Pozdravnu poruku nacionalnog ravnatelja Dušobrižništva za Hrvate u inozemstvu dr. Tomislava Markića, okupljenima je prenio glasnogovornik Hrvatske biskupske konferencije Zvonimir Ancić. Pastoralna skrb hrvatskoga iseljeničtva središte je našeg djelovanja, a budući da se evanđelje u svaku kulturu utjelovljuje na svoj specifičan način, uz vjersku komponentu koja nam je primarna naše se pastoralne prisutnosti po svijetu neizbježno bave i kulturnim, društvenim, sportskim, folklorim i svakim drugim radom koji promiče hrvatski katolički identitet. Jednom riječju, domovinska Crkva uviđajući koliko je potrebna svome narodu, i u iseljeničke zemlje šalje prema mogućnostima svoje svećenike i druge pastoralne radnike da se brinu za duhovni život hrvatskih iseljenika i njihovih potomaka, poručio je Markić.

Drago mi je da je ideja hrvatskih iseljeničkih kongresa kojim se razvija suradnja i proaktivno djelovanje na jačem povezivanju hrvatskog iseljeničtva s domovinom prepoznata i od HBK te smo od početka kao zajednički ured te dvije konferencije uključeni u ovaj projekt, poručio je, te naglasio kako je u sklopu ovoga kongresa Ravnateljstvo potaknuo nekoliko izlaganja s temama o uglednim hrvatskim katoličkim intelektualcima iz iseljeničtva, te o istraživanjima novoga vala iseljavanja u Njemačku i Irsku. Radovi koje ćete imati prigodu slušati ujedno govore o suvremenim izazovima s kojima se i mi susrećemo, to je novi val iseljavanja koji je zbog svoje brojnosti nazvan i 'velikom seobom Hrvata' što je ujedno i razlog naše nemogućnosti zadovoljavanja svih potreba i traženja u desetak i više postojećih hrvatskih katoličkih misija, kao i potrebe da se osnivaju nove misije u novim odredištima naših iseljenika, podsjetio je ravnatelj Dušobrižništva za Hrvate u inozemstvu u pozdravu koji je pročitao predstojnik Tiskovnoga ureda HBK. U završnom dijelu još je jednom ukazao kako

Hrvatska inozemna pastva pruža solidnu mrežu pastoralne i druge skrbi za naše iseljenike i njihove potomke. „Ona pomaže u integraciji u novu sredinu, ali i očuvanju povezanosti s Domovinom. Naše stogodišnje i dulje iskustvo pokazuje da se Hrvatska inozemna pastva ne treba bojati za svoju budućnost, odnosno da bi izgubila smisao, jer je na djelu ne samo dotok novih iseljenika, već i određena 'otpornost' na vjersku asimilaciju, jer se i drugi i treći naraštaj naših iseljenika voli okupljati u našim hrvatskim katoličkim misijama i župama”.

Obraćajući se sudionicima Kongresa kao izaslanik đakovačko-osječkog nadbiskupa Đure Hranića koji će se kongresu priključiti u nedjelju 1. srpnja kada će u Vukovaru predvoditi euharistijsko slavlje, mons. Fabijan Svalina izrazio je želju da ovaj kongres bude nadahnuće promjenama u društvene klime i boljem odnosu domovine prema iseljeništvu.

Svjesni činjenice da nikome ne treba država bez naroda, izrazito je važno, otvoreno i poticajno na stručan način progovarati o svim aspektima migracijskih politika, suočavanju s negativnim globalističkim trendovima i izopačenim poštima, a još je važnije okrenuti se prema zdravoj budućnosti. A da bismo to uspjeli upravo je važno čuti vas iseljenike i vaša povratnička iskustva. Uvjereni smo da se iz tih iskustava mogu crpiti i kreirati nove razvojne paradigme Hrvatske u kojima će iseljenici biti aktivni akteri i ambasadori lijepe naše”. Izrazio je nadu da će i ovaj kongres biti rasadnik ideja, ali i ponovljeni apel u osvajanju dugoročnih rješenja i stvaranju zakonodavnih preduvjeta koji će ohrabriti brojne iseljenike na povratak u svoju domovinu. Jer, „da bismo to uspjeli moramo se suočiti sa stereotipima koji su nam nametnule propale politike gledajući na hrvatsko iseljeništvu kao neprijatelja. Hrvatski iseljenici su integralni dio hrvatskoga naroda i njihovi potencijali su puno veći od čuvanja kulturne baštine. Danas smo se kao hrvatsko društvo svi pozvani pitati možemo li učinkovitije služiti svome narodu u svim granama ljudske djelatnosti. Dužni smo ovoga trenutka pružiti ruke jedni drugima isticanjem pozitivnih primjera i poticati poduzetničku suradnju iseljene i domovinske Hrvatske, rekao je Svalina. Podsjetio je na riječi pape Franje izgovorene 2014. godine radnicima jedne čeličane: „Nemojte se nikad prestati nadati boljoj budućnosti. Borite se za to, ne dopustite da vas uhvati vrtlog pesimizma. Ako svatko učini svoju dužnost ako svi uvijek u sredite stave ljudsko biće i njegovo dostojanstvo a ne novac, moći ćete izaći iz ove močvare teškoga i mučnoga gospodarskoga i radnoga razdoblja”. Na kraju je izaslanik nadbiskupa Hranića poželio da ova Papina poruka bude poticaj i radu kongresa.

Ideja projekta hrvatskih iseljeničkih kongresa je razvijanje suradnje i proaktivno djelovanje na jačem povezivanju hrvatskog iseljeničtva s domovinom. Kao i na prethodnim kongresima, i na ovome sudjeluju pozvani znanstvenici i stručnjaci koji se bave temom proučavanja hrvatskog iseljeničtva iz iseljeničtva i domovine, ali i poslovni ljudi, povratnici u domovinu koji će predstaviti svoja osobna iskustva pri realizaciji projekata i poduzetničkih aktivnosti u Hrvatskoj. Između ostaloga, fokus kongresa bit će i na pripadnicima druge i treće generacije potomaka hrvatskih iseljenika te na mogućnosti njihovog doseljenja u domovinu njihovih roditelja.

Đakovačko-osječka nadbiskupija bogatija za devetoricu svećenika

Na svetkovinu sv. Petra i Pavla polaganjem ruku i posvetnom molitvom đakovačko-osječkog nadbiskupa Đure Hranića u đakovačkoj su prvostolnici zaređena devetorica novih svećenika.

Đakovo, 29.6.2018. (IKA/TU) - Tijekom svečanoga misnog slavlja o svetkovini apostolskih prvaka sv. Petra i Pavla, u petak 29. lipnja, polaganjem ruku i posvetnom molitvom đakovačko-osječkog nadbiskupa metropolita Đure Hranića u đakovačkoj su prvostolnici Sv. Petra za prezbitere zaređeni đakoni Zlatko Hnatešin (župa sv. Filipa i Jakova apostola u Grgurevićima, filijala Jakačina Mala), Luka Ivković (župa Presvetog Trojstva u Budimcima, filijala Lug Subotički), Blaž Jokić (župa sv. Martina biskupa u Privlaci), Patrik Križanac (župa Svih svetih u Đakovu), Ivan Kunčević (župa sv. Martina biskupa u Privlaci), Ante Lučić (župa Dobroga Pastira u Đakovu), Božidar Nađ (župa sv. Luke evanđelista u Josipovcu), Nino Perica (župa Uzvišenja svetog Križa u Osijeku) te Gabrijel Prekratić (župa sv. Rozalije djevice u Ivanovcu).

Podsjećajući na mnogostrukost slavlja - slavlje nebeskog zaštitnika đakovačke prvostolnice i Prvostolnoga kaptola sv. Petra apostola, slavlje sv. Petra i Pavla kao svetih zaštitnika konkatedrale u Osijeku te zaštitnika biskupskoga grada Đakova i grada Osijeka, drugoga sjedišta nadbiskupije - nadbiskup je posebno pozdravio ređenike. Zatim je uputio pozdrave umirovljenome nadbiskupu Marinu Srakiću, članovima Prvostolnog kaptola sv. Petra apostola u Đakovu, biskupskim vikarima, na čelu s generalnim vikarom mons. Ivanom Čurićem, tajniku Apostolske nuncijature u Čileu mons. Većeslavu Tumiru, a napose zajednici Bogoslovnog sjemeništa u Đakovu, na čelu s rektorom mo Ivanom Andrićem te akademskoj zajednici Katoličkoga bogoslovnog fakulteta kao i župnike i roditelje ređenika.

U homiliji nadbiskup je ocrtao dvojicu apostolskih prvaka, sv. Petra i sv. Pavla, koje prikazuje i središnja freska u apsidi đakovačke katedrale, ističući njihovu različitost u podrijetlu, naobrazbi, karakteru, stilu i načinu razmišljanja. Citirao je zatim jedno staro predslavlje, koje kaže: Petar je zaniijekao da bi bolje vjerovao, Pavao je bio oslijepjen da bi bolje vidio... jedan otvara, drugi omogućuje ulazak, obojica primaju vječno Kraljevstvo, a potom poručio: „Služili su Gospodinu na različite načine, ponekad tako suprotstavljene da se čini kako nemaju ništa zajedničkoga. Ali obojica su zapravo nasljeđivali Gospodina, bili su izabrani, pozvani i poslani. Povezivalo ih je izabranje, poziv i poslanje u služenju Kristu. Upravo na temelju toga zajedničkog poziva i poslanja mogli su na različite načine dati pravo lice kršćanskom poslanju. Mogli su postati temeljem Crkve u Rimu koja u ljubavi predsjeda svim Crkvama. I zato su braća i prijatelji, i zato ih treba slaviti zajedno jer svjedoče o zajedništvu u različitosti, o zajedništvu utemeljenom na Kristovoj ljubavi za Crkvu i svijet. I prikazani su zagrljeni ili kako zajedno drže Crkvu koju su utemeljili jer ih povezuje Krist koji nas sve u našoj različitosti okuplja u svoju Crkvu. Stoga je i današnje slavlje svetkovina bogate različitosti poslanja Crkve, poslanja u koje svatko ugrađuje sebe sa svojim vlastitostima, sa svojim pozivom i poslanjem, sa svojim darovima. I svi se ugrađujemo u zajednicu Crkve, koja je otajstveno tijelo Kristovo.”

Obraćajući se ređenicima, nadbiskup Hranić podsjetio ih je kako je Bog očaran svakim od njih jer ih je On stvorio, svoj pogled zaustavio na njima, izabrao ih i pozvao. „Bez obzira na vaše i naše razlike u sposobnostima i darovima, u temperamentu, karakteru, sklonostima i pristupima, i vi ste poput Petra i Pavla rođeni iz Božje ljubavi koja nam je

progovorila u Isusu Kristu. Rođeni ste iz riječi Božje, iz Evandjelja, po sakramentima Crkve. Isus je postao čovjekom da nas spasi preko svoje 'ljudskosti' i zato za ostvarenje svoga spasenjskoga nauma treba vašu ljudskost, vaše razlike i posebnosti unutar prezbiterija ove nadbiskupijske zajednice u kojoj živi i ostvaruje se i jedna, sveta, katolička i apostolska Crkva – s Petrom na čelu", rekao je mons. Hranić i nastavio: „Svi mi - a na osobit način onaj koji po svećeničkom ređenju biva suobličen Kristu, Glavi i Pastiru Crkve - živimo po daru Očeve milosti, od njegove riječi objavljene u povijesti spasenja, snagom krsnog prijtelovljenja utjelovljenom, raspetom i uskrslom Kristu i njegovoj Crkvi, snagom i milošću koju primamo iz sakramenta euharistije i pomirenja - a vi od danas, dragi ređenici, i snagom milosti svetoga reda. Gospodin je onaj koji vas pridružuje sebi i šalje da dragocjeno blago njegove milosti i ljubavi, njegovu radosnu, osloboditeljsku i spasenjsku riječ, što ih danas po svećeničkom ređenju povjerava vama, dijelite i svjedočite s drugima".

Roditelje, župljane, prijatelje, rodbinu ređenika i sve vjernike nadbiskup je potaknuo na molitvu, kako bi imali „doista svete, Kristu suobličene, revne i požrtvovne, u ljubavi i dobroti velikodušne svećenike, zauzete u naviještanju Božje riječi, u katehizaciji, u svjedočenju Kristova čovjekoljublja u djelima dobrotvornosti i svjedočenju ljubavi za slabe, bolesne, siromašne, za one koji su se udaljili od crkvene zajednice, a možda i od Krista Gospodina, slobodne od sebe, od egoizma i sebičnosti u svome srcu. Na kraju homilije nadbiskup Hranić sve je ređenike i sve svećenike povjerio zagovoru Blažene Djevice Marije, Majke Crkve.

Nakon predstavljanja ređenika, na koje je, prostrte pred oltarom, zazvan zagovor svih svetih, uslijedilo je polaganje ruku, prvo nadbiskupa, a potom svih prisutnih svećenika, izricanje molitve ređenja, odijevanje novozaređenih svećenika u misno ruho, pomazivanje njihovih dlanova te predavanje euharistijskih darova. Potom su se tek zaređeni svećenici pridružili nadbiskupu i ostalim koncelebrantima u slavljenju euharistije. Misno slavlje završilo je svečanom mladomisničkim blagoslovom, u kojemu su sudjelovali i Marko Dušak i Dejan Ilić, mladomisnici Požeške biskupije.

Večer uoči svetkovine, 28. lipnja, nadbiskup je predvodio pjevanu liturgiju Prve večernje u đakovačkoj prvostolnici zajedno s umirovljenim nadbiskupom, kanonicima, svećenicima, đakonima, bogoslovima, redovnicama te predstavnicima gradske vlasti i župljanima. Potom su u sjemenišnoj kapeli bogoslovi 5. godine priredili molitveno bdjenje uoči ređenja devetorice subraće, tijekom kojega je duhovnik Bogoslovnoga sjemeništa, mons. Karlo Višaticki, održao prigodan nagovor.

Petrovo u Ivanić-Gradu

Župa sv. Petra u Ivanić-Gradu svečano je u petak proslavila blagdan svog zaštitnika, a tom prigodom dugogodišnji župnik te župe u miru i prvi generalni vikar biskupije mons. Josip Čorić, proslavio je i 50 godina misništva.

Ivanić-Grad, 29.6.2018. (IKA) - Župa sv. Petra u Ivanić-Gradu svečano je u petak 29. lipnja proslavila blagdan svog zaštitnika, a tom prigodom dugogodišnji župnik te župe u miru i prvi generalni vikar biskupije mons. Josip Čorić, proslavio je i 50 godina misništva. Svečano misno slavlje u vjernicima ispunjenoj župnoj crkvi predvodio je sisački biskup Vlado Košić u zajedništvu s mons. Čorićem, domaćim župnikom vlč. Brankom Koretićem i desetak svećenika.

U homiliji biskup je rekao kako to dvostruko slavlje ima

zajedničku poruku: „Svećenička služba je upravo ono što je i Petar apostol primio od Gospodina Isusa, svjedočiti njegovo Evandjelje! Na tome čestitam monsignoru i to očekujem i želim svima vama, draga braćo i sestre, naime, da svjedočite Evandjelje Gospodina našega Isusa Krista".

Govoreći o pročitanom prvom čitanju iz Djela apostolskih (Dj 12, 1-11) propovjednik je ustvrdio kako progoniti Crkvu često znači na prvom mjestu udariti na pastire. „Herod koji je i Isusa izrugao i sudjelovao kao mučitelj u njegovoj mucij, sada daje pogubiti apostola Jakova, a Petra baca u tamnicu... Nasilnici uvijek misle da silom mogu riješiti ono što im se ne sviđa ili što ne razumiju, ali dok su – kako veli sveti Luka – 'Petra čuvali u tamnici, Crkva se svesrdno moljaše Bogu za njega'. S jedne strane nasilnička vlast, s druge strane tiha Crkva, ali Crkva koja nije pasivna nego koja – moli. Molitva Crkve za Petra znak je povezanosti zajednice sa svojim pastinom. Tako je bilo i kad je bl. Alojzije Stepinac bio u zatvoru – vjernici su se molili i tiho svjedočili da su uz svoga pastira. I dok se nekima, koji ne vjeruju u moć molitve, to čini znakom nemoći i sredstvom za vlastito uspjavanje, Bog koji čuje i razumije svoje vjerne uslišava njihove molitve i čudesno izbavlja apostola Petra iz tamnice. I naš je blaženi Alojzije doživio, premda je bio do kraja žrtva bezbožnog i nepravednog progona, da je Crkva koja se molila za njega i bila uz njega u godinama kušnji, po svojem prvom pastiru, nasljedniku svetoga Petra, papi Ivanu Pavlu II. njega proglasila blaženikom Svete Crkve. Zanimljivo je da se moćnici ovoga svijeta, koji se smatraju bogovima i ponašaju prisvajajući si božanske attribute, veoma povode za mišljenjem puka. Za Heroda se kaže da je – nakon što je dao mačem pogubiti apostola Jakova – vidio da je to bilo drago Židovima... pa je onda dao uhapsiti i Petra... Koliko god se silnici ponašaju samostalno i nameću svoju volju svima, osjetljivi su na mišljenje naroda. U Jeruzalemu nisu mogli Židovi drugo negoli biti na strani nasilja nad kršćanima, ali u Hrvatskoj za vrijeme zatočenja bl. Alojzija Stepinca, narod nije odobravao nasilje nad nadbiskupom i molio se za njegovo oslobođenje. A kad ga je sveti papa Ivan Pavao II. proglasio blaženim, sjećam se, naš narod je plakao od sreće. Ipak i u prvom i u drugom slučaju Bog je taj koji vodi povijest a ne silnici ovoga svijeta, pa ma kako okrutno provodili svoju volju", rekao je biskup istaknuvši za primjer i zatočene hrvatske generala u Haagu, za koje se također narod molio i koji su, usprkos očekivanju mnogih, 2012. g. bili oslobođeni te su mnogi to proglasili čudom, a narod je bio razdragan i plakao je od sreće.

Podsjetivši na bogat životni put mons. Čorića biskup je rekao kako su sve to velika i čudesna djela Božja, na kojima treba Bogu zahvaliti. „Dakako, Bogu je danas na osobit način zahvalan naš dragi monsignor, ali na tome što je Bog darovao našem jubilarcu zahvaljujemo i svi mi, biskup, svećenici, i napose vi, dragi vjernici, kojima je on svojim životom i radom služio i služi. Jedan svećenički život, ma na kojoj službi bio i u kojem god mjestu bio, dan je vjernicima da im posluži Božju milost. Koliko krštenja, koliko svetih pričesti, koliko ispovijedi, koliko bolesničkih pomazanja, koliko vjenčanja, koliko sprovoda... koliko svetih misa, koliko susreta s ljudima, koliko vjeronauka i župnih kateheza... Sakramente i blagoslovine zabilježile su župne matice, ali onu utjehu i dar milosti Božje zna samo Bog. I kada sve učinimo, znamo, sluge smo beskorisne jer smo svjesni da je to Bog učinio po nama. Zato još više zahvaljujemo njemu što nas je smatrao sposobnima povjeriti u naše krhke i nedostojne ruke svoju božansku milost. Zar baš danas na osobit način naš mons. Josip nema razloga iskreno reći zajedno sa svetim Petrom: Sad uistinu znam da mi je sve to Gospodin učinio".

Nakon popričesne molitve uime župljana slavljeniku je čestitala prof. Vida Posut Škrgulja te uime Grada gradonačelnik Javor Bojan Leš, odreda ističući velik trag koji je mons. Čorić ostavio na ljude toga kraja. Na kraju svima okupljenima je zahvalio i mons. Čorić, poručivši im da je Bogu potrebno uvijek za sve zahvaljivati te zamolio da ga uključe u svoje molitve. Na slavlju su sudjelovali i članovi Povijesne postrojbe Ivanić-Grada koje je biskup na kraju i blagoslovio, a animirao ga je župni zbor.

Proslava sv. Petra i Pavla u Mačkovcu

Na svetkovinu svetih Petra i Pavla varaždinski biskup Josip Mrzljak predvodio je misno slavlje u župnoj crkvi Sv. Petra i Pavla u Mačkovcu te blagoslovio temeljni kamen za novu župnu kuću.

Mačkovec, 29.6.2018. (IKA) - Na svetkovinu svetih Petra i Pavla, 29. lipnja, varaždinski biskup Josip Mrzljak predvodio je misno slavlje u župnoj crkvi Sv. Petra i Pavla u Mačkovcu, u Čakovečkom dekanatu.

S biskupom Mrzljakom suslavilo je desetak svećenika Varaždinske biskupije, a biskup se na početku euharistije zahvalio na dobrodošlici i iskreno čestitao župni blagdan svim žiteljima te međimurske župe ustanovljene 1999. godine podjelom tada velike franjevačke župe sv. Nikole u Čakovcu. „Spominjemo se dvaju temelja. Jedan je temelj Crkve sagrađene na onima koje je Isus pozvao. To su u prvom redu Petar, kao član dvanaestorice, i Pavao koji je bio prvi navjesticatelj Radosne vijesti po cijelome svijetu. Želimo danas blagosloviti još jedan temelj, a to je temelj župne kuće. Važno je da se uz tu kuću gradi župna zajednica kako bi mjesna Crkva još više porasla. Župna kuća se ne gradi samo za župnika, već za sve vas. To je vaša zajednička kuća gdje ćete se osjećati kao kod kuće, kao i u ovoj crkvi u koju dolazimo slušati Božju riječ i slaviti žrtvu Kristovu“, poručio je vjernicima varaždinski biskup.

U propovijedi biskup Mrzljak je s vjernicima podijelio svoje razmišljanje o vjeri i bogoslužju, odnosno počecima vjere svetih Petra i Pavla. Ljudi u svašta vjeruju, stoga je važno razbistriti pojam vjere. Moramo sami sebi biti jasni, poručio je varaždinski biskup. „Dvanaestorica apostola koje je Isus odabrao stoje kao temelji naše vjere. Njima se pridružuju Pavao i ostali prvi mučenici koji su svjedočili o svojoj vjeri. To su temelji Crkve. Slaveći ovu svetkovinu, slavimo same početke Crkve“, rekao je biskup, dodajući da svetkovina apostolskih prvaka vodi na temelje naše kršćanske vjere i bogoštovlja. „Ako smo vjernici, ne možemo biti privatni vjernici, već vjernici jedne zajednice, Svete Katoličke Apostolske Crkve. U Božjem narodu nema nacija, rasa ili nečega što bi izvana razlikovalo ljude. Mi smo jedan narod koji sačinjavaju oni koji se odazivaju. U tome slijedimo naum Petra i Pavla. Pavao je prolazio kroz razne teškoće u životu, ali, kako je i sam pisao, 'sačuvao sam vjeru'. Upravo to je važno, da čovjek u svim životnim teškoćama i nedaćama kroz koje prolazi sačuva svoju vjeru, jer vjeruje da mu je na kraju pripravljena nagrada za ustrajnost. Dakako da je i Petar sačuvao svoju vjeru i završio kao svjedok vjere. Zato je današnja svetkovina nama toliko dragocjena i poruka je za naše vrijeme. Tako nas i papa Franjo upozorava na neke stvari koje se mogu pogrešno shvatiti u našoj vjeri. To se događa kada čovjek više vjeruje ili se pouzda u svoj razum. U tim je trenucima važno 'konzultirati' one prve svjedoke vjere, kazao je u homiliji biskup Mrzljak.

Na kraju mise riječi zahvale je uputio i domaći župnik Josip Blažon. Na kraju mise biskup Mrzljak blagoslovio kamen temeljac buduće župne kuće.

Svećeničko ređenje u Krku

Na svetkovinu svetih Petra i Pavla krčki biskup Ivica Petanjak zaređio je za svećenika Josipa Karabaića.

Krk, 29.6.2018. (IKA) - Na svetkovinu svetih Petra i Pavla apostola, 29. lipnja, krčki biskup Ivica Petanjak zaređio je za svećenika Josipa Karabaića. Svečanom euharistijskom slavlju u krčkoj katedrali prethodila je kratka priprava koju je predvodio fra Diego Deklič.

Svečanu misu predvodio je biskup Petanjak u zajedništvu s umirovljenim krčkim biskupom Valterom Županom te više od pedeset svećenika. U homiliji biskup se osvrnuo na likove svetih apostola Petra i Pavla. „Slavimo ih zajedno premda su oni po mnogočemu potpuno različiti. Petra je osobno pozvao Isus Krist u zbor svojih učenika i apostola, a Pavao nikad nije vidio zemaljskog Isusa nego se obratio na njegov glas, dok je progonio prvu Crkvu. Pavao je ostao za sva vremena najveći evangelizator poganskih naroda, a Petru je Isus obećao da će na njemu sagraditi Crkvu svoju“, pojasnio je biskup, ističući kako se osobito želi zadržati na riječima koje je Isus uputio Petru: da će na njemu sagraditi Crkvu svoju.

„Svatko je od nas slobodan da nešto temelji i gradi na samome sebi. Svatko od nas ima pravo misliti o sebi da je on temelj na kojem se nešto gradi. No, taj temelj i ta građevina ne bi bila Isusova Crkva. Svatko od nas bi bio svoja Crkva koja ne bi ničemu drugome služila doli u osobne promocije i zadovoljavanje vlastite sebičnosti.“ U tom slučaju više se ne bi moglo govoriti o Kristovoj Crkvi, već o nekoj vlastitoj tvorevini. I zbog toga Isus naglašava da će Crkvu sagraditi na Petru. „Mi u Petru gledamo Petra naših dana, papu Franju, koji je kao Petrov nasljednik jamac naše vjere i našeg zajedništva. Isusova je volja da njegova Crkva bude sagrađena na jednom određenom čovjeku. I to također ima svoje višestruko značenje.“ Crkva, premda je sastavljena od ljudi, nije ljudsko nego božansko djelo jer je Isus Krist taj koji je gradi. „Istina je da i mi sudjelujemo u toj gradnji, ali je Isus onaj koji nas kao građevni materijal oblikuje ovako i onako da se uklopimo u tu građevinu, da može skladno stajati i da se na nju uvijek može nadograditi, uljepšati, dotjerati.“ Međutim, to što je Crkva sagrađena na čovjeku čuva nas od podjela, razdora i sebičnosti. „A time što je Bog gradi na čovjeku, pokazuje koliko neizmerno povjerenje Bog ima u čovjeka, da cijelu svoju građevinu gradi na nama. Nadalje, kad je nešto božansko i ljudsko ono je u isto vrijeme sveto i grešno. Crkva je sveta jer je gradi sam Bog, a grešna, jer je od čovjeka. Po svetosti je vječna, po grešnosti je prolazna, jer će u vječnosti imati drugačije oblike.“ Isto tako Crkva je i hijerarhijski uređena te ima svoju određenu strukturu u kojoj „kao Božji narod imaju svoje mjesto papa, biskupi, svećenici, đakoni, redovnici, vjernici laici“, istaknuo je biskup, dodajući da „ta struktura može stvarati probleme samo onda ako nije shvaćena evanđeoski. Odnosno ako nije življena evanđeoski.“ Jer, ako se Crkva shvati evanđeoski kako ju je živio Isus Krist, „onda to nije hijerarhija vladanja, nego hijerarhija služenja. Jer u kraljevstvu nebeskom najveći naslov je služenje.“ I upravo „služeći jedni drugima gradimo Crkvu, gradimo zajedništvo.“

Biskup je istaknuo i važnost pripadnosti pojedinca određenoj zajednici. Jer ako kao vjernici ne izgrađujemo zajedništvo s drugima, već ih naprotiv izbjegavamo, pitanje je jesmo li Crkva, „jer svjesno izbjegavamo ostale vjernike. (...) Tada nije u središtu Isus Krist koji nas okuplja i čini jedno, nego sam u središtu svega ja, moj ego; drugi mi nisu ni potrebni, ti drugi me samo nerviraju. Ali nije više u središtu Isus, nego opet ja. No, tada smo daleko od Isusove želje da na jednom temelju, na Petru, gradimo Kristovu Crkvu, za koju on sam umire na križu da raspršeni Božji narod skupi u jedno.“

Biskup je okupljene vjernike podsjetio „koliko je sveti Pavao

molitava, truda, znoja i tinte utrošio da sačuva zajedno one koji su se obratili i prihvatili kršćanstvo. Kako se borio protiv podjela u Korintskoj Crkvi kad su se svađali tko kome pripada te ih podsjetio da je Isus Krist visio na križu za spas svih a ne netko drugi. (...) Ne možemo pobjeći od ljudi i graditi neku svoju Crkvu i živjeti neku svoju osobnu vjeru bez kontakta s drugim. Tada ne bismo živjeli evanđeoski, ne bismo živjeli po Isusu Kristu, ne bismo živjeli temeljnu Gospodinovu zapovijed: 'Ljubi Boga i bližnjega kao samoga sebe'. Možda bismo se spasili, ali ne bismo pridonijeli izgradnji Kraljevstva Božjeg na zemlji, jer bismo gradili na sebi, ugađajući svojoj komociji. A to nije evanđeoski ni Kristovski. Isusa je djelo našeg spasenja koštalo križa, i svatko tko gradi nešto bez križa, ne gradi po Kristu koji je naš jedini put, istina i život. Vjerujem da je tu poruka svetih apostola Petra i Pavla, koji su u svojoj različitosti, ponekad čak i sukobljavajući se, gradili jednu Kristovu Crkvu, na jednom temelju Isusu Kristu. Zato ih se i slavi zajedno, da se pokaže kako se i u različitosti može pronaći zajednički jezik i zajedno živjeti iste ideale i ciljeve Isusa Krista, jedinog Spasitelja čovjeka i svijeta."

Na kraju homilije biskup se obratio ređeniku, istaknuvši kako po primanju sakramenta svetog reda ulazi u „društvo i zajednicu svećenika ove mjesne Crkve“ te kako je ta zajednica svećenika raznolika jer nijedan od njih nije birao drugoga, već su kao Kristovi učenici prihvatili izbor i poziv kojega je Gospodin uputio svakom pojedinom od njih. Pri tom je otac Biskup naveo primjer sv. Franje Asiškog koji nije kanio osnovati zajednicu, a rekao je: „Gospodin mi je dao braću“ te je na to dodao: „Nisam ih tražio, nisam ih birao, nisam ih zvao. Ako ih je Gospodin poslao moram ih prihvatiti. (...) Rekao bih da su i Petar i Pavao bili trn jedan drugome, i da je upravo zato Crkva stavila da im istog dana slavimo blagdan, jer nema drugog načina da se izgrađuje Crkva Kristova nego preko trnja i križa. To vrijedi za ovu najbližu braću, i to vrijedi za svu ostalu braću i sestre ma gdje god bio.“ Zatim je, obraćajući se ređeniku, dodao: „Znam s kolikim si oduševljenjem čekao ovaj trenutak i brojio dane do svećeničkog ređenja. Dok večeras sav svoj život stavljao u ruke Isusa Krista, našeg Velikog svećenika, dopusti mu da te on iz dana u dan preobražava, posvećuje i šalje svojoj braći i sestrama kojima ćeš ti biti njegov glas, njegova prisutnost i njegova dobrotu“, zaključio je biskup.

Nakon propovijedi nastavljen je obred podjele sakramenta svetoga Reda. Fra Diego Deklič svima je ukratko približio obrede ređenja i njihov tijek. Uslijedila su obećanja ređenika, a zatim i litanije Svih svetih koje pjevali vlč. Silvio Španjić i vlč. Božidar Volarić. Nakon polaganja biskupovih ruku na ređenikovu glavu, toga bitnog dijela čina ređenja, svoje ruke su na ređenikovu glavu položili i biskup Župan te svi prisutni svećenici, a onda je uslijedio i drugi bitni dio čina ređenja: posvetna molitva nad ređenikom koju je molio biskup Petanjak. S polaganjem ruku i posvetnom molitvom, vlč. Josip Karabaić postao je svećenik. Vlč. Ivica Kordić, župnik Josipove rodne župe, pomogao mu je da štolu stavi na način kako je nose svećenici te da odjene misnicu. Zatim je biskup pomazao novozaređenom svećeniku ruke svetim uljem i predao mu darove za slavljenje euharistije. Cjelovom mira obojica biskupa te svi svećenici izrazili su vlč. Karabaiću svoje čestitke i radost primanja u njihovo zajedništvo. Misa je dalje nastavljena uobičajenim redom, a prvi puta ju je slavio novozaređeni svećenik Karabaić. Pri kraju mise čestitke novozaređenom prezbiteru u ime Krčke biskupije izrazio je bogoslov Saša Malović, a dječji zbor župe Krk „Kapljice“ čestitao je pjesmom „Ti si život, Isuse“. Biskup je na kraju mise podijelio blagoslov ređeniku i svima prisutnima.

Proslava 50 godina župe i biskupovih 25 godina svećeništva

Pulska župa sv. Pavla apostola proslavila je u petak 50 godina postojanja. Tim je misnim slavljem porečki i pulski biskup Dražen Kutleša zahvalio Bogu za 25 godina svećeništva.

Pula, 29.6.2018. (IKA) - Nakon održane devetnice pulska župa sv. Pavla apostola proslavila je u petak 29. lipnja o svetkovini sv. Petra i Pavla apostola, 50 godina postojanja. Tim je misnim slavljem porečki i pulski biskup Dražen Kutleša zahvalio Bogu za 25 godina svećeništva.

Misi su, uz mnoštvo vjernika, nazočili i predstavnici civilnih vlasti: pročelnik Ureda državne uprave u Istarskoj županiji Draženko Janjušević, zamjenica župana Giuseppina Rajko, dogradonačelnica Elena Puh Belci i načelnik Općine Medulin Goran Buić. Među 30-ak koncelebranata bio je i prvi župnik te župe Lucijan Ferenčić. Jedno od misnih čitanja pročitao je Marija Berljavac, koja je bila u službi čitača i na svečanoj misi osnivanja župe davne 1968. godine.

Biskup je u homiliji, kroz poslanice sv. Pavla istaknuo faze koje je sveti Pavao prolazio u svome duhovnome rastu. Prvu fazu njegova duhovnog rasta nakon obraćenja biskup je prepoznao u Poslanici Galaćanima, gdje se sv. Pavao naziva apostolom, ne od ljudi nego od Boga, Kristovim apostolom. On od samog početka svoga navjestiteljskog djelovanja želi istaknuti važnost Isusa Krista, a ne sebe, i uvijek je naglašavao djelovanje u zajedništvu s apostolima. U Poslanici Korinćanima Pavao se naziva „najmanji od apostola“, čime se ističe njegova poniznost. Nadalje, u trećoj fazi Pavlova duhovnog rasta, u Poslanici Efežanima on za sebe kaže da je „najmanji od svih kršćana“. Ističe da mu je čast biti sluga Kristov, i razjašnjavati ono što je bitno za Crkvu i svakoga vjernika. I, na kraju, u poslanici Timoteju, on piše da je „najveći grešnik koji postoji“. Pavao zahvaljuje Kristu što ga je izabrao. Bog je u sv. Pavlu vidio potencijal. Nadalje mu zahvaljuje na snazi koju mu je dao i na povjerenju koje mu je, iako nezasluzeno, iskazao. I nama biva iskazano povjerenje, rekao je biskup, zapitajmo se da li mi na svojim službama opravdavamo to povjerenje. Sveti Pavao se, u svojim zapisima, često prisjeća svojih grijeha prije obraćenja, a to čini iz više razloga. Kada se sjećamo svojih starih grijeha to nam pomaže da ne budemo oholi. I mi se trebamo podsjećati svojih grijeha, da ne budemo koji će biti oholi i odvojeni od stvarnosti, zanemarivati grijehe i opravdavati ih. Sv. Pavao se prisjeća grijeha da ga to potakne na činjenje većih i boljih stvari, jer je svjestan onoga što je Isus za njega učinio. Iz toga je Pavao crpio snagu za činjenje dobra za druge i za poticanje drugih na dobro.

Mons. Kutleša je nadalje citirao i pojasnio poznatu rečenicu sv. Pavla „Dobar sam boj bio, trku završio, vjeru sačuvao.“ On time želi reći da je živio svoj život najbolje što je znao, u mnogima je stvarima pobijedio, u mnogima i nije, ali važna je nakana. Htio je činiti dobro, učinio je sve najbolje što je mogao u svome životu. I mi smo pozvani da učinimo sve što možemo. Poput sportaša koji je u utrci dao sve od sebe i mi ćemo tada osjećati to isto zadovoljstvo. Riječima „trku završio“ sveti Pavao nas poziva da trku započnemo i dovršimo, neovisno o uspjehu da svoju životnu trku završimo kao vjernici. Riječima „vjeru sam sačuvao“ sv. Pavao kaže da je u životu poštivao pravila, i u najtežim trenucima patnje, te na isto poziva i nas.

Biskup je homiliju zaključio istaknuvši važnost osobnog duhovnog rasta, ali i rasta u zajedništvu župne zajednice. „U tih šesnaest, sedamnaest godina duhovnog rasta sv. Pavao je spoznao što je bit života, tko je on i što je on pred Isusom Kristom. Nemojmo se zadržati samo na onoj prvoj fazi, nego, kao vjernici, kao osobe, ali i kao župa, trebamo

duhovno napredovati. Župa nema smisla ako uvijek ostajemo isti i držimo se svojih grijeha nego trebamo rasti i napredovati, da se vidi taj konstantni napredak na svima koji dolaze u ovu crkvu. Pravi smisao župe je da budemo bolji i pošteniji ljudi. Ako budemo tako činili onda ćemo ostvariti svoju misiju koja je svakome čovjeku povjerena, a čovjek treba znati što je njegova misija i treba prihvatiti ono što mu Bog u njegovu životu povjerava", naglasio je biskup.

Na kraju euharistijskog slavlja biskupu su u ime župne zajednice darovali misnicu.

Generalni vikar biskupije mons. Vilim Grbac čestitao je biskupu 25. obljetnicu misništva, a kalež, dar svećenika biskupije uručio mu je mladomisnik Damir Štifić.

Svečano večernje misno slavlje, na kojem se također okupio veliki broj vjernika, predvodio je generalni vikar biskupije mons. Vilim Grbac.

Večer uoči proslave, nakon posljednjeg dana trodnevne koju je predvodio o. Ivan Matić, u župnoj crkvi je predstavljena knjiga o 50 godina župe sv. Pavla apostola u Puli. O društveno povijesnim aspektima vremena nastanka župe govorio je dr. Stipan Trogrlić. O crkvenim prilikama toga vremena govorio je vlč. mr. Ilija Jakovljević, o tehničkim aspektima knjige Mirjana Ferenčić, a na kraju s još ponekim povijesnim detaljima te prigodnim zahvalama okupljenima se obratio župnik preč. Milan Mužina.

Proslava zaštitnika konkatedrale i grada Osijeka

Na svetkovinu sv. Petra i Pavla svečano misno slavlje u osječkoj konkatedrali koja nosi titulu ovih svetaca predvodio je porečki i pulski biskup Ivan Milovan.

Osijek, 29.6.2018. (IKA/TU) - Na svetkovinu Sv. Petra i Pavla svečano misno slavlje u osječkoj konkatedrali koja nosi titulu ovih svetaca predvodio je porečki i pulski biskup Ivan Milovan. Na početku misnoga slavlja svetkovinu zaštitnika konkatedrale i grada Osijeka, drugog sjedišta Đakovačko-osječke nadbiskupije, čestitao je đakovačko-osječki nadbiskup metropolit Đuro Hranić.

Podsjetio je da svoga zaštitnika slavi i đakovačka prvostolnica te da su sv. Petar i Pavao zaštitnici i grada Đakova, kao i da je ovoga dana Đakovačko-osječka nadbiskupija postala bogatija za devetoricu novih svećenika. Slavlju je nazočio mladomisnik Ivan Kunčević, koji je u toj župi obavljao đakonski praktikum. Nadbiskup je zatim na poseban način pozdravio konkatedralnog župnika i dekana Osječkoga zapadnog dekanata Adama Bernatovića, koji je zbog zdravstvenih poteškoća koncelebrirao skriven očima vjernika, te mu je poželio potpuno ozdravljenje.

U koncelebraciji bili su umirovljeni đakovačko-osječki nadbiskup Marin Srakić, u ime odsutnog požeškog biskupa Antuna Škvorčevića, koji je u vrijeme ovoga misnog slavlja zajedno sa srijemskim biskupom Đurom Gašparovićem sudjelovao na proslavi 60. obljetnice utemeljenja Subotičke biskupije, koncelebrirao je generalni vikar Požeške biskupije Josip Krpeljević, zatim tajnik Apostolske nuncijature u Čileu Većeslav Tumir, generalni vikar Đakovačko-osječke nadbiskupije Ivan Ćurić, biskupski vikar za pastoral u gradu Osijeku Vladimir Dugalić, dekan Osječkog istočnog dekanata Ivan Jurić te svećenici grada Osijeka. Dan zaštitnika grada Osijeka, nadbiskup je čestitao gradonačelniku Ivanu Vrkiću te predstavnicima lokalne vlasti.

Zahvaljujući na dolasku mons. Milovanu, nadbiskup Hranić, uz uručenje prigodnoga dara, rekao je: „Izuzetno vas cijenimo i poštujemo zbog vaše ljubavi prema svojoj Porečkoj i Pulskoj biskupiji, prema sveopćoj Crkvi i zbog sinovskog poštovanja prema Svetome Ocu, ali istodobno

zbog vaše odgovornosti, savjesnosti i hrabrosti koju ste pokazali u posljednjim godina svoje službe porečkog i pulskog biskupa. Ostali ste vjerni svojoj savjesti, bez obzira na cijenu, a čini se da vrijeme i pokazuje da ste u tim, za vas teškim trenucima, uistinu bili vjerni i pravičnosti i poštenju."

U homiliji mons. Milovan prisjetio se posjeta sv. pape Ivana Pavla II. Osijeku koji se zbilo prije 15 godina, a zatim je nastavio: „Neka nas ne napusti uvjerenje da nad ovim krajem neprestano bdije sv. Petar, na čijoj je vjeri izgrađena Crkva." Dojam je da se Slavonija danas nalazi u sličnim okolnostima kao i sv. Petar za vrijeme boravka u tamnici u koju „sa svakom viješću o odlasku pojedinaca pa i čitavih obitelji iz Hrvatske kao da dolazi sve manje svjetla." Tamu šire i ideologije, a za razliku od dosad poznatih, koje su započinjale čak i kao neskrivene političke opcije i režimi, sadašnje ideologije su tako moćne da demokratske političke sustave ponekad čak i prisiljavaju da sudjeluju u promjeni biti čovjeka, stvorenog kao muškarac i žena. „Beznade koje kao da se odasvud širi, čak i oči više nemaju snage tragati za svjetlom", rekao je. Podsjećajući kako je u misnom čitanju Petra koji je zaspao, anđeo udario u rebra, mons. Milovan je posvjestio kako se radi o udarcu u mjesto koje je, simbolično, odabrao Stvoritelj za svoj stvaralački čin te je time probudio i Petra i njegovu vjeru koja ga je izbacila iz tamnice.

„Nad Hrvatskom, Slavonijom i Osijekom bdije i zagovor sv. Pavla, koji zanosno svjedoči da ga je Gospodin izbavio iz lavljih ralja", rekao je mons. Milovan, „pogotovo danas kada zloguko nad Slavonijom lebdi pitanje mnogih hrvatskih branitelja i ljudi koji su sudjelovali u teškoj boju: „Je li se isplatilo toliko ginuti, i toliko zla trpjeti za hrvatsku slobodu, ako nam je danas tako loše?" Naime, iako ovaj naraštaj od ratnih strahota dijeli više od dva desetljeća, ratne rane kao da peku jače ako je sadašnjost teža, ako je prati i egzistencijalno i duhovno ugrožavanje čovjeka i kraja."

Porečki i pulski biskup potom je podsjetio na mučeništvo bl. Miroslava Bulešića koji je izgario za Krista, Crkvu i svoj narod te je bio zaklan baš kada je kao tajnik Svećeničkog zbora sv. Pavla bio na službi biskupova delegata na „krvavoj krizmi u Lanišću". „Upravo iskustva sv. Petra i Pavla, koje je osobito štovao i bl. Miroslav, njihovo dijete u mučeništvu, kao da premošćuje vrijeme od gotovo dvije tisuće godina i ulaze u tamnicu, a neki će reći i ralje, današnjega doba te nam otkrivaju novo svjetlo. Radije nego da samo evidentiramo suvremene probleme i mirimo se s njima, shvatimo ih kao snažne udarce u hrvatska i slavonska rebra pa da se probudimo te da se nanovo rasplamsa stoljećima baštinjena vjera u Krista uz koju se čovjek jedino može izbaviti iz svakoga ropstva", poručio je okupljenima mons. Milovan i nastavio: „Molimo Boga da nikada ne smetnemo s uma da nisu vjeru gradili ni divni običaji ovoga kraja, ni opjevana hrabrost ovoga čovjeka, ni obiteljski život koji je opstao u bogatstvu ove plodne zemlje, nego je sve to bilo moguće zahvaljujući upravo vjeri u kojoj je rastao i stasavao hrvatski i slavonski čovjek; vjeri apostolskoj, vjeri petrovskoj i pavlovskoj koja nadilazi tegobe svakoga vremena i u Božjem zagrljaju sigurnost traži za svakoga čovjeka."

Ističući kako je potrebno vratiti povjerenje u ljude i u zemlju, vratiti povjerenje u brak i obitelj, mons. Milovan posebno je poručio kako je „najprije potrebno vratiti se Bogu, a onda će i čovjek i zemlja doći k sebi". Misno slavlje svećanim liturgijskim pjevanjem animirao je Mješoviti konkatedralni zbor pod vodstvom s. Branke Čutura, uz orguljsku pratnju Dalibora Ratića.

Svećeničko ređenje u Sisku

Sisački biskup Vlado Košić za svećenika je 30. lipnja u katedrali Uzvišenja sv. Križa zaređio Hrvoja Zovka iz katedralne župe u Sisku.

Sisak, 30.6.2018. (IKA) - Sisački biskup Vlado Košić predvodio je u subotu 30. lipnja u katedrali Uzvišenja sv. Križa svečano misno slavlje tijekom kojeg je za svećenika zaređio Hrvoja Zovka iz katedralne župe u Sisku. U koncelebraciji bili su generalni vikar biskupije mons. Marko Cvitkušić, rektor Nadbiskupijskoga bogoslovnog sjemeništa u Zagrebu mr. Anđelko Koščak, rektor Međubiskupijskog sjemeništa u Zagrebu preč. Matija Pavlaković, pedesetak svećenika Sisačke biskupije te mladomisnici s područja Zagrebačke metropolije.

U homiliji, govoreći o pročitanoj Božjoj riječi, biskup Košić rekao je kako ona govori o veličini Božjeg izabranja i odgovornosti odaziva. U nastavku biskup je poručio mladomisniku da i on bude svjedok. „Dobro je kad je svećenik mudar, kad je načitan i posjeduje veliko znanje, ali to ništa ne vrijedi ako nije svjedok Isusa Krista. Bl. papa Pavao VI. rekao je da danas ljudi više negoli učitelje trebaju svjedoke. To znači da svećenik ne uvjerava one kojima je poslan i koji mu prilaze svojom vlastitom pojavom, svojim vlastitim sposobnostima, nego Riječju i Silom Božjom. Ne povodi se za glumcima koji žele pridobiti ljude teatralnošću svojeg nastupa, ne slijedi ni primjere onih koji su zabavljeni mnogim aktivnostima želeći se dopasti ljudima, nego budi sretan što te Gospodin izabrao i dao ti svoju milost da mu budeš njegov učenik. Budi svjedok onoga što je on tebi učinio i što tebi i dalje čini. Samo takav svećenik može biti uvjerljiv jer propovijeda Krista raspeta i uskrsnulo", rekao je biskup.

Biskup je podsjetio i na evanđelje po Ivanu gdje Isus govori kako: 'onaj koji je pastir stada, dakle, onaj koji vodi svoje stado, svoj život polaže za ovce'. „Da bi nam jasnije protumačio tu kvalitetu dobrog pastira, Isus pravi usporedbu između pastira i najamnika. Kad naime dođe opasnost, kad napadne vuk ovce, tada najamnik bježi i spašava svoj život – jer mu nije do ovaca, kaže Isus, a pastir dobri izlaže svoj život i daje ga za svoje ovce. Drugi put, kad ponavlja istu rečenicu, da dobri pastir polaže život za ovce to kaže dodajući da on 'poznaje svoje i njega (mene) poznaju (moje) ovce'. Međusobno poznavanje znak je povezanosti i ljubavi iz čega se rađa i spremnost na žrtvu. Ne umire se niti žrtvuje za nekoga koga se ne poznaje i ne voli. Zato nas ovaj odlomak svetoga evanđelja, draga braćo svećenici, dragi uskoro zaređeni svećenici Hrvoje, poziva na ljubav prema Crkvi. Tko ljubi Crkvu, spreman je i na žrtvu za nju. On ne gleda na svoje dobro, na svoju korist i ugodnost, nego se ponizuje pa i prima udarce, a ako treba i stradava da bi zaštitio svoje stado, svoje vjernike. Primjer takvog dobrog i svetog pastira za nas je – osobito ga imamo pred očima u Godini bl. Alojzija Stepinca – naš sveti Blaženik. Blaženi Alojzije ljubio je Crkvu. On nije dopustio da se rasprši njegovo stado i zato je spremno trpio za jedinstvo Crkve. Dobro je to jednom izrekao kardinal Josip Bozanić: 'Bl. Alojzije mučenik je za jedinstvo Crkve'. Kada su naime komunisti htjeli odijeliti Katoličku Crkvu u Hrvatskoj od Rima i pape, nadbiskup Alojzije tome se odupro i zato je bio suđen, mučen i ubijen. On je žrtva vjernosti Crkvi i rimskom biskupu", rekao je biskup te u nastavku podsjetio i na srce mladomisnika stavio blaženikove riječi o svećenstvu.

Misno slavlje animirao je Biskupijski zbor pod ravnanjem prof. Jelene Blašković i uz oguljašku pratnju vlč. Roberta Jakice, a na kraju su vlč. Hrvoje Zovko i njegovi kolege mladomisnici okupljenima podijelili svoj mladomisnički blagoslov.

Misa zahvalnica za kraj školske godine u Nadbiskupijskoj klasičnoj gimnaziji u Splitu

Misu zahvalnicu za učenike i djelatnike Nadbiskupijske klasične gimnazije „Don Frane Bulić“ u povodu završetka školske godine predvodio je 30. lipnja u kapeli Nadbiskupskog sjemeništa u Splitu generalni vikar Splitsko-makarske nadbiskupije mons. Miroslav Vidović.

Split, 30.6.2018. (IKA) - U kapeli Nadbiskupskog sjemeništa u Splitu slavljena je u subotu 30. lipnja misa zahvalnica za učenike i djelatnike Nadbiskupijske klasične gimnazije „Don Frane Bulić“, povodom završetka školske godine 2017./2018. Euharistijsko slavlje predvodio je generalni vikar Splitsko-makarske nadbiskupije mons. Miroslav Vidović, u susavlju s ravnateljem Gimnazije don Josipom Dukićem, odgojiteljima i profesorima.

Pozdravivši sve okupljene, mons. Vidović na početku slavljia prenio je čestitke i pozdrave splitsko-makarskog nadbiskupa Marina Barišića. Kazao je kako vjeruje da svatko ima puno razloga za zahvalnost te kako je dostojno da za kraj školske godine prinosimo euharistiju - dar Gospodinu od kojega smo primili sve darove.

U homiliji predvoditelj se osvrnuo na čitanje iz knjige Tužaljki koje pred vjernike stavlja situaciju razorenog Jeruzalema i izgubljenog naroda, a uzrok takve katastrofe je laž i varka proroka. „Biti prorok sveta je služba, no svaka služba i uloga je važna. Sjetimo se poziva 'O kad bi čitavi narod bio prorok' kojeg možemo interpretirati kao 'O kad bi svatko od nas vjerno radio svoj posao'. Problem nastaje kada ne ispunjavamo vjerno svoje zadaće. Tada smo poput lažnih proroka koji uništavamo sebe i sve oko sebe", pojasnio je generalni vikar i dao primjer svakog đaka koji je pozvan svoje školske obveze vjerno ispunjavati, inače isto nastaje katastrofa - pada se godina, gube se praznici, a sve to utječe i na roditelje i čitavu obitelj. Također, treba biti iskren prorok i govoriti istinu o sebi i istinu svima drugima, npr. školskim kolegama. „Važno je da znamo da iz svake katastrofe postoji izlaz – Isus Krist, koji je s nama u svakoj situaciji. S tim povjerenjem zahvaljujemo za proteklu školsku godinu te već sada očekujemo sljedeće obveze - maturantima fakultetsko obrazovanje, mladima nastavak školovanja u ovoj školi i susret s novima koji će doći kako bi im pokušali biti pravi prijatelji i proroci te ih voditi u istini kako se ne bi dogodila katastrofa koju nitko ne želi", zaključio je mons. Vidović.

Nakon misnoga slavljia koje je završilo himnom „Tebe Boga hvalimo“, program je nastavljen u velikoj dvorani Nadbiskupijskog sjemeništa gdje su maturantima podijeljene diplome, a najboljim učenicima prigodne nagrade. „Bog vas je, draga mladosti, preko vaših roditelja, profesora i odgojitelja darivao svojim milostima, baš kao što je i nas učinio bogatijima preko vas. Ponosni smo na sve vas i vaša nastojanja. Maturantima u ime svih djelatnika čestitam te želim puno uspjeha i obilje Božjeg blagoslova u daljnjem obrazovanju“, rekao je ravnatelj don Josip Dukić.

Prigodnu riječ u ime maturanata izrekao je Marko Budimir, koji je mons. Vidoviću zahvalio na poticajnim riječima, a roditeljima, profesorima i odgojiteljima na svom prenesenom znanju, strpljenju i ljubavi. „Ovdje smo stekli dragocjena iskustva koja su nas oblikovala i odredila. Svi ćemo s ponosom isticati da smo bili dio ove ustanove, ili bolje rečeno, jedne predivne obitelji“, istaknuo je.

Mons. Vidović čestitao je svim đacima, a posebno maturantima. „Maturant znači biti zreo. Vi ste sada zreli za ovu životnu etapu i spremni za započeti nešto novo. No, vaš proces zrenja, maturiranja nije gotov. Želim vam puno uspjeha u daljnjem zrenju“, rekao je.

Misu i svečanost u dvorani pjesmom je uvećao zbor Gimnazije pod ravnanjem s. Lidije Matijević.

Blagoslov novoizgrađene kapelice Gospe od Zdravlja

Mještani sela Kladnjica, u župi Čvrljevo u Šibenskoj biskupiji, podignuli su kapelicu u čast Gospe od Zdravlja, koja je u subotu blagoslovljena.

Kladnjice, 30.6.2018. (IKA) - Mještani sela Kladnjica, u župi Čvrljevo, u Šibenskoj biskupiji, na poticaj Mate Radanovića podignuli su kapelicu u čast Gospe od Zdravlja, uz glavnu cestu, na samom ulazu u selo Kladnjice, kraj raskrižja za Barane i Prčine. Kapelicu je blagoslovio fra Ante Jurić uz suslavlje župnika Čvrljeva fra Ante Jurić Talaje, u subotu 30. lipnja. Na blagoslovu su sudjelovali Kladnjčani pristiglih iz Splita, Solina i Kaštela...

Nakon blagoslova i hrvatske himne „Lijepa naša domovino“ slijedio je kulturni program na kojemu su nastupili Pučki pjevači iz Podsvilajskih sela, gangašice iz Kladnjica (sestre blizanke Paula i Sara Puhač), diplar Ivan Matas, KUD Srce Zagore, KUD Kaštela, ženska klapa Zingerica, KUD Župe sv. Ilija Kljaci s voditeljicom Anom Ojdanić koja je krasnoslovlila pjesmu „Sine“. A program je vodila Ana Šakić, voditeljica KUD Kaštela, koji je na kraju programa izveo Vrljičko kolo iz opere „Ero s onoga svijeta“ Jakova Gotovca, rodom iz Vinova (župa Čvrljevo).

Kapelicu je isklesao od kamena kamenoklesar iz Kaštel Lukšića Marijo Babić (rodom iz Voštana), a kip Gospe od Zdravlja izradio je Venio Jerković iz Kaštela.

Uz glavnog poticatelja ove velebne zamisli Matu Radanovića i koordinatora poslova Jakova Vickovića, izgradnju kapelice Gospe od Zdravlja financirali su još i Jozo Parčina, Mladen Parčina, Ivan Kalaš pok. Jakova i Ante Kalaš pok. Jakova, Neven Matas, Ivan Parčina i Jure Vicković.

Svećeničko i đakonsko ređenje u Vojnom ordinarijatu

Vojni ordinarij u RH Jure Bogdan predvodio je u subotu 30. lipnja u crkvi Sv. Franje Ksaverskoga u Zagrebu svečano euharistijsko slavlje na kojem je za prezbitera zaredio Branka Čagelja, a za đakone Hrvoja Relju i Marka Trogrlića.

Zagreb, 30.6.2018. (IKA) - Vojni ordinarij u RH Jure Bogdan predvodio je u subotu 30. lipnja u crkvi Sv. Franje Ksaverskoga u Zagrebu svečano euharistijsko slavlje na kojem je za prezbitera zaredio Branka Čagelja, a za đakone Hrvoja Relju i Marka Trogrlića. S biskupom Bogdanom koncelebrirao je umirovljeni vojni biskup Juraj Jezerinac, o. Ivo Martinović, TOR, provincijal i pedesetak svećenika iz Vojnog ordinarijata i drugih zajednica, izvijestila je mrežna stranica Vojnog ordinarijata.

U homiliji biskup je govorio o sakramentu svetoga reda. Sveti red je sakrament po kojemu se u Crkvi do kraja vremena nastavlja poslanje što ga je Krist povjerio apostolima. Drugi vatikanski Sabor uči da se biskupskim posvećenjem dijeli punina sakramenta reda, koju liturgijski običaj Crkve i glas svetih Otaca zove najvišim svećeništvom. Služba prezbitera (svećenika) usko je povezana s biskupskim redom, prezbiter sudjeluje u vlasti kojom sam Krist svoje Tijelo izgrađuje, posvećuje i upravlja. Svećenici su prvi suradnici biskupa i u zajedništvu s biskupima sudjeluju u općem poslanju koje je Krist povjerio apostolima. I premda svećenici nemaju puninu svećeništva i u vršenju svoje vlasti ovise o biskupima, ipak su s njima združeni svećeničkom čašću i posvećuju se po sakramentu reda, na sliku Krista, vrhovnog i vječnog svećenika, da propovijedaju Evanđelje, da budu pastiri vjernika i da vrše službu Božju kao pravi svećenici Novoga zavjeta.

Biskup Bogdan zatim je protumačio i bitne oznaka reda

đakonata. One se, istaknuo je biskup, očituju u služenju u Crkvi, jer đakoni su „oči“ i „ruke“ biskupa, kako su to govorili sveti oci. Đakoni pak na osobit način sudjeluju u Kristovu poslanju i milosti. Sakrament reda utiskuje im karakter (biljeg) koji se ne može izbrisati i koji ih suobličuje s Kristom koji je postao đakon, tj. poslužitelj svih, naglasio je nadalje biskup Bogdan. Istaknuo je njihovu dužnost pomaganja biskupu i prezbiterima u slavljenju božanskih otajstava, osobito euharistije, njezino dijeljenje, prisustvovanje ženidbi i njezino blagoslivljanje, navješćivanje Evanđelja i propovijedanje, vođenje sprovoda i posvećivanje različitim službama kršćanske ljubavi.

Nakon homilije uslijedio je središnji čin ređenja.

Na kraju misnog slavlja novozaređeni prezbitar Branko Čagelj obratio se svima nazočnima u svoje ime i u ime novozaređenih đakona. Svečanom liturgijskom slavlju uz mnogobrojne vjernike nazočili su i načelnik Glavnog stožera Oružanih snaga RH general zbora Mirko Šundov, pomoćnik ministra obrane Roman Mikulić, brigadni general Ivica Kinder, glavni tajnik MORH-a Petar Barać; glavni ravnatelj policije Nikola Milina, glavna tajnica MUP-a Sanda Šimić Petrinjak, načelnica Ureda glavnog ravnatelja policije Adrijana Bago, obitelj i rodbina novozaređenog đakona Branka te prijatelji novih đakona.

Misno slavlje uveličala je klapa Policijske uprave bjelovarsko-bilogorske Sv. Matej pod vodstvom policijskog kapelana Damira Vrabeca.

Branko Čagelj rođen je 1983. godine u Bugojnu. Uslijed ratnih strahota obitelj mu je preselila 1993. u Staru Mokošicu. Završio je srednju komercijalističko-ekonomsku školu smjer komercijalista. Nakon radnog iskustva odlučio se za svećeništvo. Filozofsko-teološki studij završio je na Filozofsko-teološkom Institutu Družbe Isusove u Zagrebu 2017. godine. Službe lektorata i akolitata primio je u Družbi Isusovoj čiji je član bio pet godina. Posljednje tri godine formacije boravio je u odgojnoj ustanovi kod karmelićana u Remetama u Zagrebu kao bogoslov Vojnog ordinarijata. Vojni ordinarij zaredio ga je za đakona u prosincu 2017. godine.

Hrvoja Relja rođen je 1970. u Splitu. Na Fakultetu elektrotehnike, strojarstva i brodogradnje u Splitu završio je studij strojarstva (1994.). Na Papinskom sveučilištu Regina Apostolorum u Rimu stekao je stupanj licencijata (2000.) te doktorata iz filozofije (2008.). Nakon povratka u Domovinu djeluje kao profesor metafizike i srednjovjekovne filozofije na Odsjeku za filozofiju Filozofskog fakulteta u Splitu. Formaciju za svećeničke kandidate primio je u Papinskom kanadskom zavodu u Rimu. Za boravka u istom Zavodu završio je licencijat iz fundamentalne teologije na Papinskom sveučilištu Gregoriana (2017.).

Marko Trogrlić iz Studenaca (Imotski) rođen je 1972. godine u Zadvarju. Studij povijesti i doktorat je završio na Sveučilištu u Beču. Studij filozofije završio je na Filozofskom fakultetu Družbe Isusove u Zagrebu (1997.), a studij teologije na Papinskom Sveučilištu sv. Križa u Rimu (2002.). Nakon povratka u Domovinu djeluje kao profesor moderne i suvremene povijesti na Odsjeku za povijest Filozofskog fakulteta u Splitu. Formaciju za svećeničke kandidate primio je u Papinskom kanadskom zavodu u Rimu, a za boravka u istom Zavodu apsolvirao je iz liturgijske teologije, također na Papinskom sveučilištu svetoga Križa u Rimu (2017.).

30. susret misionara Crkve u Hrvata

Jubilarni susret misionara Crkve u Hrvata započeo je 30. lipnja misnim slavljem u župi Uznesenja Blažene Djevice Marije Novigrad na Dobri kod Karlovca. Domaćin ovogodišnjeg okupljanja hrvatskih misionara je Zagrebačka nadbiskupija.

Karlovac, 30.6.2018. (IKA) - Jubilarni, 30. susret misionara Crkve u Hrvata započeo je 30. lipnja misnim slavljem u župi Uznesenja Blažene Djevice Marije Novigrad na Dobri kod Karlovca u Hrvatskoj. Domaćin ovogodišnjeg okupljanja hrvatskih misionara je Zagrebačka nadbiskupija, a program se održava do 4. srpnja u karlovačkom kraju uz sudjelovanje misionarki i misionara, nacionalnih i nad/biskupijskih ravnatelja te djelatnika ureda Papinskih misijskih djela (PMD).

Susret je počeo okupljanjem i radnim sastankom ravnatelja u pastoralnom i hodočasničkom centru Vincentium novigradske župe, a uslijedila je misa koju je predvodio nacionalni ravnatelj PMD-a Bosne i Hercegovine mons. Luka Tunjić u zajedništvu s ravnateljem PMD-a Republike Hrvatske vlč. Antunom Štefanom, nadbiskupijskim ravnateljem PMD-a Zagrebačke nadbiskupije vlč. Jurjem Jerneićem, domaћim župnikom o. Filipom Vicićem i drugim nazoćnim svećenicima.

Pozdravljajući goste sa svih strana svijeta, novigradski župnik izrazio je zadovoljstvo što se taj znaćajni misijski događaj odvija i u njegovoj župi koja ove godine slavi 1000 godina postojanja. Velikom mnoštvu okupljenih vjernika rijeći pozdrava uputio je i mons. Tunjić, izrazivši radost zbog ovog okupljanja te u njihove molitve preporučio sve misionare i misionarke. „Za tu ljubav, nesebićnu žrtvu i svjedoćanstvo vjere teško je i nemoguće izreći rijeći zahvale. Teško ih je izreći jer ne poznajemo dovoljno koliko se iza vašeg misijskog djelovanja krije molitve, truda, odricanja, poteškoća, straha, problema... svega onoga što je sastavni dio vjere i požitvovne ljubavi. No, bez obzira na to nepoznavanje i nemogućnost izricanja zahvale, želim vam izreći jedno vjerniće i ljudsko hvala u kojem se sastoji svaki dramatićni trenutak vašeg života te vjera i nada da nas Gospodin povezuje i da svoje nikad ne ostavlja", kazao je mons. Luka misionarima prije samog susreta, a u propovijedi također se osvrnuo na znaćenje djelovanja misionara, podsjetivši kako im je evangelizacija naroda i pronošenje Radosne vijesti po svem svijetu na prvom mjestu, da po njima i preko njih svi upoznaju Isusa Krista. Iznio je statistike zbog kojih, kako je naglasio, svi trebaju biti ponosni što pripadaju Katolićkoj Crkvi.

„Katolićka Crkva u Africi vodi 1298 bolnica, 5256 ambulanti, 229 centara za lijećenje gube, 632 staraćka doma, 1728 braćnih savjetovališta, 1398 jaslica, 2099 vrtića, 14.711 predškola, 48.673 osnovne škole... Uz to, Katolićka Crkva u Africi brine za 1.444.069 vrtiće djece, 21.713.116 osnovnoškolaca, 83.298 srednjoškolaca i 177.395 studenata", prenio je mons. Tunjić informacije agencije Fides. Podsjetio je i na druge potrebe siromašnih u svijetu na koje misionari odgovaraju na razne načine, kao što je činio i pokojni misionar fra Vjeko Ćurić koji je, uz sve što je učinio, dao i znaćajan doprinos razvoju poljoprivrede u Ruandi. Naveo je i znaćajne misijske datume i akcije, poput predstojećeg MIVA-e kojom se uz sv. Kristofora (25. srpnja) i kroz cijelu godinu prikupljaju sredstva za nabavku vozila za misionare, te pozvao vjernike da se u njih ukljuće.

Vlč. Štefan kazao je kako je ovaj susret s 30 godišnjom tradicijom iznimno važan jer okuplja i ujedinjuje na slavu Božju misionare i one koji im pomažu. Predstavio je ravnatelje PMD-a te misionarke i misionarke: don Ivana Stojanovića (Gana), o. Tomislava Mesića (Tanzanija), fra

Ivicu Perića (Ruanda), o. Milana Knezovića (Brazil), don Velimira Tomića (Tanzanija), s. Ana Mariju Maleš (Nigerija), s. Mirjam Filipović (Haiti), s. Jacintu Petrović (Benin), s. Fides Babić (Āile), s. Agneziju Bilić (Ruanda), s. Blaženku Barun (DR Kongo), s. Mirjam Bubnić (Rusija), s. Lenku Āović (Ekvador), don Danka Litrića (Ruanda), s. Klementinu Banožić (Ekvador), s. Beatricu Krstačić (Brazil). Uz njih je bila i s. Liss Mata Soto iz Ekvadora. Svi su izrekli kratko svjedoćanstvo, poručivši kako svi mogu biti misionari, pozvali vjernike da ih prate svojim molitvama i zahvalili moliteljima i darovateljima koji im omogućuju djelovati među onima kojima su duhovno i materijalno potrebni.

Okupljeni vjernici bili su radosni zbog upoznavanje sa zemljacima koji djeluju na dobrobit Boga i Āovjeka diljem svijeta, a napose u najsiromašnijim podrućjima, poput onih afrićkih. Vlč. Štefan istaknuo je da ovogodišnji susret ima drukćiji koncept u odnosu na dosadašnje kako bi se duh misija što lakše približio domaćim ljudima i potaknuo ih na suradnju. „Prvi puta ove godine, misionari su se okupili već u subotu (a ne kao prijašnjih godina nedjeljom navećer) sa željom da se u što većem broju na nedjeljnim misnim slavljinama susretnu s vjernicima i posvjedoće im svoju zahvalnost i izvijeste ih o svemu što rade. Svjedoćanstvo misionara sve nas u domaćoj Crkvi ohrabruje na putu vjere, krijepi našu nadu, i potiče na ustrajnost u zauzetosti za braću i sestre. Njihova zahvalnost za svaku našu molitvu i svaki naš dar za misije, ohrabrit će nas da smo na dobrom putu", istaknuo je vlč. Štefan. Prema njegovim rijećima, ljetni susret misionara je tako jedinstveni blagoslov i izvanredna prigoda za sve vjernike i njihove pastire da obnove misijski žar u životu njihovim župnih zajednica. „Iskustva misionara istinski su blagoslov i posebno vrijeme za duhovnu obnovu Crkve u Hrvata. Posebno u kraju u kojem se okupljaju. Od 30. lipnja do 4. srpnja preko misionara i misionarki Gospodin će utješiti i ohrabriti Crkvu u Hrvata, vjernike i njihove pastire", rekao je nacionalni ravnatelj PMD-a u Hrvatskoj.

Zoran Vladušić zaređen za đakona

U grkokatolićkoj župnoj crkvi Sv. Petra i Pavla u Sošicama 1. srpnja tijekom liturgije za đakona je zaređen mladi teolog iz grkokatolićke župe Preobraženja Gospodnjeg iz Jastrebarskog Zoran Vladušić.

Jastrebarsko, 1.7.2018. (IKA) - U grkokatolićkoj župnoj crkvi Sv. Petra i Pavla u Sošicama u nedjelju 1. srpnja tijekom liturgije za đakona je zaređen mladi teolog iz grkokatolićke župe Preobraženja Gospodnjeg iz Jastrebarskog Zoran Vladušić. Novi đakon Vladušić pohađao je bogosloviju u Rijeci gdje je i diplomirao na tamošnjem Katolićkom bogoslovnom fakultetu – Teologiji u Rijeci. Sukladno kanonima Istoćne Katolićke Crkve prije primanja đakonata sklopio je brak sa suprugom Aleksandrom. Pastoralnu praksu stjecao je u župama Žumberaćkog vikarijata aktivno surađujući sa svećenstvom u Katedralnom i Žumberaćkom dekanatu. S blagoslovom o. Milana Stipića nadležnog dušobrićnika u Dalmatinskom vikarijatu određeno vrijeme boravio je i na pastoralnoj praksi u dalmatinskim grkokatolićkim župama koje se obnavljaju. Svećenstvo vikarijata na svojoj sjednici održanoj prije mjesec dana jednoglasno je podržalo ređenje novog đakona Vladušića.

Nadbiskup Hranić: Osjećamo kako još uvijek bolujemo od posljedica stradanja i razaranja gospodarstva

U sklopu III. hrvatskoga iseljeničkog kongresa đakovačko-osječki nadbiskup Đuro Hranić predvodio je 1. srpnja misu u vukovarskoj crkvi Sv. Filipa i Jakova.

Vukovar, 1.7.2018. (IKA) – U sklopu III. hrvatskoga iseljeničkog kongresa, đakovačko-osječki nadbiskup Đuro Hranić predvodio je 1. srpnja misu u vukovarskoj crkvi Sv. Filipa i Jakova.

Tumačeći ulomak nedjeljnog evanđelja o umrloj kćeri predstojnika sinagoge koju je oživio Isus i o bolesnoj ženi, nadbiskup je rekao da su one slika hrvatskoga naroda. Govoreći da hrvatski narod već dugo boluje, nadbiskup je rekao da se u Vukovaru na osobit način osjeća kako „još uvijek bolujemo od posljedica stradanja i razaranja gospodarstva tijekom Domovinskog rata“.

Upozorio je da hrvatsko društvo boluje od posljedica 'grijeha struktura' koje su u poratnoj pretvorbi i privatizaciji omogućile da vlasnicima zajedničke imovine postanu i mnogi od onih koji su kao direktori poduzeća prethodno iscrpili ta poduzeća, a onda ih kupili onim što su iz njih pljačkom izvukli. Nadbiskup je kao problem naveo da se hrvatsko društvo iscrpljivalo i sustavom poticaja u poljoprivredi, a ti poticaji nisu podržavali obiteljska poljoprivredna gospodarstva, nego jednim dijelom različite mešetare, a drugim dijelom krupni kapital. „Domaću proizvodnju nismo zaštitili od uvoza i neloyalne konkurencije. Ulaganja u Slavoniju podržavala su uglavnom primarnu poljoprivrednu proizvodnju, a izostala su ulaganja u prerađivačku poljoprivrednu industriju koja donosi dodanu vrijednost. Država također nije vodila računa o ravnomjernom razvoju svih regija, tako da su nezaposlenošću i siromaštvom proteklih poratnih godina najviše iscrpljene ostale najsromašnije regije, a državna ulaganja u gospodarstvo previše su naslonjena ili su čak u službi parcijalnih (privatnih ili stranačkih) interesa“, naveo je nadbiskup Hranić.

Upozorio je i da su se mladim ljudima koji trebaju sklapati stabilne veze i ulaziti u brak, mladim obiteljima koje ne mogu čekati da svojoj djeci osiguraju kruh svagdašnji, izmorenim nefunkcioniranjem pravne države, neredom u društvu i izostankom jasnih kriterija ulaskom Hrvatske u Europsku uniju širom otvorila vrata i mogućnost da bolji život i budućnost potraže u pravno sređenijim društvima, koja znaju više vrednovati rad i radnika, njegove kompetencije, stručnost i znanje.

Cjeloviti tekst homilije nadbiskupa Hranića donosimo u rubrici Dokumenti.

Ravnateljstvo dušobrižništva za Hrvate u inozemstvu, kao jedan od suorganizatora Trećega hrvatskoga iseljeničkoga kongresa održanoga u Osijeku od 29. lipnja do 1. srpnja s temom „Odlazak – ostanak – povratak“ organiziralo je dva panela - Katolička misao u hrvatskome iseljeništvu i Novi val iseljavanja. Predavanja na tim panelima održali su između ostalih: dr. Dubravka Petrović Štefanac „Motrišta hrvatskih biskupa o iseljavanju od ulaska u EU do kraja 2017. godine“, vlč. Marko Zadravec „Pregaoc hrvatske inozemne pastve vlč. Vilim Cecelja (1909. – 1989.)“, dr. Vladimir Lončarević „Duhovne značajke hrvatskog narodnog bića i povijesnog razvitka u misli Dušana Žanka“, dr. Ivan Čulo „Personalistička vizija Bonifacija Perovića o čovjeku i hrvatskom društvu“, dr. Adolf Polegubić „Najnoviji iseljenički val iz Republike Hrvatske i Bosne i Hercegovine u Njemačku: njemačke statistike“, dr. Tado Jurić „Iseljavanje Hrvata u Njemačku – motivi i karakteristike“ i fra Josip Bebić „Nove migracije Hrvata u Njemačku“.

Mladi Hrvati iz SAD-a i Kanade na misi u katedrali

U sklopu 52. omladinskoga tamburaškog festivala Hrvatske bratske zajednice Americi 1. srpnja misu u zagrebačkoj prvostolnici predvodio je zagrebački pomoćni biskup Mijo Gorski.

Zagreb, 1.7.2018. (IKA) - U sklopu 52. omladinskoga tamburaškog festivala Hrvatske bratske zajednice u Americi u nedjelju 1. srpnja u zagrebačkoj prvostolnici slavljena je 'tamburaška misa'. Misu je predvodio zagrebački pomoćni biskup Mijo Gorski, a u koncelebraciji je bio prijatelj Hrvatske bratske zajednice vlč. Pierre Falkenhan iz Pittsburgha. Misi su nazočili i glavni predsjednik i predsjednik Hrvatske bratske zajednice Edward Pezo i Franjo Bertović, te tajnica Bernard Luketić, a pjevanjem i sviranjem animirali sudionici Festivala.

Na početku mise biskup Gorski prenio je pozdrave zagrebačkog nadbiskupa kardinala Josipa Bozanića, te izrazio radost što su sudionici Festivala, mladi iz SAD-a i Kanade, u Zagrebu, a osobito u prvostolnici uz grob bl. Alojzija Stepinca.

Zagrebačka katedrala je dvostruki simbol: simbol hrvatske domovine, ali i simbol Katoličke Crkve. Upravo je Crkva osnivajući hrvatske katoličke misije diljem svijeta kuda su naši ljudi odlazili pripomogla da se sačuva i kultura, jezik i vjera onih koji su se iz različitih potreba iselili, rekao je biskup, te podsjetio kako nas upravo to troje povezuje. Jer, nastavio je „ne povezuje nas interes, niti novac, već jedna vjera u Isusa Krista, i gdje god da se nalazili uvijek se u toj vjeri osjećamo jedno, uvijek se osjećamo kao kod kuće“. Biskup Gorski izrazio je nadu da će i ovaj susret i euharistija pridonijeti očuvanju te veze „da mi koji smo ovdje ne zaboravimo vas koji ste našli drugu domovinu, a i vi koji ste se našli u drugim dijelovima svijeta ne zaboravite svoje korijene, svoju domovinu i Crkvu iz koje ste potekli“.

U homiliji biskup se osvrnuo na misno evanđelje te naglasio kako je vjera uvjet ne samo vječnog, već i mirnog života ovdje na zemlji. No, posvijestio je kako je osim vjere potrebno još nešto. „Trebava svladati sebe vjera nije pasivna, ona nas mijenja. Jair prilazi Isusu kao prvi čovjek mjesta i pada mu pred noge. Mora u sebi nešto pobijediti, a to je ponos i to čini iz ljubavi prema kćeri. Njegova vjera u službi je drugoga“, rekao je biskup Gorski, te podsjetio kako nas lažni ponos često priječi da iskreno molimo, da se u potpunosti zauzmemo za drugoga, makar to izgledalo kao poniženje pred zajednicom, kako je to učinio Jair za svoje dijete.

Nadalje je podsjetio kako je i žena koja se potajno približila kako bi dotakla Isusa morala u sebi pobijediti strah, te tako postala simbol svih onih koji se naprežu do krajnjih mogućnosti kako bi pobijedili svoju slabost. „Lažni ponos i strah moramo i mi pobjeđivati, jer nas ni priječe da susretne Krista. Bolesna žena i mrtva kćerka označavaju naše duhovno stanje. Biti neizlječivo bolestan slika je čovjeka u grijehu. Samo Bog liječi bolest koju zovemo grijehom.“

Biskup Gorski vjernike je pozvao: „Ustanimo od svoje apatije, bezvoljnosti, od neodgovornosti za zajednicu, obitelj, Crkvu. Ne gledajmo samo svoje ciljeve, nego kao Isus i ljude usput, u prolazu. Naučimo zapaziti ljude i onda kada ne viču, nego tiho trpe kao bolesna žena iz evanđelja. Jer, nekršćanski je postizati ciljeve, a iza sebe ostavljati ranjene i ožalošćene, zgažene. Isus nas uči poštovati osobe, te da se ostvarenje života ne događa u megalomanskim djelima, već u malim stvarima. Naučimo u malome prepoznati ljepotu života“. Na kraju je još jednom potaknuo na blizinu bilo u obitelji ili pak velikome mnoštvu. „Tu blizinu nam Bog pokazuje po Isusu Kristu. Bog nam i danas

želi biti blizu po ljudima, ali na osobit način po sakramentima, znakovima života. Budimo svjesni te Božje blizine, jer ona ozdravlja, oprašta i daje život", riječi su kojima je biskup Gorski zaključio homiliju.

Nakon popričesne molitve, biskup se još jednom obratima mladima. „Zajedno smo se molili Gospodinu u istoj vjeri, u istom jeziku, i to je ono što nas učvršćuje i zbližuje. Blizu je grob kardinala Stepinca, koji se toliko borio i za vjeru i domovinu. Posjetite njegov grob i na njemu se pomolite za našu domovinu Hrvatsku. Sve vas neka Bog blagoslovi, da po blagoslovu čuvate svoju vjeru, svoj ponos i svoju vezu s domovinom iz koje ste potekli“.

Po završetku mise sudionici festivala pomolili su se i položili cvijeće na grobove bl. Alojzija kardinala Stepinca i sluge Božjega kardinala Franje Kuharića.

Misionari svjedočili svoje poslanje

Drugoga dana 30. susreta misionara Crkve u Hrvata pohodili su župe karlovačkog kraja te slavili misu u Nacionalnom svetištu Sv. Josipa.

Karlovac, 1.7.2018. (IKA) - Drugoga dana 30. susreta misionara Crkve u Hrvata, koji se od 30. lipnja do 4. srpnja održava u Zagrebačkoj nadbiskupiji, misionari pristigli iz cijelog svijeta pohodili su župe karlovačkog kraja. Predvođeni nacionalnim ravnateljima Papinskih misijskih djela (PMD) iz republika Hrvatske i Bosne i Hercegovine vlč. Antunom Štefanom i mons. Lukom Tunjićem te praćeni nad/biskupijskim ravnateljima i djelatnicima ureda PMD-a s vjernicima su se 1. srpnja susreli: don Ivan Stojanović (Gana), o. Tomislav Mesić (Tanzanija), fra Ivica Perić (Ruanda), o. Milan Knezović (Brazil), don Velimir Tomić (Tanzanija), s. Ana Marija Maleš (Nigerija), s. Mirjam Filipović (Haiti), s. Jacinta Petrović (Benin), s. Fides Babić (Čile), s. Agnezija Bilić (Ruanda), s. Blaženka Barun (DR Kongo), s. Mirjam Bubnić (Rusija), s. Lenka Čović (Ekvador) i Liss Mata Soto (Ekvador).

Posjetili su župe: Karlovac – Banija, Karlovac – Hrnetić, Karlovac – Srce Isusovo, Karlovac – Švarča, Karlovac – Kamensko, Karlovac – Presveto Trojstvo, Mahično, Rečica, Župa bl. Alojzije Stepinac – Duga Resa, Župa sv. Petra – Duga Resa, Ozalj, Novigrad na Dobri, Draganić i Krašić. Misionari su s ravnateljima PMD-a predvodili misna slavlja i propovijedali. Ujedno su zajedno s misionarkama svjedočili o svojem djelovanju u misijama – pronosjenju evanđelja među one koje Isus ne poznaju i brojnim humanim i socijalnim projektima koji ljudima omogućuju sigurniju egzistenciju i budućnost.

Mons. Tunjić predvodio je misno slavlje u rodnoj župi bl. Alojzija Stepinca u Krašiću, gdje je propovijedao don Danko Litrić, podijelivši s okupljenim pukom svoje višedesetljetno iskustvo kroz 50 godina misništva i 37 godina misionarskog rada.

Započevši bogoslužje, mons. Tunjić zahvalio je domaćem župniku Ivanu Vučaku na gostoprimstvu i pozvao vjernike da mole za evangelizaciju, da svi narodi upoznaju Krista, misionare i sve osobne nakane.

Na početku propovijedi salezijanac i dugogodišnji misionar don Danko kazao je kako mu je čast biti u crkvi u kojoj se molio blaženi Stepinac te se osvrnuo na svoj staž u Ruandi gdje je, djelujući uz pomoć brojnih dobročinitelja iz zemlje i inozemstva, kroz više od 30 godina mnogo duhovno te materijalno gradio u teškim i često nepovoljnim prilikama. „Zašto sam tamo ostao? Zato što mi je lijepo tu gdje mogu biti svećenik, gdje mogu biti ono za što sam se odlučio kad sam krenuo u sjemenište. A što mi radimo u Ruandi? Radimo isto što i ovdajšnji svećenici, ali u drugim uvjetima“,

rekao je don Danko koji je krstio tisuće i malenih i odraslih te odgojio naraštaje današnjih svećenika, liječnika i drugih zvanja. Podsjetio je i na dugu povijest misija u Ruandi gdje danas zahvaljujući misionarima postoji značajan domaći pomladak duhovnih zvanja. Posebno je naglasio kako je uz Crkvu uvijek dolazila i škola i bolnica u kojoj misionari i misionarke poučavaju ljude ne samo pismenima nego i kako upoznati Gospodina i ovaj svijet te koristiti zemlju od koje žive. Osobita mu je radost što je uz pomoć dobrih ljudi uspio u Kigaliju sagraditi crkvu posvećenu Mariji Pomoćnici u kojoj su moći blaženog Alojzija Stepinca, te što se danas u njoj okuplja više od 1200 učenika koji svjedoče veliku vjeru i ljubav Ruandana prema Bogu.

Poslije susreta s župljanima Krašića, mons. Tunjić, don Danko i vlč. Vučak uputili su se u susjednu župu Pribić koja slavi 350 godina spomena Majke Božje Dolske. Sudjelovali su sa župnikom Stjepanom Janešom i dekanom Stjepanom Rožankovićem u Dolu u misnom slavlju pod kojim je krizmu podijelio biskupijski vikar za pastoral Marko Kovač, a i to je bila prigoda za misijsko svjedočanstvo među velikim mnoštvom okupljenih.

U župi Pohoda BDM, Mahično, na misi su sudjelovali s. Klementina Banožić, misionarka u Ekvadoru, i vlč. Ivan Faletar, ravnatelj PMD Sisačke biskupije. Vlč. Faletar u propovijedi se osvrnuo na evanđelje koje govori o Isusovu liječenju i dodiru vjere koju su imali oboljela žena i Jair te kako je Isus obilazio sela i gradove, liječio bolesne i donosio im nadu i radost, a upravo to čine i naši misionari. S. Klementina svjedočila je da je već 33 godina u misijama u Ekvadoru. Naglasila je da je veliki problem napuštene djece, silovanih žena, korupcije i siromaštva. No, u svim tim poteškoćama vidjela je da Isus na čudesan način kroz njih pomaže tom narodu.

U župi Presvetog Trojstva u Karlovcu misu je predvodio don Ivan Stojanović, misionar iz Gane, u koncelecijaciji s vlč. Pericom Matanovićem, ravnateljem Papinskih misijskih djela Požeške biskupije, i župnikom fra Krunoslavom Albertom. U propovijedi potaknuo je na molitvu za misionare koji evangelizacijom u misijskim zemljama dovode ljude iz tame u svjetlo, iz smrti u život. Nakon mise vlč. Matanović predstavio je Papinska misijska djela i što ta ustanova radi za misije i misionare.

U sklopu Susreta misionara u župi sv. Franje Ksaverskog u Švarči misu je predvodio mons. Vlado Lukenda, ravnatelj PMD Banjolučke biskupije, u koncelecijaciji sa župnikom Pujom Kurtovićem i o. Tomislavom Mesićem koji osam godina kao misionar djeluje u Tanzaniji. U propovijedi o. Mesić predstavio je projekte i stanje u svojoj župi. Broj od 400 krštenja u pola godine pokazuje otvorenost ljudi prema prihvaćanju vjere. Mi misionari smo produžena ruka vas vjernika a Papinska misijska djela su poveznica. Na kraju mise pozvao je župljane da pokrenu misijsku zajednicu u župi i zahvalio je župniku na pozivu da opet dođe u župu 15. srpnja, kada će biti blagoslov vozila u sklopu akcije MIVA.

U župi sv. Martina u Hrnetiću misu je predvodio preč. Ivan Grinišin, ravnatelj PMD Križevačke eparhije, u koncelecijaciji s o. Milanom Knezovićem, misionarom u Brazilu, i župnikom Filipom Pavlovićem. Na kraju mise župnik je zahvalio misionarima i kroz kratki razgovor sa svakim gostom župljanima približio rad misionara, Nacionalnih misijskih ureda i žrtvu i rad suradnika laika u misijskom djelovanju predstavljajući Andreju Škarabot Kunštek, misijsku suradnicu Riječke nadbiskupije.

S. Jacinta Petrović, misionarka iz Benina, i vlč. Dominik Vukalović, ravnatelj PMD Varaždinske biskupije, gostovali su u župi sv. Vida u Ozlju. Vlč. Vukalović započeo je propovijed predstavljajući djelovanje Papinskih misijskih

djela Hrvatske i BiH, ali i cijelog svijeta, a s. Jacinta završila je kako je najvažnije sačuvati vjeru i prenijeti ju na druge citatom: Dobar sam boj bio, trku završio i vjeru sačuvao. Redovnice pripravljuju put do duša za svećenike kao i sv. Ivan Krstitelj koji je bio preteča Isusu.

Vjernici župe Presvetog Trojstva u karlovačkom naselju Banija ugodili su troje predstavnika misija s. Blaženku Barun, misionarku u DR Kongo, vlč. Josipa Tadića, ravnatelja PMD Vojnog ordinarijata BiH, i s. Bonifaciju Barun, misijsku suradnicu Nacionalnoga misijskog ureda RH. U propovijedi vlč. Tadić govorio je o misijama u DR Kongo, problemima s kojima se susreću misionari te prirodnim bogatstvom koji ne služi siromašnima. Svoje svjedočanstvo o životu u DR Kongo nastavila je nakon mise s. Blaženka Barun koja je 44 godine misionarka u toj ratom napućenoj zemlji.

U župi sv. Petra u Dugoj Resi gostovali su fra Ivica Perić, misionar u Ruandi, i s. Davorka Šarić iz Papinskih misijskih djela BiH. Župnik Milan Pavlek od srca je zahvalio što da su misionari u njihovoj župi živi primjer vjere, koji nastavljaju djelovanje apostola po Isusovu nalogu „Idite po svem svijetu i naviještajte Radosnu vijest evanđelja“. Simbolično je što je pod misom bilo i krštenje te je vlč. Pavlek izrazio želju da krštena djevojčica postane misionarka.

Misu u župi sv. Ivana Krstitelja, Rečica, predvodio je fra Stipan Radić, ravnatelj PMD Vrhbosanske nadbiskupije, a svoje svjedočanstvo ljubavi i žrtve s okupljenim vjernicima podijelila je s. Mirjam Filipović koja je već četiri godine misionarka u Haitiju. Fra Stipan podsjetio je okupljene vjernike na činjenicu da je vjera jača od smrti i bilo kakve bolesti, a lijek je u nama ako se stavimo u službu života. Pomagati ljudima u potrebi da žive dostojanstveno, to je služba života. S. Mirjam podijelila je svoje iskustvo života i rada u zemlji u kojoj vlada veliko siromaštvo. Ljudi svakodnevno gladuju i žive na rubu s jedinim ciljem kako da prežive do sutra. Međutim, uz Božju pomoć sve je moguće, a vjera u čovjeku čini čuda i svatko od nas ima odgovornost brinuti i pomagati onima koji su u potrebi da im se omogući dostojanstven život na koji svi imamo pravo.

Vjernici karlovačkih župa s pozornošću su slušali svjedočanstva iz misija, a mnogi su kupujući misijske suvenire darovali svoje priloge za djelovanje misionara te obećali da će moliti za njih i povjerene im narode.

Nakon pohoda župama uslijedio je pohod starom gradu Dubovcu, a zatim i svečano misno slavlje u Nacionalnom svetištu Sv. Josipa. Rektor svetišta sv. Josipa i župnik župe BD Snježne mons. Antun Sente ml. upoznao je misionare sa svetištem posvećenom sv. Josipu, župom Marije Snježne i starim gradom Dubovcom.

Potom se župna zajednica u pastoralnom centru uz svetište upoznala sa svećenicima i redovnicama koji djeluju po cijelom svijetu. Okupilo se mnoštvo mladih i starijih koji su željeli doznati zašto netko odluči postati misionar i kako je to biti u često teškim i opasnim situacijama. Uslijedila je misa koju je predvodio dugogodišnji misionar u Gani don Ivan Stojanović. U propovijedi je prenio potrebe naroda u siromašnim krajevima Gane te probleme s kojima se susreće u evangelizaciji, a među njima su poligamija, odbacivanje hendikepirane djece, nepismenost i mladih i starih, velike egzistencijalne teškoće i praznovjerje. Don Ivan nastoji u salezijanskom stilu okupljati djecu oko Isusa i u tome uspijeva kroz igru i duhovne sadržaje. Cilj mu je da postanu Isusovi prijatelji i osigurati im školovanje te bolju budućnost. Ispričao je i kako ljudima ionako težak život otežava nedostatak pitke vode koju im on skupa s dobročiniteljima iz domovine omogućuje gradeći bunare po selima preko pomoći Papinskih misijskih djela.

Tisućita obljetnica spomena mjesta Beli

Jubilarna tisućita obljetnica spomena mjesta Beli na sjeveru otoka Cresa obilježena je 30. lipnja i 1. srpnja predavanjem o povijesti mjesta te misom zahvalnicom.

Beli, 1.7.2018. (IKA) – Jubilarna tisućita obljetnica spomena mjesta Beli na sjeveru otoka Cresa obilježena je u subotu 30. lipnja i nedjelju 1. srpnja predavanjem o povijesti mjesta te misom zahvalnicom.

Povjesničar i generalni vikar Krčke biskupije dr. Franjo Velčić održao je u subotu u župnoj crkvi Prikazanja Gospodinova predavanje o povijesti Belog i prvom spomenu njegovog imena. Predstavio je dokument, zapis u kronici venecijanskog kroničara Dandola, prema kojem je dužd Oton Orseolo u kolovozu 1018. godine, vraćajući se iz Dalmacije gdje se sukobio s kraljem Krešimirom, svratio u Rab, Krk i Osor. Tu su mu mjesne vlasti obećale vjernost, a primio je i delegaciju Belog koja je potpisala zakletvu vjernosti i pokornosti te pristala na godišnji danak od 15 kuninih kožica. Dr. Velčić objasnio je da je taj zapis važan iz više razloga: prvi put spominje se mjesto Beli i to u obliku Chafisole i Cafisole (kasnije talijanizirano kao Caisole), prvi se put imenom spominje jedan krčki biskup, tada biskup Vitalis, te crkveni i svjetovni poglavari mjesta Beli, a na nacionalnom planu dokument je važan jer se u njemu prvi put spominje kuna, tj. kunine kožice, kao sredstvo plaćanja.

Velčić se kratko osvrnuo i na prethodno razdoblje, naglasivši da je naselje Beli puno starije od 1018. godine jer se na tom mjestu nalazila rimska utvrda o čemu svjedoče rimski most i forum-trg, a postoje i ostaci pretpovijesne gradine na istoj lokaciji.

Dr. Velčić osvrnuo se i na stanovništvo Tramuntane, njihov broj u raznim popisima i prezimena koja su na tom području zabilježena, a ukratko je predstavio najvažnije kamene glagoljske napise i knjige na glagoljici kojih se u arhivu župe Beli može naći poveći broj, što svjedoči o hrvatskom identitetu naroda Tramuntane.

Predavanje dr. Velčića obogatio je bejski župni zbor pod ravnanjem Ivana Nina Načinovića i uz orguljašku pratnju Rozi Mohović izvedbom skladbi Oče naš, O vergine santa, Ja vjerujem, ja se ufam i Tiha noć.

Nedjeljno zahvalno euharistijsko slavlje za tisućljetnu povijest te župe predvodio je krčki biskup Ivica Petanjak. Uz biskupa su koncelebrirali generalni vikar Krčke biskupije mons. Franjo Velčić, upravitelj bejske župe vlč. Anton Depikolozvane, njegov prethodnik na službi u Belom dr. Mladen Mrakovčić, malološinski župnik vlč. Robert Zubović i umirovljeni creski svećenik mons. Giuseppe Vosilla. Slavlju su se pridružili zamjenica župana Marina Medarić, creski gradonačelnik Kristijan Jurjako i predsjednica Mjesnog odbora Eliana Zec Solina te vjernici iz svih župa Tramuntane, sjevernog dijela otoka Cresa.

Ističući da je razlog za misu zahvalnicu 1000 godina mjesta Beli, biskup Petanjak rekao je: „U Svetom pismu čitamo da je 1000 godina za Gospodina kao jedan dan, a jedan dan kao tisuću godina. Što je kod nas puno, kod Boga je malo. Za nekoga vjera ne znači ništa, a Bogu to znači puno, vjera ozdravlja i uskrusuje. Tisuću godina je puno za ovaj gradić, za nas koji danas živimo to je nešto kao uspomena. Hoće li biti još tisuću godina ovisi i o nama, želimo li živjeti ovdje, želimo li biti sustvaratelji s Bogom. Ne možemo odgovornost prebacivati ni na Europsku uniju, ni na svjetske vođe, mi moramo biti gospodari u svom dvorištu. Bog traži vjeru svakoga od nas pojedinačno i u toj vjeri ćemo biti suradnici Gospodina Boga. On je uvijek prisutan, a na nama je da prihvatimo njegovu ponudu i da se onda Bog može nadovezati na našu vjeru i graditi daljnju budućnost ovoga mjesta, našega naroda i činiti sve što misli da je dobro za

spasenje cijeloga svijeta".

Na kraju mise biskup Petanjak blagoslovio je novu zastavu župe sv. Antuna opata, a nakon misnog slavlja druženje mještana i njihovih gostiju nastavilo se na trgu ispred crkve.

Zavjetna svetkovina sv. Nediljice

Zavjetna svetkovina sv. Nediljice, ranokršćanske mučenice, svečano je proslavljena u nedjelju 1. srpnja u svetištu Sv. Nediljice u Vrani koncelebriranim misnim slavljem koje je za vanjskim oltarom u velikom maslinском parku toga svetišta predvodio zadarski nadbiskup Želimir Puljić koji je poručio vjernicima: „Ne smijemo se umoriti raditi na sebi, obraćati se i popravljati“.

Vrana, 1.7.2018. (IKA) - Zavjetna svetkovina sv. Nediljice, ranokršćanske mučenice, svečano je proslavljena u nedjelju 1. srpnja u svetištu Sv. Nediljice u Vrani koncelebriranim misnim slavljem koje je za vanjskim oltarom u velikom maslinском parku toga svetišta predvodio zadarski nadbiskup Želimir Puljić. „Čovjek je u svojim moćima razuma, volje i srca ranjeno biće. Razum bi ga trebao dovesti do pune istine. A često podliježe zavodljivim ideologijama i krivim naučavanjima. Zavodnici su, nažalost, imali i još uvijek imaju puno uspjeha. Bog je čovjeka obdario slobodnom voljom i savješću koja bi ga trebala upozoriti kad je na krivom putu. A ona je često pospana i mrtva. Čovjekovo srce koje bi imalo biti puno dobrote i topline, biva često ispunjeno mržnjom i netolerancijom. Nikakvo onda čudo što se čovjek osjeća nemoćan, izranjen i slab“, upozorio je mons. Puljić u propovijedi, istaknuvši da vjernički život molitve i sakramenata pomaže ljudima odupirati se zavodjenjima svijeta i liječiti rane. „Ne bi se valjalo zaustaviti na pesimističkoj slici o čovjeku. On jest ranjen i izložen brojnim zavodjenjima, požudama i strastima. Ali, on je otkupljen i spašen. Zaslugom muke, smrti i uskrsnuća Isusa Krista ljudi su po krštenju postali djeca Božja“, istaknuo je mons. Puljić. Naglasio je da molitva, sakramenti i dobra djela, a osobito sakrament ispovijedi, pomaže ljudima mijenjati se te da se za vrline o kojima govori i sveti Pavao: ljubav, strpljivost, blagost, dobrota, milosrđe i zahvalnost, treba boriti i izboriti.

U svjetlu navještenog evanđelja o uskrsnuću Jairove kćeri, nadbiskup je rekao da „taj slučaj govori o velikom otajstvu beskrajne dobrote nebeskog Oca koji je poslao svoga Sina da nas oslobodi i spasi“. Nadstojnik sinagoge, otac kćeri na samrti, razuman je i dobar sugovornik koji je svojom vjerom i ponašanjem dirnuo Isusovu ljubav i dobrotu, rekao je nadbiskup. Potaknuo je puk da moli poput Jaira i sklapa ruke „da nam Isus pomogne“. „Ne umarati se dizati ruke prema nebu da Bog blagoslovi naše obitelji i rad u Crkvi, tvornici, politici. Valja nam jačati vjeru u moć molitve i sakramentalne milosti koja pomaže u jačanju našeg duha da ne podlegnemo zavodjenjima svijeta. Ne smijemo se umoriti raditi na sebi, obraćati se i popravljati. I koristiti se blagom molitve i sakramenata u učvršćenju vjere naše“, potaknuo je mons. Puljić, istaknuvši da je pouka toga biblijskog teksta kako je za spasenje i ozdravljenje važna Isusova rečenica koju je uputio usplahirenom Jairu: „Samo vjeruj!“. „Ako do sada nisi vjerovao, sada povjeruj! Nije kasno! Sve se da spasiti vjerom u Boga. Vjera je nužna za spasenje. Jair je vjerom i upornim razgovorom s Isusom doživio čudo ozdravljenja kćeri jedinice. Ako se ne razgovara s Isusom ili ga se odstranjuje iz svoje duše, sredine i obitelji, ljudi gube smisao, zapliću se u prolaznom svijetu, izgube se i obole“, upozorio je mons. Puljić. Kada se Isusa traži kao Jair i poče do njega, s njim razgovara, traži i moli pomoć, onda se događaju čuda, vraća se duševno i tjelesno zdravlje.

„Gospodin i danas nastavlja izobilja dijeliti svoju milost svima koji vjeruju, mole se, kaju, ispovijedaju svoje propuste i grijeh. Vjerom i sakramentima Crkva pruža milosnu zaštićenost i sigurnost koja rađa osjećajem kako smo nošeni valovima milosti. Nošeni time, vjernici iz svih dijelova Zadarske nadbiskupije od ranog jutra prolaze perivojem u Vrani i traže ispovjedaonicu gdje ih svećenici odrješuju od tereta grijeha, zazivaju Božju pomoć i blagoslov“, poručio je nadbiskup Puljić, poželjevši da sv. Nedeljica koju puk rado časti i u njen se zagovor stoljećima preporuča, svima isprosi čvrstu vjeru poput Jairove.

Hodočašće varaždinskih vjernika u Mariju Bisticu

Tradicionalno 329. zavjetno hodočašće vjernika grada Varaždina Majci Božjoj Bistričkoj održano je 30. lipnja i 1. srpnja. Biskup Mrzljak protumačio je hodočasnici kako danas živjeti i pripremiti se za konačni trenutak.

Varaždin, 2.7.2018. (IKA) – Tradicionalno 329. zavjetno hodočašće vjernika grada Varaždina Majci Božjoj Bistričkoj održano je 30. lipnja i 1. srpnja. Organizacija i koordinacija ovogodišnjeg hodočašća pripala je župi svetog Vida, a hodočašću su se tradicionalno pridružile i druge župe okolice grada Varaždina, kao i ostale župe Varaždinske biskupije. Nekoliko stotina pješaka okupilo se u subotu 30. lipnja rano ujutro u varaždinskoj katedrali na službi Riječi i blagoslovu hodočasnika, nakon čega su krenuli na hod dugačak pedesetak kilometara. Njih su, kao podrška i logistika, pratili brojni hodočasnici automobilima, a bio je nemali broj onih koji su na hodočašće Majci Božjoj Bistričkoj išli biciklima. Okupljanje pješaka, kao i svih drugih hodočasnika, bilo je u crkvi na Vinskom vrhu nakon koje je uslijedila ulazna procesija u bistričko svetište.

Nakon odmora i okrijepe hodočasnika, u večernjim satima je biskup Mrzljak predvodio hodočasničku misu u crkvi na otvorenom blaženog Alojzija Stepinca, a posebno je lijep i dojmljiv bio Put svjetla - procesija sa svijećama na Kalvariji. Na glavni hodočasnički dan, hodočasnici pješacima pridružili su se i drugi vjernici pristigli u ovo marijansko svetište automobilima ili organiziranim autobusima. Hodočasnici su mogli sudjelovati u zajedničkoj molitvi križnoga puta na bistričkoj Kalvariji, a središnje misno slavlje hodočašća - zavjetnu misu vjernika grada Varaždina u nedjelju u crkvi blaženog Alojzija Stepinca na otvorenom u svetištu Majke Božje Bistričke predvodio je varaždinski biskup Josip Mrzljak u zajedništvu s dvadesetak svećenika. Euharistijskom slavljem prethodila je svečana procesija u kojoj su sudjelovali svećenici te članovi Zdruga katoličkih skauta Varaždinske biskupije koji su nosili kip Blažene Djevice Marije s Isusom.

Okupljene je najprije pozdravio rektor nacionalnog svetišta Majke Božje Bistričke preč. Domagoj Matošević, a posebno one hodočasnike koji su dan ranije pješice stigli na svoje odredište.

U homiliji biskup je simbolično upitao okupljene koji je smisao ovog njihovog hodočašća. Dao je i odgovor, odnosno rekao kako se on može sažeti u ulaznu pjesmu "Majko Božja Bistrička, mi smo tvoji putnici, mi smo tvoja dječica. Umnoži našu vjeru, učvrsti ufanje..." Upravo to je glavni razlog svakoga od nas ovdje što smo tu - "Umnoži našu vjeru", poručio je biskup Mrzljak.

Tumačeći kako je Izrael živio u okruženju poganskih naroda, biskup je upitao kakvo je okruženje u našoj domovini u tzv. kršćanskoj Europi? U svijetu? „Ne možemo izabrati neko drugo vrijeme koje bi nam više odgovaralo. Zato se pitamo kako danas živjeti i pripremiti se za konačni trenutak. Ljudsko iskustvo nam govori da je smrt konačna, da nakon

nje više nema ničega. Stoga su nam razumljive i poučne riječi pročitanoj ulomka evanđelja kada Isus govori nadstojniku sinagoge kojem je kćer na umoru: 'Ne boj se, samo vjeruj!'. Te riječi upućene su i svakome od nas. Možda su nas snašle razne životne nevolje, bolesti, ne bojte se, samo vjerujte. Možda si na umoru, ti ili tvoj bližnji, ne boj se, samo vjeruj. Možda si prezren ili odbačen, ljudi te ne razumiju, ne boj se, samo vjeruj. U mnogim teškim trenucima i nesrećama života možemo uputiti ove Isusove riječi. No, gdje je ta naša čvrsta vjera? Nismo li mi često poput Petra koji je sumnjao? I mi smo u raznim osobnim, obiteljskim ili društvenim sumnjama i nedaćama. Postoji uvijek ona svjetlija strana života, sjetimo se zborne molitve koju molimo, a koja kaže: 'Bože, po krštenju smo postali sinovi svjetla. Molimo te da nas nikad ne obavije tama zablude već da uvijek svijetlimo istinom"', rekao je biskup. Pjevanje je tijekom zavjetne mise predvodio župni zbor svetog Vida. Hodočašće je završeno oproštajnom procesijom u bistričkoj bazilici u poslijepodnevnim satima. Misu zahvalnicu za 329. zavjetno hodočašće vjernika grada Varaždina Majci Božjoj Bistričkoj u ponedjeljak 2. srpnja u varaždinskoj katedrali predvodio je biskup Mrzljak.

HKR počeo emitirati program iz novog prostora na Ksaveru

Zagreb, 2.7.2018. (IKA) – Hrvatski katolički radio počeo je 2. srpnja u 17.30 sati emitirati program iz novog studija smještenog u zgradi Hrvatske biskupske konferencije na zagrebačkom Ksaveru.

Pozdravljajući prvi put slušatelje HKR-a iz novog prostora, ravnatelj Hrvatske katoličke mreže mons. Fabijan Svalina podsjetio je na riječi blagopokojnog kardinala Franje Kuharića koji je prije 21 godinu otvarajući Hrvatski katolički radio poželio mu da bude u službi istine, pravednosti, dijaloga, ljubavi i mira. „Na tome tragu“, istaknuo je mons. Svalina „u današnjoj stvarnosti kada su mediji sito istinitosti i važnosti, nastavljamo dalje, ali iz novih, modernijih i ljepših prostora koji će nam omogućiti da kvalitetnije služimo Crkvi, vjernicima i ljudima dobre volje.“

Hrvatski katolički radio je neprofitna radijska postaja s nacionalnom koncesijom. Osnivač i vlasnik radija je Hrvatska biskupska konferencija. Svojim signalom pokriva 95% područja Republike Hrvatske i pogranična područja susjednih zemalja.

Uz dominantan vjerski program, HKR ne samo da ne zapostavlja već promiče i sadržaje vezane uz aktualna društvena događanja, gospodarstvo, kulturu, sport. Glazbeni je program, zajedno s ostalim sastavnicama radio postaje, koncipiran po imenu radio postaje - hrvatski i katolički.

Imenovana nova uprava milosrdnih sestara sv. Križa

S. Valerija Široki imenovana je provincijalnom poglavaricom Hrvatske provincije milosrdnih sestara sv. Križa.

Ingenbohl, 3.7.2018. (IKA/TU) - Generalno vodstvo milosrdnih sestara sv. Križa, sa sjedištem u Ingenbohlu (Švicarska), imenovalo je novo Provincijalno vodstvo Hrvatske provincije, koja ove godine obilježava 150. obljetnicu dolaska prvih sestara u Hrvatsku, u Đakovo. S. Valerija Široki imenovana je provincijalnom poglavaricom, s. Helena Šajbl, provincijalnom asistenticom, a s. Iva Davidović, s. M. Lucija Kopic te s. M. Emanuela Kvesić provincijalnim savjetnicama. Vrijeme nove službe započinje na blagdan Male Gospe, 8. rujna 2018. godine.

Biskup Vukšić: „Svetkovina sv. Tome je blagdan vjere“

Svetkovina sv. Tome apostola, zaštitnika Pulske biskupije i grada Pule, proslavljena je 3. srpnja svečanim koncelebriranim večernjim misnim slavljem koje je u pulskoj katedrali predvodio vojni biskup u BiH Tomo Vukšić.

Pula, 3.7.2018. (IKA) - Svetkovina sv. Tome apostola, zaštitnika Pulske biskupije i grada Pule, proslavljena je u utorak 3. srpnja svečanim koncelebriranim večernjim misnim slavljem koje je u pulskoj stolnoj crkvi, katedrali Uznesenja Marijina predvodio vojni biskup u BiH biskup Tomo Vukšić. U propovijedi je istaknuo kako „Sveti Toma nadahnjuje vjernike ove biskupije, ali i sve kršćane, na osobit način u trenucima ljudskih i vjernih nesigurnosti te u časovima kada traže sigurne odgovore na otvorena pitanja, koja im se nametnu u određenom trenutku. Stoga je svetkovina svetoga Tome apostola, osim što je sjećanje na veliki lik jednoga od prvih izravnih Isusovih učenika, za sve nas prvenstveno blagdan vjere“.

Biskup se zatim osvrnuo na vjeru apostola koja se rodila i rasla u njihovu svakodnevnom životu s njim. Nakon razapinjanja, nakon rastanka s Isusom, obuze ih strah i malodušje, no, kada im se ponovno ukazao, kada ih je Uskrsli posjetio, njihova je vjera ponovno osnažila. Toma nije bio s njima, no poput njih, i on, kada ga je vidio, povjerovao je. Drugim riječima, i nema baš bitne razlike između Tomine reakcije i reakcije ostalih apostola, jer svi su zapravo povjerovali tek nakon što su „vidjeli“. Stoga se više radi o različitom vremenu, u kojemu se rađa njihova vjera, negoli o razlici sadržaja i načina, rekao je mons. Vukšić.

Služba Tome apostola, osim svetačkog primjera, važna je pouka za sve kršćanske vjernike barem zbog tri razloga, istaknuo je biskup Vukšić. „Prvo, jer nas tješi u nesigurnostima vjere, koju ispovijedamo, i ohrabruje u našim traženjima. Drugo, važan nam je, jer pokazuje, da svaka sumnja može uploviti u prosvjetljenje, gdje nema nesigurnosti. I treće, riječi, koje je Isus uputio Tomi, podsjećaju nas na pravo značenje zrele vjere i ohrabruju nas da, usprkos poteškoćama, nastavimo na svom putu pristajanja uz Isusa. Stoga, po zagovoru svetoga Tome, dao Bog da svi mi koji nismo vidjeli a vjerujemo i ispovijedamo da je Isus „Gospodin moj i Bog moj“, tu vjeru svaki dan potvrđujemo svojim djelima. I radi toga da bi drugi, po našem svjedočenju, mogli „vidjeti“ i „dodirnuti“ Božju dobrotu te povjerovati“, zaključio je mons. Vukšić.

U misi su koncelebrirali umirovljeni biskup Ivan Milovan i dvadesetak svećenika. Nazočni su, među ostalima, bili gradonačelnik Boris Miletić i rektor pulskog sveučilišta Alfio Barbieri. Misno slavlje pjevanjem suvremenih liturgijskih pjesama i starocrkvenih napjeva popratili su katedralni Župni zbor te Zbor pulske Muzičke akademije kojim je ravnao dirigent Domeniko Briški te uz orguljsku pratnju Eduarda Kancelara.

Nakon mise na Trgu sv. Tome ispred katedrale održan je koncert duhovne glazbe na kojem su nastupili Marija Husar Rimac, Alan Hržica, Bruno Krajcar i Grupa Oton.

Misi je prethodila trodnevna duhovna priprava. Prvoga dana misno slavlje s prigodnim nagovorom predvodio je župnik Premature Antun Nižetić. Drugog i trećeg dana misu je predvodio župnik u mjestu Poljice na otoku Krku Zvonimir Badurina Dudić. Trećega dana trodnevnice prije mise je katedralni zbor otpjevao svečanu Prvu večernju, a nakon misnog slavlja glazbenici Marija Husar Rimac i Alan Hržica izrekli su svjedočanstvo svoga obraćenja. Prvoga dana trodnevnice misu je glazbeno animirao katedralni zbor, drugoga dana Zbor Misericordiae, a trećega dana Grupa Oton.

Hodočašće misionara u Jastrebarsko, Krašić i Pribić te na Svetu Geru i Jazovku

Jastrebarsko, 4.7.2018. (IKA) - U nastavku 30. susreta misionara Crkve u Hrvata nakon radnoga dijela program je 2. srpnja nastavljen misnim slavljem koje je u župi sv. Nikole u Jastrebarskom predvodio zagrebački pomoćni biskup Ivan Šaško u zajedništvu s misionarima, nacionalnim ravnateljima Papinskih misijskih djela (PMD) iz republika Hrvatske i BiH vlč. Antunom Štefanom i mons. Lukom Tunjićem te nad/biskupijskim ravnateljima PMD-a iz Hrvatske i BiH.

Biskup je u ime kardinala Josipa Bozanića, zahvalio misionarima na dolasku i prigodi susreta s njima.

U propovijedi se biskup Šaško na osobit način osvrnuo na djelovanje misionara upućujući ljude na Isusa. „Tko prihvati slijediti Isusa to treba učiniti bez uvjeta“, naglasio je biskup. „Misionari pokazuju spremnost odnosno ljubav prema nasljedovanju Isusa pred svim svojim dvojbama i nesigurnostima, ali kršćani jesu ljudi koji žive nesigurnost pouzdajući se u Krista, sigurni u Bogu. To uvijek mora biti odrednica Crkve ako želi biti Kristova“, rekao je biskup. Istaknuo je da misionari, naviještajući evanđelje i nastojeći stvoriti životne uvjete, ugrađuju Kristovu ljubav u obrazovanje, zdravstvo, gospodarstvo, odgoj i kulturu. Zahvalio im je na prihvaćanju svojeg poslanja kroz koje svjedoče Božju ljubav bez traženja bilo kakvih ljudskih povlastica.

Na kraju mise vlč. Štefan zahvalio je misionarima što svjedoče Božju ljubav, kao i nacionalnom ravnatelju PMD-a BiH te nad/biskupijskim ravnateljima PMD-a jer brinu o misijama. Potom je predstavio sve njih, kao i misionarke i misionare pristigle iz 11 zemalja svijeta, a vjernici su ih pozdravili velikim pljeskom i nakon mise za njih imali mnoga pitanja.

Program četvrtog dana susreta bio je u znaku hodočašća. Misionari su se upoznali s rodnom župom bl. Alojzija Stepinca - Presvetog Trojstva u Krašiću. Od župnika Ivana Vučka doznali su o rodnom mjestu i crkvi blaženika te bitnim događajima iz njegovog života, a uz sakralni prostor u kojem je Stepinac kršten i molio misionari su posjetili i njegovu spomen sobu. Misionarima je bl. Stepinac posebno u srcu te mnogi od njih u misijama nastoje širiti pobožnost prema tom hrvatskom blaženiku.

Zatim su se uputili grkokatolicima u susjedni Pribić gdje ih je križevački vladika Nikola Kekić upoznao s tamošnjom grkokatoličkom zajednicom i crkvom te ih proveo kroz povijest žumberačkog kraja. Potom je mons. Kekić predvodio bogoslužje zajedno s grkokatoličkim i katoličkim svećenicima u kapeli Sv. ilije na Svetoj Geri. Na kraju bogoslužja izrazio je radost što su se misionari bolje upoznali s grkokatoličkom liturgijom te im zahvalio na neumornom naviještanju radosne vijesti u misijskim zemljama. U Sošicama su obišli etnografski muzej bazilijanki.

Posljednja točka hodočašća bio je posjet obližnjoj Jazovki. Na tom poznatom stratištu Hrvata ravnatelj PMD-a Zagrebačke nadbiskupije mons. Juraj Jerneiće govorio je o povijesti toga mjesta stradanja na kojem su se hodočasnici pomolili za pokoj ubijenih.

Dan je završio večerom i druženjem u župi Novigrad na Dobri gdje je ovogodišnji susret misionara i završio 4. srpnja misom u župnoj crkvi Uznesenja BDM.

Biskup Gorski svećenicima jubilarcima: Pozvani ste najprije biti duhovnici

Svećenici jubilarci okupili su se u srijedu 4. srpnja u kapelici Nadbiskupskoga bogoslovnog sjemeništa u Zagrebu kako bi zahvalili Bogu za 10. obljetnicu svećeništva, izvijestio je Tiskovni ured Zagrebačke nadbiskupije.

Zagreb, 4.7.2018. (IKA) - Svećenici jubilarci okupili su se u srijedu 4. srpnja u kapelici Nadbiskupskoga bogoslovnog sjemeništa u Zagrebu kako bi zahvalili Bogu za 10. obljetnicu svećeništva, izvijestio je Tiskovni ured Zagrebačke nadbiskupije. Euharistijsko slavlje u zajedništvu s duhovnikom zagrebačke Bogoslovije preč. Vladom Razumom i okupljenim jubilarcima iz Zagrebačke nadbiskupije te Bjelovarsko-križevačke, Požeške, Varaždinske i Kotorske biskupije predvodio je zagrebački pomoćni biskup Mijo Gorski.

U homiliji, osvrćući se na pročitani evanđeoski ulomak iz Matejeva evanđelja, biskup kazao da svećenici ne smiju zanemariti Isusov nalog apostolima da „bolesne liječe, mrtve uskrisuju, gubave čiste i zloduhe izgone“. Upravo ste vi svećenici, nastavio je, pozvani oslobađati ljude od njihove duhovne zarobljenosti.

„Naš posao je duhovne naravi, mi smo prije svega duhovnici. Dopustite da vas služba formira, no nemojte dopustiti da vam svećeništvo postane rutina, obveza, navika“, rekao je biskup Gorski. Zaključujući homiliju svećenicima jubilarcima poručio je da vjernici od njih očekuju „čisto“ evanđelje koje pobjeđuje zlo, duhovno vodstvo i usmjerenje na životnom putu.

Jubilarnu 10. obljetnicu svećeništva 2018. godine slave svećenici Zagrebačke nadbiskupije: upravitelj župe Zajezda Andrija Jambreuš, upravitelj župe Bistra Tomislav Kralj, vicerektor u Nadbiskupskom bogoslovnom sjemeništu i viši asistent na KBF-u u Zagrebu dr. Mislav Kutleša, upravitelj župe Zagreb-Utrina Vlado Letinčić, župni vikar u Brestju dr. Bruno Matos, pročelnik Tiskovnog ureda Zagrebačke nadbiskupije mr. Borna Puškarić i pomoćnik generalnog postulatora za kauze beatifikacije i kanonizacije Zagrebačke nadbiskupije te pastoralni suradnik u župi Zagreb-Vrbani Krešimir Žižek. Iz Požeške biskupije jubileje slave svećenici Anto Ivić, Ivan Štivičić, Mihael Kos; iz Varaždinske biskupije Leon Lozančić i Marko Zadravec; iz Bjelovarsko-križevačke biskupije Mihill Gojani i Marko Ocvirek te iz Kotorske biskupije Robert Tonsati.

Crkva u Hrvata

Zavjeti isusovca Željka Paše u Libanonu

Hrvatski isusovac o. Željko Paša položio je svečane redovničke zavjete 24. lipnja u marijanskom svetištu Bikfayi. U ime Hrvatske pokrajine Družbe Isusove u slavlju je sudjelovao provincijal o. Dalibor Renić.

Bejrut, 24.6.2018. (IKA) - Hrvatski isusovac o. Željko Paša položio je svečane redovničke zavjete na svetkovinu rođenja sv. Ivana Krstitelja, 24. lipnja, u marijanskom svetištu Bikfayi, nedaleko Bejruta u Libanonu. Već četrnaest godina o. Paša djeluje u Libanonu i Egiptu, a ovim činom je i formalno pripojen Bliskoistočnoj provinciji Družbe Isusove. Doprinos je to Hrvatske malo, ali vjerno i zauzetoj kršćanskoj zajednici u krajevima odakle je kršćanska vjera potekla, a gdje sada proživljava teške trenutke progona.

Zajedno s o. Pašom, svečano su Družbi Isusovoj priteljovljeni oci Alexis Doucet iz Francuske (na službi u Ankari, u Turskoj), Ghassan Sahoui iz Sirije, i Ronney el Gemayel, domaći sin iz Bikfaye. Euharistijsko slavlje na maronitskom obredu predvodio je o. Dany Younes, provincijal Bliskoistočne provincije Družbe Isusove, u nazočnosti nadbiskupa i metropolita Melkitske grkokatoličke nadbiskupije Akka u Izraelu Georgea Bacounija, nadbiskupa Kaldejske katoličke nadbiskupije Aleppo u Siriji Antoina Audoa, SI, te apostolskoga vikara za latinski obred u Libanonu Cesara Essayana, O.F.M.Conv. Na slavlju su se okupila brojna isusovačka subraća s Bliskog istoka, Europe i SAD-a. U ime Hrvatske pokrajine Družbe Isusove bio je nazočan provincijal o. Dalibor Renić, a u ime Papinskog orijentalnog instituta u Rimu rektor o. David Nazar.

O. Željko Paša profesor je teologije na Papinskom orijentalnom institutu u Rimu te suradnik Istraživačko-dokumentacijskog centra za arapsko kršćanstvo (CEDRAC) na Sveučilištu svetog Josipa u Bejrutu. Stručnjak je u području proučavanja kršćanskih manuskripata na arapskom i sirijskom jeziku. Rođen je 1971. u Molvama. Studirao je medicinu na Medicinskom fakultetu u Zagrebu. U Družbu Isusovu stupio je godine 1992. Filozofiju i teologiju diplomirao je na Filozofsko-teološkom institutu Družbe Isusove. Zaređen je za svećenika 2002. g. u Zagrebu. U ljeto 2006. završava studij arapskog jezika i književnosti, te islamskih znanosti u Kairu. Doktorat iz patrističke teologije postiže na Papinskom orijentalnom institutu u Rimu, radom o teološkoj misli Abdišu-bar-Briha, crkvenog oca iz siro-orijentalne tradicije.

S. M. Dijana Mihalj doktorirala kanonsko pravo

Doktorskom disertacijom „Kanonska odgovornost redovničkih ustanova i njihovih članova u području vremenitih dobara“ koji je obranila 27. lipnja s. Dijana Mihalj htjela je pokazati, između ostalog, i kako se bez stalnog pozivanja na načela kanonsko-pravnog uređenja u području vremenitih dobara te na svrhe kojima je određeno njihovo posjedovanje u Crkvi, lako može upasti u logike definirane tržišno-ekonomskim pravilima koje sve više lišavaju ljudsku osobu osjećaja osobne odgovornosti u složenom procesu donošenja odluka.

Rim, 28.6.2018. (IKA) - Na Papinskom sveučilištu Lateran u Rimu upriličeno je 27. lipnja predstavljanje doktorske teze „Kanonska odgovornost redovničkih ustanova i njihovih članova u području vremenitih dobara“ s. M. Dijane Mihalj, članice Družbe sestara milosrdnica sv. Vinka Paulskog, Provincije Navještenja Gospodina – Split. Predstavljena

doktorska teza razvijena je kroz kritičko sistematično promišljanje pravnih instituta, odnosa i aktivnosti koje određuju kanonsko-pravnu odgovornost redovničkih ustanova i njihovih članova u području vremenitih dobara.

Rad ima koncentričnu strukturu razvijenu u četiri poglavlja: u svakom se poglavlju konkretiziraju principi naviješteni u širem kontekstu prethodnih poglavlja. Na taj se način pokušalo učiniti vidljivim kako kanonska odgovornost redovničkih ustanova i njihovih članova nadilazi svoj isključivo institucionalno-pravni aspekt i u isto se vrijeme ostvaruje u njemu. U radu se obrađuje pristup odgovornosti u kanonsko-pravnom uređenju polazeći od njegove posebnosti, a cilj je rada predstaviti kako kanonsko-pravno uređenje može još uvijek pružiti autentične odgovore na pitanja o značenju odgovornosti koja su postala tema filozofskih, moralno-etičkih i antropoloških rasprava od XIX. stoljeća i dalje. U njemu, kriterij slobodnog pristupanja vjernika Crkvi, stavlja na prvo mjesto vrijednosti koje nadilaze pojedinačne interese i ističe zajedničko usmjerenje vjernika i hijerarhije prema zajedničkoj budućnosti, stvarajući odnose i ulazeći u aktivnosti koje nisu svodive na pojam odgovornosti u značenju institucionalne reakcije na kršenje norme, iako je ono nezaobilazno u svim pravnim uređenjima.

Nadalje, teza razmatra o vremenitim crkvenim dobrima i redovničkim ustanovama kao naslovcima tih dobara. Analiziraju se principi koji opravdavaju crkveno vlasničko pravo, značenje crkvenosti dobara i pravni režim kojemu podliježe upravljanje njima.

S ciljem bolje identifikacije subjekata kanonske odgovornosti i načina na koji se ona očituje u području vremenitih dobara, učinjeno je operativno razlikovanje razine upravljanja i organizacije redovničkih ustanova, te razine administrativnih aktivnosti koje se odnose na vremenita dobra. Osim toga, donosi se detaljna analiza kan. 639 Zakonika kanonskoga prava kao i prijedlog redovničke formacije koja bi uključivala elemente usmjerene na usvajanje odgovornog ponašanja posvećenih osoba s obzirom na vremenita dobra.

Završno je poglavlje rada posvećeno odgovornosti u vođenju djelatnosti preko kojih redovničke ustanove ostvaruju vlastitu karizmu. Pritom se nudi cjelovita vizija upravljanja redovničkim ustanovama i njihovim djelatnostima koja uključuje, kako administrativno-pravni pristup odgovornosti predviđen Zakonikom, tako i ekonomsko-upravljački uvjetovan brzinom promjena koje se događaju u svijetu moderne ekonomije.

Ovim se doktorskim radom htjelo pokazati, između ostalog, i kako se bez stalnog pozivanja na načela kanonsko-pravnog uređenja u području vremenitih dobara te na svrhe kojima je određeno njihovo posjedovanje u Crkvi, lako može upasti u logike definirane tržišno-ekonomskim pravilima koje sve više lišavaju ljudsku osobu osjećaja osobne odgovornosti u složenom procesu donošenja odluka.

Ispitna je komisija, u sastavu prof. Aitor Jimenez Echave, moderator, prof. Paolo Gherri, te prof. Cristian Begus, rad ocijenila summa cum laude. Prema njihovu sudu, rad donosi sustavni i cjeloviti pogled na kanonsku odgovornost redovničkih ustanova i njihovih članova s obzirom na vremenita dobra, pogled koji predstavlja i originalnost i izvornost odabrane teme. Analiza, s različitim gledišta, pojma odgovornosti, pridonosi dubljem razumijevanju njezine kanonsko-pravne dimenzije u predmetnom području

istraživanja. Izvornost rada se otkriva i u primjeni koncepta „misijske norme“ i s njime povezanom perspektivnom pristupu odgovornosti koji pridonosi uklanjanju nedostataka sustava upravljanja vremenitim dobrima koji bi prema kanonskim normama više bio usmjeren na polaganje računa, tj. na odgovornost a posteriori u odnosu na koju kanonsko-pravni sustav najčešće nije u stanju dati prikladne institucionalne odgovore.

Moderator teze istaknuo je odvažnost u izboru teme s obzirom na njezinu aktualnost te naglasio da ona može pomoći redovničkim ustanovama u prepoznavanju ne samo institucionalne nego i osobne odgovornosti redovničkih poglavara u upravljanju vremenitim dobrima ustanova. Nadalje, naglasio je da je upravljanje vremenitim dobrima ustanova, bez povezanosti s karizmom, lišeno svoje svrhe i dovodi u pitanje opstojnost same ustanove.

Drugi član komisije, prof. Paolo Gherri, pohvalivši aktualnost teme i njezin inovativni pristup, podcrtao je važnost premještanja naglasaka s dobara na djelovanje. Upravo zbog toga obrađena tema ima prije svega snažnu formativnu perspektivu. Samim time ona nije upućena samo upraviteljima vremenitih dobara već svima koji sudjeluju u procesu donošenja odluka. Taj pristup, istaknuo je prof. Gherri, od presudne je važnosti za budućnost redovničkih zajednica.

Sestra M. Dijana Mihalj rođena je u Mostaru 10. listopada 1975. Tijekom studija na Teološko-katehetskom Institutu u Mostaru (1994. – 1996.) odlučila se za redovnički poziv. U Družbu sestara milosrdnica sv. Vinka Paulskoga, Provinciju Navještenja Gospodinova – Split stupila je 1996. te 2004. položila doživotne zavjete. Godine 2000. upisala je Pravni fakultet Sveučilišta u Splitu gdje je i diplomirala 2004. godine. Odmah po završetku studija, zaposlila se u Franjevačkom institutu za kulturu mira, istodobno obavljajući sudsku praksu na Općinskom sudu u Splitu. Svršetkom sudske prakse, civilno-pravnu formaciju zaokružila je polaganjem pravosudnog ispita, 2007. godine. U listopadu 2008. godine zapošljava se na Katoličkom bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u Splitu na poslovima voditeljice kadrovske službe i tajnice dekana gdje ostaje do odlaska na poslijediplomski studij kanonskoga prava na Papinskom sveučilištu Laterana. U lipnju 2016. godine postigla je licencijat iz kanonskoga prava na temu „Upravljanje vremenitim dobrima redovničkih ustanova s posebnim osvrtom na Družbu sestara milosrdnica svetoga Vinka Paulskoga – Zagreb“.

Svećeničko ređenje u sarajevskoj katedrali

U katedrali Srca Isusova u Sarajevu kardinal Vinko Puljić zaredio je tijekom svečanoga misnog slavlja dvojicu đakona za svećenike Franjevačke provincije Bosne Srebrene.

Sarajevo, 29.6.2018. (IKA/KTA) - Na svetkovinu sv. Petra i Pavla u katedrali Srca Isusova u Sarajevu nadbiskup metropolit vrhbosanski kardinal Vinko Puljić zaredio je tijekom svečanoga misnog slavlja dvojicu đakona za svećenike Franjevačke provincije Bosne Srebrene: fra Marija Dadića i fra Silvia Zlatarevića.

Uvodeći u misno slavlje kardinal Puljić pozdravio je sve nazočne, kao i sve koji su povezani putem valova Radio Marije. Potaknuo je sve da na svetkovinu apostolskih prvaka sv. Petra i Pavla posebno mole za današnjega živog Petra papu Franju, „jer on u ime sv. Petra vodi ovu Crkvu kao njegov nasljednik u ime Isusa Krista“. Izrazivši radost zbog čina ređenja dvojice đakona franjevac Bosne Srebrene, pozdravio je njih osobno i njihovu rodbinu, osobito roditelje, zatim vjernike iz župa iz kojih ređenici dolaze, provincijala

Franjevačke provincije Bosne Srebrene fra Jozu Marinčića zajedno sa svim odgojiteljima iz Franjevačke bogoslovije, sve misnike raznih službi, redovnice, bogoslove, a na poseban način izaslanstvo iz Limburške biskupije s kojom već godinama Vrhbosanska nadbiskupija ima blisku suradnju.

„Nikad neću zaboraviti umirovljenoga limburškoga biskupa Franza Kamphausa, koji je, kad mi je bilo najteže, došao ovdje ohrabriti me“, kazao je kardinal Puljić, podsjećajući da je nedugo nakon toga biskup Kamphaus poslao svoga socijalno zauzetog svećenika dr. Ernsta Leuningera koji je provodio akciju „Ovce za Bosnu“ u Vrhbosanskoj nadbiskupiji, a koji je nedavno preminuo. Kardinal Puljić potaknuo je stoga nazočne da njegovu dušu uključe u svoje molitve. Posebno je pozdravio sadašnjeg limburškog biskupa dr. Georga Bätzinga i cijelu delegaciju te izrazio radost što će na kraju mise biti potpisan sporazum o suradnji između biskupije Limburg i Vrhbosanske nadbiskupije. Na kraju je svima koji nose ime apostolskih prvaka čestitao imendan, te obljetnicu ređenja koju na svetkovinu sv. Petra i Pavla slavi većina svećenika.

Nakon što je meštar Franjevačke bogoslovije fra Danijel Nikolić predstavio kandidate za svećeničko ređenje, kardinal Puljić uputio je prigodnu propovijed. Osvrćući se na svetkovinu, kazao je da ona obilježava Crkvu koju je Krist osnovao i povjerio Petru i apostolima da je uz pomoć Duh Svetoga vode kroz povijest, ali i da se danas posebno moli za „Petra naših dana“, kao i za apostolski zbor. Istaknuo je da na poseban način žele postati svjesni Isusove geste kojom je izabrao apostole, ne zato što su bili sveci, nego jer im je darovao povjerenje. Podsjetio je da je Petar, prvak apostolski, zatajio Isusa, ali da mu Isus nije prigovorio već ga samo upitao: „Ljubiš li me više nego ovi?“ „Nema na zemlji čovjeka koji nema grijeha. Ovom zemljom hoditi teško je, a da se ne uprlja. Ali, bitno je da se nikad ne ponosimo grijehom, ne hvalimo grijehom, nego je potrebno znati se skrušiti radi svoje grješnosti“, istaknuo je kardinal Puljić dodavši da je pak najbitnije Gospodinu iskreno dati do znanja da ga volimo.

Kardinal Puljić upozorio je da se danas često govori o „krizi zvanja“. „Ne, nije kriza zvanja. Kriza je što mnoga zvanja nisu rođena jer su ih spriječili roditelji. Ubili su ih prije rođenja. Mnoga zvanja nisu došla na svijet“, kazao je kardinal Puljić, ističući da je, kad se govori o krizi zvanja, potrebno govoriti o krizi ljubavi prema životu. „Tamo gdje cvjeta život, tamo će biti zvanja“, kazao je kardinal Puljić, naglasivši da svećenici, redovnici i redovnice niču iz obitelji – „prvog gnijezda duhovnih zvanja“, te potaknuo nazočne da osobito mole za duhovna zvanja.

Svećenicima je pojasnio da je danas čovjeku potrebna Božja ljubav te da je stoga potrebno istinski svjedočiti i propovijedati Isusa. „Neka u vama uvijek mogu pročitati život sv. Franje koji je volio Isusa“, potaknuo je kardinal Puljić, kazavši da nam je i danas potreban upravo jedan takav primjer predanosti Kristu. „Da bi to mogli istinski živjeti, računajte da vam Crkva povjerava posebno mjesto u Crkvi, da budete molitelji koji će srcem moliti, ne samo ponavljajući 'Gospodine, Gospodine', nego srcem“, ohrabrivši ih da se ne boje križa“.

Nakon propovijedi uslijedio je obred ređenja. Na kraju mise kardinal Puljić čestitao je svećenicima koji slave srebrni i zlatni jubilej misništva i podijelio im prigodne uspomene.

Na kraju mise uslijedio je čin potpisivanja partnerstva Vrhbosanske nadbiskupije i Limburške biskupije. Na misi je pjevao bogoslovski zbor Franjevačke teologije u Sarajevu „Fra Nenad Dujić“.

Kardinal Parolin pohodio Kotorsku biskupiju

U sklopu trodnevnog posjeta Crnoj Gori, državni tajnik Svete Stolice kardinal Pietro Parolin pohodio je Barsku nadbiskupiju i Kotorsku biskupiju.

Kotor, 29.6.2018. (IKA) - U sklopu trodnevnog posjeta Crnoj Gori državni tajnik Svete Stolice kardinal Pietro Parolin pohodio je Barsku nadbiskupiju i Kotorsku biskupiju te je na Petrovo, 29. lipnja, predslavio euharistijska slavlja u barskoj i kotorskoj katedrali.

Dolazak kardinala Parolina u Kotor gromoglasno su najavila sva zvona katedrale Sv. Tripuna. Na vratima od Grada, kardinala su u pratnji apostolskog nuncija mons. Pezzuta i mons. Giovannija Gasparija, savjetnika nuncijature, dočekali generalni vikar Kotsorske biskupije, don Anton Belan i predsjednica Skupštine Općine Kotor Dragica Perović, a po ulasku u grad, kotorski biskup Ilija Janjić u pratnji kancelara biskupije don Roberta Tonsatija.

Nakon kratkog predaha, kardinal Parolin najprije se uz pratnju službenog vodiča upoznao s poviješću i znamenitostima grada Kotora, a zatim je posjetio katedralu Sv. Tripuna kroz koju su ga proveli biskup i generalni vikar. Prilikom posjeta relikvijaru sv. Tripuna kardinal se zadržao u molitvi pred svečevim relikvijama.

U čast visokoga crkvenog i državnog dostojanstvenika prije mise Bokeljska mornarica je uz pratnju gradske glazbe iz Kotora dala svoj obol cjelokupnoj svečanosti: nakon počasne smotre izvedeno je Kolo sv. Tripuna.

Usljedilo je svečano misno slavlje u kotorskoj katedrali. Uz kardinala Parolina koncelebrirali su apostolski nuncij u Crnoj Gori i BiH Luigi Pezzuto, umirovljeni barski biskup Zef Gashi, barski nadbiskup Rrok Gjonleshaj, mjesni biskup Ilija Janjić, mons. Giovanni Gaspari, te brojni svećenici Kotsorske biskupije. Pozdrav je prije početka mise uputio biskup Janjić koji je poželio dobrodošlicu kardinalu u jednu od manjih biskupija svijeta, koja je unatoč svojoj veličini, iznjedrila tolike svece i velikane duha, te oblikovala povijest i kulturu tog područja. Na kraju pozdravnog govora mons. Janjić je uputio pozdrav i papi Franji, zamolvši kardinala da mu prenese sinovsku odanost i vjernost svih vjernika Kotsorske biskupije.

Kardinal je na početku propovijedi prenio Papine pozdrave: „U ovoj svečanosti naše misli idu k onomu koji za nas predstavlja 'život' Petra i to jest: papi Franji. On me je zamolio da vam posvjedočim njegovu očinsku ljubav, uvjerim vas u njegovu molitvu i prenesem vam njegov blagoslov", a zatim se u homiliji osvrnuo na prirodne ljepota tog kraja, kazavši kako je promicanje ekološke kulture znak civiliziranosti jer pridonosi garanciji bolje budućnosti svijeta i čovječanstva; te istaknuvši da se Crkva također zauzima ponuditi vlastiti doprinos promociji cjelovite ekologije, osobito preporučene u enciklici *Laudato si'* pape Franje.

Govoreći o Petrovoj ispovijesti vjere na kojoj počiva Crkva, kardinal Parolin kazao je kako Bog svakom čovjeku otvara vrata vjere jer mu daje mogućnost da vjeruje, a s druge strane svaki čovjek tu mogućnost prihvaća onda kada sam odluču prionuti uz vjeru: „Petar je zaista otvorio vrata Kristu, prihvaćajući ga za ono što on uistinu jest: Sin Boga živoga! I upravo odmah nakon njegove izvanredne i dotad nepoznate ispovijesti vjere, prima Isusovu riječ: 'Ti si Petar'. Prima novo ime koje ga označava stijenom, kamenom temeljcem Crkve. Stijena je Petrova vjera. Petrov Primat je primat vjere. Petar je stijena na kojoj već dvije tisuće godina počiva Crkva, i unatoč lomljivosti i ponekad slabosti ljudi, ova stijena je uvijek izdržala pred svim olujama povijesti. Crkva je osnovana na činu vjere i nastavlja se oslanjati na tu vjeru." Iz primjera svetih Petra i Pavla, rekao je kardinal, jasno je da Bog ne zove one koji su već postigli svetost: „Kada ih je Isus

pozvao, ni Petar ni Pavao nisu bili sveti: Bog, doista, ne zove svete, već zove obične ljude kako bi ih učinio svetima" te je poručio kako nas papa Franjo svojoj nedavnoj enciklici *Gaudete et Exsultate* potiče da otkrivamo svetost u ljudima na koje smo upućeni svakodnevice, u redovitom življenju kršćanskog života: „Radi se dakle o vrsti svetosti koja nije za malobrojne heroje ili izvanredne osobe koja se ostvaruje u apstraktnim uzorima, već na redoviti način življenja redovitog kršćanskog života. Ono što nas čini svetima nije heroizam u našim djelima, nego je – kao i za apostole Petra i Pavla – pouzdanje u milosrđe Božje". Kao primjer pouzdanja u Božje milosrđe, kardinal je istaknuo sv. Leopolda iz Herceg Novog kojeg je papa Franjo izabrao zajedno sa svetim Pijom iz Pietrelcine za svetog zaštitnika prošlog Jubileja milosrđa. Na kraju svoje propovijedi, kardinal Parolin sve je pozvao na zahvalnost Bogu zbor prisutnosti njegove ljubavi koja se otkriva u svetima, te na pouzdanje u zagovor svetih apostolskih prvaka.

Pred kraj misnog slavlja biskup Janjić još je jednom zahvalio kardinalu na njegovu dolasku, te mu je uručio prigodni dar: ikonu naslovljenu „Miljenici Boke" na kojoj su predstavljeni sveci Kotsorske biskupije: Sv. Leopold Mandić, bl. Ozana iz Kotora, i bl. Gracija iz Mula, i medalju izrađenu o jubileju 850. obljetnice posvete katedrale. Kardinal je tom prigodom zahvalio svima okupljenima na molitvenom zajedništvu i lijepo dočeku, te je osobito pohvalio Dječji zbor kotorske katedrale za njihov angažman i „profesionalnu izvedbu", te je potaknuo sve okupljene da nastoje očuvati i prenijeti vjeru mladim generacijama.

Uz brojne vjernike Kotsorske biskupije, na misi su se okupili i predstavnici državnih vlasti, diplomacije i građanskih udruga.

Svoj posjet Kotsorskoj biskupiji kardinal je završio na otoku Gospe od Škrpjela, marijanskom svetištu u srcu Kotsorske biskupije, gdje ga je dočekao mjesni župnik mons. Srećko Majić. Nakon zajedničke molitve, kardinal je sa svim uzvanicima u čast Gospi pjevao drevnu marijansku antifonu „Salve regina". „Izrazito sam zadovoljan što smo ovaj naš obilazak završili na ovom otočiću, pod okriljem Majke Marije", rekao je kardinal tom prigodom i istaknuo: „Duboko sam dirnut velikom katoličkom tradicijom ovog kraja, velikom pobožnošću vaših predaka. Neka ova mjesnu Crkvu, sve njezine vjernike, prati zagovor naše nebeske Majke".

Sporazum o suradnji Vrhbosanske nadbiskupije i biskupije Limburg

Na svetkovinu sv. Petra i Pavla u katedrali Srca Isusova u Sarajevu kardinal Vinko Puljić i biskup iz njemačkog grada Limburga dr. Georg Bätzing potpisali su Sporazum o suradnji između Limburške biskupije i Vrhbosanske nadbiskupije.

Sarajevo, 29.6.2018. (IKA/KTA) - Na kraju euharistijskog slavlja na svetkovinu sv. Petra i Pavla, 29. lipnja u katedrali Srca Isusova u Sarajevu vrhbosanski nadbiskup kardinal Vinko Puljić i biskup iz njemačkog grada Limburga dr. Georg Bätzing potpisali su Sporazum o suradnji između Limburške biskupije i Vrhbosanske nadbiskupije.

Kardinal Puljić pozdravio je limburškog biskupa Bätzinga i cijelo izaslanstvo te izrazio radost zbog potpisivanja spomenutog sporazuma. „Nikad neću zaboraviti umirovljenog biskupa Limburga mons. Franza Kamphausa, koji je, kad mi je bilo najteže, došao ovdje ohrabriti me", kazao je kardinal Puljić, podsjećajući da je nedugo nakon toga biskup Kamphaus poslao svoga, socijalno zauzetog svećenika dr. Ernsta Leuningera koji je provodio akciju

„Ovce za Bosnu“ u Vrhbosanskoj nadbiskupiji, a koji je nedavno preminuo. Potaknuo je stoga nazočne da njegovu dušu uključe u svoje molitve. Dodao je da se blizina i povezanost među dvjema biskupijama rodila upravo iz tog posjeta biskupa Kamphausa ratnom Sarajevu, poslije čega je i nastalo uzajamno obećanje tih mjesnih Crkvi da se međusobno podržavaju i mole jedna za drugu. Zahvalio je predstavnicima Limburške biskupije na njihovoj višegodišnjoj raspoloživosti i ukazanoj blizini po kojoj će se, kako je kazao, ovaj dokument i pamtili.

Limburški biskup Bätzing izrazio je radost što je, zajedno sa svojom delegacijom mogao sudjelovati u proslavi u katedrali, koja je, kako je kazao, dokaz da Crkva raste te izrazio radost i zahvalnost zbog potpisivanja sporazuma.

Nazočnima se obratila predsjednica Biskupskog vijeća Limburg Ingeborg Schillai, koja je podsjetila da je u vrijeme ratnih sukoba 1993. godine Sarajevo posjetio biskup Kamphaus pokazajući velik znak solidarnosti koja se osjeća i danas u obje biskupije i „obilježio je rađanje međubiskupijskog partnerstva koje je živo još i danas“.

„Ovaj se odnos nakon 25 godina može sagledati i na mnogim drugim zadivljujućim doprinosima mnogih ljudi iz obje dijeceze koje je preraslo u crkveno partnerstvo i u brojne prijateljske odnose – u molitvi, u dijeljenju materijalnih dobara i financija, u razmjeni iskustava i u zajedničkom slavlju posebnih rezultata na obje strane uspostavljenog mosta“, kazala je, između ostaloga predsjednica Schillai, dodavši da će se u budućnosti raditi na tome da se povežu i ohrabre ljudi ovih dijeceza kako bi mogli rasti u svojim sposobnostima, čuvati nadu i rasti u vjeri.

Usljedila je zajednička molitva prije potpisivanja sporazuma koju je predvodio kardinal Puljić, a nakon molitve dokument su potpisali kardinal Puljić, biskup Bätzing, predsjednica Schillai i vlč. Šimo Maršić, koordinator za partnerstvo Vrhbosanske nadbiskupije i Limburške biskupije.

Počela proslava 50. obljetnice Subotičke biskupije

Slavlje je počelo podjelom sakramenata svetog reda prezbiterata i đakonata, a subotički biskup Ivan Penzeš proslavio je i zlatni jubilej svećeništva.

Subota, 29.6.2018. (IKA) - U Subotici je 29. i 30. lipnja svečano proslavljena 50. obljetnica osnutka i proglašenja Subotičke biskupije. Slavlje je počelo na blagdan apostolskih prvaka sv. Petra i Pavla podjelom sakramenata svetog reda prezbiterata i đakonata. Na misama u 8.30 sati na mađarskom a u 10 sati na hrvatskom jeziku, subotički biskup Ivan Penzeš zaredio je za svećenike Gaspara Jozsu i Zsolta Magyara te za đakone Nebojšu Stipića, Dražena Skenderovića, Danijela Katačića i Davida Safranya. Tim misama biskup Penzeš ujedno je proslavio zlatni jubilej svoga svećeničkog služenja, u zajedništvu sa svojim kolegama Julijem Bašićem, Istvanom Dobajem i Jozsefom Miocsom.

Na kraju mise biskupu slavljenuku čestitku u ime svećenika, redovnika i redovnica i svih vjerenika Subotičke biskupije uputili su njegovi vikari mons. Jozsef Nagy i mons. Stjepan Beretić a mladi u mađarskoj i bunjevačkoj narodnoj nošnji predali su mu cvijeće i prigodne poklone. Posebnu čestitku i poklone uručili su mu župnik Akos Gutasi i vjernici horgoške župe Snježne Gospe u kojoj je biskup Penzeš župnikovao dugi niz godina.

U popodnevним satima u velikoj vijećnici subotičke Gradske kuće održana je svečana akademija u čast jubileja Subotičke biskupije i biskupa Penzeša.

Na početku akademije vlč. Dragan Muharem istaknuo je: „S

radošću i ponosom spominjemo se milosnih dana kada je blaženi papa Pavao VI., 25. siječnja 1968. godine, bulom 'Praelarissima Pauli', uzdigao Bačku apostolsku administraturu na rang biskupije a 30. lipnja iste godine liturgijskim je činom započeo hod naše mjesne Crkve subotičke. Ovim prigodnim programom u predvečerje proslave zlatnoga jubileja osvrćemo se ne samo na proteklih 50 godina već na tisućljetnu povijest prisutnosti Katoličke Crkve i crkvenih struktura na ovim prostorima.“

Biskup Penzeš u pozdravu okupljenima zahvalio je svima na prisutnosti i čestitkama za njegov osobni jubilej i jubilej biskupije.

Apostolski nuncij u R. Srbiji mons. Luciano Suriani čestitao je svećenički jubilej biskupu Penzešu kao i jubilej biskupije svim vjernicima i svećenicima na čelu s biskupom.

Biskupu slavljenuku uručio je i posebno pismo - autograf pape Franje. Pismo su u cijelosti na hrvatskom i mađarskom pročitali voditelji svečane akademije vlč. Dragan Muharem i vlč. Jozsef Szakaly. Papa između ostaloga podsjeća na životni put i svećeničko i pastirsko služenje biskupa Penzeša te ističe: „Sama biskupijska zajednica ovih dana slavi zlatni jubilej njezinog utemeljenja, čime je tvoja radost veća. U mnogobrojnim djelima povjerenima tvojoj marljivosti, koja su se pokazala spasonosna za katoličku vjeru, očitovao si nemalu razboritost i vještinu.“ Papa je zatim obećao svoje molitve bratu u biskupstvu te zatražio od njega molitvenu podršku te zaključio: „Konačno, na tebe zazivamo obilje božanskih darova, koje dolikuje uživati ovdje na zemlji, a kao znak Naše blagonaklonosti i ljubavi, od sveg srca udjeljujemo apostolski blagoslov tebi, kao i kleru, redovnicima i redovnicama, te vjernicima laicima subotičke Crkve i svim sudionicima ovog jubileja.“

U nastavku akademije održana su četiri predavanja o povijesti Subotičke biskupije. Dr. Karoly Harmath, franjevac, profesor crkvene povijesti na Teološko-katehetskom institutu Subotičke biskupije, govorio je o prapovijesti Subotičke biskupije pod naslovom Katolička Crkva na našim prostorima od osnutka crkvenih struktura do Mohačke bitke.“ Daljnji tijek života Crkve u Bačkoj predstavio je mons. Stjepan Beretić, katedralni župnik i profesor Pastoralne teologije na Teološko-katehetskom institutu Subotičke biskupije. Prikazao je razdoblje od Mohačke bitke do Prvoga svjetskog rata. Razdoblje između dva svjetska rata obilježeno je snažnim zamahom novoosnovane Bačke administrature na čelu s biskupom Lajčom Budanovićem. O tome je govorio dr. Karoly Orcsik, profesor crkvene povijesti na Teološko-katehetskom institutu Subotičke biskupije. Posljednje izlaganje, koje je održao vlč. Dražen Skenderović, novi đakon Subotičke biskupije, odnosilo se na život Crkve u Bačkoj u razdoblju od II. svjetskog rata do današnjih dana s naglaskom na uzdignuće Bačke apostolske administrature na rang biskupije.

Program svečane akademije uvećao je katedralni zbor „Albe Vidaković“ pod ravnanjem Miroslava Stantića, zborovođe subotičke katedrale, i uz pratnju gudačkog kvarteta.

Proslavljena 50. obljetnica uspostave Subotičke biskupije
Svečano misno slavlje u prigodi 50. obljetnice uspostave Subotičke biskupije u subotu 30. lipnja predvodio je subotički biskup Ivan Penzeš.

Subotica, 30.6.2018. (IKA) – Svečano misno slavlje u prigodi 50. obljetnice uspostave Subotičke biskupije u subotu 30. lipnja predvodio je subotički biskup Ivan Penzeš. Slavlje je počelo prigodnim duhovnim programom uz moljenje slavnih otajstava krunice koje su animirali urednici hrvatske i mađarske redakcije Radio Marije Srbije mons. Andrija Anišić i preč. Istvan Palatinus. Oni su okupljene hodočasnike podsjetili na povijest Subotičke biskupije te ih pozvali da zahvale Bogu na svim milostima kojima je obasuo sve vjernike biskupije u proteklih pedeset godina. Sa zahvalnošću su se sjetili pokojnih biskupa Lajče Budanovića i Matije Zvekanovića i svih svećenika i vjernika koji su se kroz pedeset godina preselili u vječnost. Molili su za sadašnjeg biskupa Ivana Penzeša, i sve svećenike, redovnike i redovnice, đakone, bogoslove i sjemeništare kao i za sve vjernike biskupije, kako bi u zajedništvu vjere, nade i ljubavi mogli biti „građ koji leži na gori“ i privlačiti Kristu nove generacije stanovnika s područja Bačke. Molili su i za budućnost Subotičke biskupije i napose za nova duhovna zvanja.

Pred svetištem u katedrali bio je istaknut Misijski križ koji je blagoslovio papa Franjo i koji je započeo svoje hodočašće po raznim biskupijama i župama u kojima žive vjernici Mađari kao poziv i poticaj na molitvu za uspjeh Međunarodnog euharistijskog kongresa koji će se 2020. godine održati u Budimpešti, u R. Mađarskoj. Na križ su ugrađeni moćnici s relikvijama svih mađarskih svetaca i blaženika i popis svih kandidata za oltar mađarske nacionalnosti.

Misu je je predvodio biskup Penzeš s još dvadesetoricom biskupa iz republika Hrvatske, Bosne i Hercegovine, Mađarske i Rumunjske kao i biskupi Međunarodne biskupske konferencije sv. Ćirila i Metoda. S njima je suslavilo stotinjak svećenika iz Subotičke i Zrenjaninske biskupije te Beogradske nadbiskupije kao i iz drugih biskupija. Posebno je srdačno pozdravio brojne vjernike iz Subotice i okolice te iz drugih mjesta Subotičke biskupije koji su sa svojim župnicima toga dana hodočastili u subotičku katedralu-baziliku Sv. Terezije. Vjernici koji nisu stali u katedralu, pratili su misu pored katedrale na videobimu.

Biskup je pozdrav uputio i prisutnom provincijalu karmelićana te sestrama dominikankama i sestrama Naše Gospe kako onih iz Bačke tako i iz Zagreba kao i predstavnici provincijalke Družbe kćeri milosrđa. Pozdravnu riječ biskup Penzeš završio je pozivom svim prisutnima: Zahvalimo Gospodinu za sve primljene milosti u proteklih 50 godina postojanja i djelovanja naše biskupije i molimo da i u budućnosti spremno odgovorimo svim poticajima Duha živeći vjerodostojno svoja životna poslanja u današnjem svijetu.

Misa je slavljena na hrvatskom, mađarskom i latinskom jeziku. Popovijedao je domaći biskup Penzeš. „Ovim svetim zborovanjem svekolikoga kršćanskoga puka želimo Bogu zahvaliti za 50 godina postojanja naše Subotičke biskupije. S radošću i ponosom spominjemo se milosnih dana kada je blaženi papa Pavao VI., 25. siječnja 1968. godine, bulom „Praeclarissima Pauli“, uzdigao Bačku apostolsku administraturu na rang biskupije. Moj prethodnik i prvi subotički biskup Matija Zvekanović, proročkom je vizijom prepoznao kairós – pravi trenutak, kada je na zdravom trsu drevne Bačke nadbiskupije, kasnije Kaločko-Bačke, ucijepio mladice subotičke Crkve, i danas rodne i životvorne.

Tisućljetni korijen svetoga kralja Ladislava niknuo je novom lozom, Božjom rukom njegovanom, nasadenom na istinski trs, Isusa Krista, koji ne može uvenuti. Nama, pokoljenju ovoga vremena, u залог je predana ogromna baština, neprocjenjiva građevina vjere, povijesti i kulture. S dubokim ganućem zato primamo u svoje drhtave ruke zrele plodove žive zajednice koja je kadra i dalje hrabro i odgovorno pronositi vjeru i viziju svojih predaka. Okupljeni danas pod svodovima stolne bazilike subotičkih biskupa, želimo postati još svjesniji koliko je Dobri vinogradar ulagao u svoj vinograd. Koliko je samo brige i žrtve uloženo da krhka mladica stasa, ozeleni, da slatkoćom urodi. A bilo je i žege i mraza, bilo je i oluja, nevremena i suše. Sve su to osjetili naši biskupi Lajčo i Matiša. U mnogočemu nemilom 20. stoljeću, valjalo je ovaj komadić bačke zemlje urediti, ustrojiti, postaviti temelje mlade mjesne Crkve. Osmjelio se biskup Budanović biti oruđe u Božjim rukama. U međuratnom razdoblju održana je prva sinoda Bačke apostolske administrature, kad je izdan i Bački zakonik. Njegovim je nastojanjem podignuto više novih crkava, ustanovljeno sjemenište. No, mlada Crkva doživjela je i teške dane rata i poraća, kada je gotovo trećina vjernika, mahom njemačke nacionalnosti, protjerana s ovih prostora. I danas s tugom gledamo mnoge naše župe i crkve Podunavlja koje su tek ruinirani trag minulog vremena. Ali Dobri Pastir nikada ne ostavlja svojih. Među nama je podigao biskupa Matišu koji je novim zamahom nastavio tragom svoga prethodnika. Brigom za duhovna zvanja nadomjestio je nedostatak svećenika, podigao brojne institucije, osnovao i obnovio mnoge župe, skrbio se oko vjeronauka i kateheze. Kao koncilski otac sudjelovao je na Drugom vatikanskom saboru, a saborske odluke savjesno je provodio. Riječima zagrebačkog nadbiskupa kardinala Franje Kuharića, biskupa Matišu možemo s pravom zvati „ocem Subotičke biskupije“. Bio je svjestan da su za dobru građevinu nužni čvrsti temelji i da je za zdravo stablo važno duboko korijenje. Bez navezanosti na istinski trs nije moguće ništa učiniti, da je baš tu skrivena unutarnja snaga vjere i jamac sigurne budućnosti. U drugom dijelu propovijedi biskup je usmjerio pogled prema budućnosti: Dragi hodočasnici, današnje slavlje 50. obljetnice Subotičke biskupije nije trenutak da se s nostalgijom sjećamo minulih vremena kada nas je bilo brojčano više, kada su nam crkve bile punije, kada je vjera bila prisutnija u svagdanjem životu. Nostalgični bijeg u prošlost može nas samo odvratiti od zauzetosti za ono danas, za ono sada. Isus ne govori o količini vinove loze, nego o kvaliteti njezine povezanosti s korijenom. Poziva nas da ostanemo u njemu jer je to jedini put našega opstanka. Stoga, tu leži i odgovor na pitanje budućnosti naše biskupije. Ona je izvjesna samo u onoj mjeri koliko smo Kristovi. No, ne smijemo previdjeti da svaki vinograd potrebuje čišćenja i orezivanja. Zato je velika milost u času rezanja prepoznati Očevu ruku. Dragi vjernici, kao vaš biskup i pastir ove Crkve, nosim u srcu vaše molitve, vaše radosti i nade, brige i tjeskobe. Ali vas i pozivam da radosno i hrabro svjedočite svoju vjeru, da je prenosite svojim mladima, da se ne plašite darovati svoje vrijeme, svoje znanje i trud Crkvi kojoj pripadate i koja je vaš put spasenja. U toj nadi, neka živi, neka raste i cvjeta Crkva naša subotička, sa svojim svećenicima i đakonima, redovnicima i redovnicama, vjeroučiteljima i bogoslovima, djecom i mladima, obiteljima i starcima, bolesnima i siromašnima! Neka se u svim našim župama oduševljeno ispovijeda vjera pradjedova, vjera sveta i katolička! Vjera u kojoj smo rođeni i u kojoj umiremo, koja je temelj našega identiteta. Svima vam čestitam pedesetu obljetnicu uspostave Subotičke biskupije! Neka Presveto Srce Marijino i sveti apostol Pavao čuvaju i brane, mole i

zagovaraju sve nas, i pastire i stado! Amen", zaključio je biskup Penzeš.

Molitva vjernika bila je na hrvatskom, mađarskom, slovačkom, njemačkom i romskom jeziku. To su jezici koji su upotrebi u liturgiji u Subotičkoj biskupiji. U prinosu darova za euharistijsko slavlje sudjelovali su u narodnim nošnjama predstavnici Hrvata – u bunjevačkoj i šokačkoj nošnji, te predstavnici Mađara, Slovaka i Roma, svojim narodnim nošnjama.

Na misi su pjevali združeni katedralni zborovi „Albe Vidaković" i „Sveta Terezija" pod ravnanjem Miroslava Stantića. Za orguljama je bio mr. Kornelije Vizin a zbor je pratio i gudački kvartet.

Hodočašće „Piroškoj Mariji"

Sisački biskup Vlado Košić predvodio je 1. srpnja hodočašće gradišćanskih Hrvata „Piroškoj Mariji" u šumi kod Hrvatskog Židana u Mađarskoj.

Hrvatski Židan, 1.7.2018. (IKA) - Sisački biskup Vlado Košić predvodio je u nedjelju 1. srpnja hodočašće gradišćanskih Hrvata „Piroškoj Mariji" u šumi kod Hrvatskog Židana u Mađarskoj. Na hodočašću osim Hrvata tradicionalno sudjeluju i Mađari i Nijemci, a u svojim su odorama bili nazočni i vatrogasci, razne povijesne vojne postrojbe i pripadnici raznih društava. S biskupom su koncelebrirali domaći župnik Štefan Dumović, dr. Josip Šmatović i dr. Anton Kolić, a pod misom biskup je blagoslovio novi kip sv. Kvirina te izložena vina i rakiju.

U homiliji biskup je istaknuo duboke povijesne veze Mađarske i Hrvatske. Govoreći o Blaženoj Djevici Mariji biskup je rekao kako „ona ima veliku ulogu u našoj prošlosti, sadašnjosti i budućnosti". „Ovdje u Horvatzsidany se časti od 1866. godine kao onu koja je spasila trogodišnjega sina grofa Berchtolda Lipota, te se od tada časti ovdje kao zaštitnica i pomoćnica kršćana", rekao je biskup Košić. Potaknuo je okupljene na molitvu za djecu i mlade, rekavši da su „oni danas posebno ugroženi, za njih se bore mnoge perverzne moderne ideologije, njih žele indoktrinirati i iskoristiti mnogi za vlastite interese, a mi vjernici želimo im pomoći da se izgrade u prave ljude, u zrele kršćane koji će biti sposobni oduprijeti se svim zamkama zloga koji vreba na njih i na njihovu sreću, a to znači i na njihovu i našu budućnost".

U nastavku biskup se osvrnuo i na povezanost ovih krajeva sa sv. Kvirinom i Sisačkom biskupijom. „Ja dolazim iz Siska, gdje je krajem 3. i početkom 4. stoljeća kao biskup djelovao sveti Kvirin. Ovdje, točnije u Sabariji – današnjem gradu Szombathelyju – on je podnio mučeništvo. Njemu ćemo posvetiti danas i jedan pil/kip koji će i svima vama biti poticaj da se utječete tom svetom biskupu i mučeniku u zagovor u svojim potrebama. Sveti mučenici nas uče da se ne bojimo hrabro ispovijedati svoju vjeru. Kroz povijest našega naroda bilo je mnogo mučenika, čak toliko da bi se i sav naš narod mogao nazvati mučeničkim", rekao je biskup. Spomenuo je da kada su u 16. stoljeću došli Hrvati u Mađarsku, a preselio ih je u te krajeve oko Kisega barun Nikola Jurišić, branitelj Kisega koji je tu i umro, bilo je i to svojevrsno mučeništvo jer su morali bježati pred Turcima koji su napadali i pustošili domovinu Hrvatsku. Kao zanimljivost spomenuo da da je u ta sela barun Jurišić doselio Hrvate s područja između rijeke Kupe i rijeke Une, što je upravo dio Sisačke biskupije. Tada je hrvatski barun Nikola Jurišić (1490.-1545.), branitelj Kisega, naselio oko 150 tisuća Hrvata u ove krajeve, u 200 praznih sela, u Mađarskoj. „Tako je upravo to područje s kojega su vaši stari došli u Mađarsku ono koje je štovalo svetoga Kvirina,

sisačkog biskupa i mučenika", rekao je biskup te pozvao vjernike da se mole sv. Kvirinu „da nas zagovara kod Boga, da izmoli svima nama jaku vjeru, da nam pomogne svojim zagovorom i primjerom da i mi nosimo hrabro svoj križ i prihvaćamo život s poteškoćama i križevima znajući da tako i mi idemo putem spasenja i vječnog života. On nas uči da i mi dragovoljno prihvaćamo trpljenje koje nas pohodi, posebno kada moramo trpjeti zbog svoje vjere". Riječi zahvale na kraju su izrekli gradonačelnik Štefan Krizmanić i predsjednik Hrvatske državne samouprave u Mađarskoj Ivan Guban.

Misa na obljetnicu stradanja Plehana

U župi sv. Marka na Plehanu u Bosanskoj Posavini 2. lipnja slavljena je misa u prigodi 26. obljetnice stradanja Plehana.

Derventa, 2.7.2018. (IKA) - Komemoracija o 26. obljetnici stradanja Plehana održana je u ponedjeljak 2. srpnja u župi sv. Marka na Plehanu u Bosanskoj Posavini. Tim povodom misno slavlje u večernjim satima u novosagrađenoj plehanskoj crkvi predvodio je domaći gvardijan fra Anto Tomas. Uz derventskoga dekana fra Ivana Marića suslavila su osmorica okolnih svećenika. Misno slavlje pjevanjem je animirao samostanski vikar fra Franjo Dalibor Stjepanović Velebnu franjevačku crkvu Sv. Marka na Plehanu srpska je vojska, nakon što je zauzela Plehan, 2. srpnja 1992. minirala s dvije tone eksploziva. Prilikom miniranja stradao je i franjevački samostan, a u narednim danima u potpunosti su razoreni i devastirani ostaci samostana i svih popratnih zgrada, kao i sve kuće katoličkog puka, koji je pred ratnim strahotama morao u izbjeglištvo. Nakon povratka franjevaca na Plehan, svake godine 2. srpnja, u večernjim satima misnim slavljem spominju se te velike tragedije, za koju još nitko nije odgovarao, mole da Gospodin iscijeli sve rane koji je puk toga kraja doživio i još doživljava.

U Plehanskoj župi prije rata živjelo 8120 Hrvata katolika, a danas ih tamo živi tek devedesetak, uglavnom starijih i nemoćnih osoba.

Inozemne vijesti

Izjava kardinala Parolina nakon susreta s crnogorskim premijerom

Državni tajnik kardinal Pietro Parolin, koji boravi u posjetu Crnoj Gori i Srbiji, dao je 27. lipnja izjavu u kojoj je podsjetio na snažne povijesne veze i dijalog između Svete Stolice i Crne Gore te izrazio nadu da će daljnji korak u tim odnosima biti sklapanje konkordata s Crnom Gorom.

Vatikan, 28.6.2018. (IKA) – Tiskovni ured Svete Stolice objavio je 28. lipnja izjavu kardinala državnog tajnika Pietra Parolina nakon susreta s predsjednikom Vlade Crne Gore, tijekom njegova posjeta Crnoj Gori i Srbiji koji se održava od 27. lipnja do 2. srpnja. U izjavi kardinal Parolin podsjetio je na snažne povijesne veze i dijalog između Svete Stolice i Crne Gore koji su „dodatno učvršćeni Ugovorom, potpisanim prije sedam godina, koji omogućuje, uz poštovanje specifičnosti Crkve i države, uhvatiti se u koštac s pitanjima od zajedničkog interesa". Izrazio je nadu da će daljnji korak biti sklapanje konkordata, to jest otvaranje stalnoga diplomatskog sjedišta apostolske nuncijature u Crnoj Gori, što bi, kako je naveo, „dalo novi snažni poticaj bilateralnim odnosima i nastavljanju zajedničkog hoda". Zahvaljujući državnim vlastima na poštovanju koje pokazuju prema katoličkoj zajednici u Crnoj Gori, kardinal Parolin istaknuo je kako „ona, premda malobrojna, dala je i želi nastaviti davati svoj doprinos u službi čitavog društva. Posebno se trudi oko bratskog dijaloga s pravoslavljem, kao i srdačnih odnosa s pripadnicima islamske vjeroispovijesti i drugih vjerskih zajednica u zemlji". Kardinal Parolin izrazio je zadovoljstvo donošenjem novih zakona u Crnoj Gori koji imaju za cilj snažnije promicanje vjerske slobode, „koja je neodvojiva od svih ostalih sloboda". U izjavi kardinal Parolin navodi kako ga je predsjednik Vlade izvijestio o napredcima koje je Crna Gora postigla na svom putu prema punom pridruživanju Europskoj uniji, istaknuvši kako se „Sveta Stolica raduje integraciji u europsku obitelj naroda kontinenta koji mu povijesno pripadaju". „Zauzimanje koje je u više navrata ponovila Europska unija prema zemljama Zapadnog Balkana pozitivni je znak i nadam se da će se na samitu koji se održava ovih dana ono dodatno osnažiti. Europska unija nije samo ekonomski i pravni sustav, već prije svega projekt mira i zajednica načela i vrijednosti. Jednom kada u nju uđe – čemu se iskreno nadam – Crna Gora će također moći ponuditi svoj vlastiti doprinos, kao društveni model kadar štiti vjerski i kulturni identitet svojih građana, promicati međuetnički i međureligijski suživot, pomirenje i mir te podržati poštovanje okoliša, 'zajedničkog doma' i prirodnih zakona", navodi se na kraju izjave kardinala Parolina nakon susreta s crnogorskim premijerom Duškom Markovićem.

Na petom konzistoriju svoga pontifikata papa Franjo imenovao četrnaesticu novih kardinala

Vatikan, 28.6.2018. (IKA) - Uoči svetkovine svetih Petra i Pavla, u četvrtak 28. lipnja papa Franjo je u vatikanskoj bazilici predsjedao redovnim javnim konzistorijem za imenovanje novih kardinala. To je bio peti konzistorij u njegovu pontifikatu, a imenovao je četrnaesticu novih kardinala. Kardinalski bired iz Papinih ruku primili su babilonski kaldejski patrijarh Louis-Raphael I. Sako, prefekt Kongregacije za nauk vjere Luis Ladaria Ferrer, DI, generalni vikar Rimske biskupije Angelo De Donatis, zamjenik za opće poslove Državnog tajništva i posebni

delegat u Suverenom Malteškom redu Giovanni Angelo Becciu, apostolski milostinjar Konrad Krajewski, nadbiskup Karachija Joseph Coutts, biskup Leirie-Fatime Antonio dos Santos Martos, nadbiskup Huancaya Pedro Barreto, nadbiskup Toamasine na Madagaskaru Desire Tsarahazana, nadbiskup L'Aquile Giuseppe Petrocchi i nadbiskup Osake Tomas Aquinas Manyo Maeda.

Zajedno s njima Kardinalskom zboru Papa je pridružio jednog nadbiskupa, jednog biskupa i jednog redovnika koji su se istaknuli u svojem služenju Crkvi. To su umirovljeni nadbiskup Xalape Meksikanac Sergio Obeso Rivera, umirovljeni prelat Corocora u Boliviji Toribio Porco Ticono, te španjolski klaretinac o. Aquilino Bocos Merino. Sva trojica su starija od osamdeset godina te nemaju pravo izbora na idućim konklavama.

Jedini vjerodostojni autoritet je onaj koji se rađa kad se stavimo do nogu drugih kako bismo služili Kristu, poručio je Papa na konzistoriju. U propovijedi se osvrnuo na čitanje iz Markova evanđelja (Mk 10, 32-45) te napomenuo kako pred trećim navještajem muke i uskrsnuća evanđelist ne oklijeva otkriti određene tajne koje učenici nose u srcu, kao što je traženje prvih mjesta, ljubomora, zavist, spletke i dogovori. Riječ je o logici koja ne samo da kvari i podriiva iznutra njihove međusobne odnose, nego ih zatvara i uključuje u besplodne rasprave. Što imamo od toga da osvojimo i čitav svijet ako smo iskvareni iznutra? Kakva korist od toga da posjedujemo i čitav svijet ako živimo zaokupljeni spletkama koje guše i koje ukrućuju i čine neplodnim srce i poslanje, upitao je Sveti Otac te dodao kako bi se u takvoj situaciji, kako je netko primijetio, već mogle primijetiti spletke i u crkvenim ustanovama.

Međutim, „među vama nije tako", rekao je Gospodin i spasio zajednicu od pretjerane pozornosti prema sebi, i uputio ju da, naprotiv, upravi pogled, sposobnosti, očekivanja i srce na poslanje, napomenuo je Papa. Isus nas tako uči da obraćenje, preobrazba srca i reforma Crkve jest, i uvijek će biti u misionarskom duhu, jer podrazumijeva prestanak posvećivanja pažnje i brige za vlastite interese kako bismo gledali i brinuli se za interese Oca. obraćenje od naših grijeha i od naših sebičnosti nije i neće nikada biti svrha samoj sebi, nego je okrenuta većoj vjernosti i raspoloživosti za prihvaćanje poslanja; i to tako da smo, posebice kada su naša braća u teškim trenucima, spremni i raspoloživi pratiti i prihvatiti sve i svakoga, namjesto da postajemo oni koji odbacuju, ili zbog uskogrudnosti, ili još gore, zbog toga što međusobno raspravljamo i mislimo na to tko je među nama važniji, napomenuo je potom papa Franjo.

Kada zaboravimo na poslanje, kada izgubimo iz vidika konkretno lice braće, naš se život zatvara u traženje vlastitih interesa i vlastite sigurnosti, upozorio je Papa te istaknuo da se tako pojavljuju ljutnja, žalost i neugodnost. Malo po malo smanjuje se prostor za druge, za crkvenu zajednicu, za siromašne, za slušanje Gospodinova glasa. Tako se gubi radost, a srce postaje tvrđe, istaknuo je Sveti Otac.

Stoga smo pozvani svakoga dana pjevati Veliča, napomenuo je. To je poziv koji nam Gospodin upućuje kako ne bismo zaboravili da autoritet Crkve raste uz sposobnost za promicanje dostojanstva drugoga. Jedini je vjerodostojni autoritet onaj koji se rađa kad se stavimo do nogu drugih kako bismo služili Kristu, istaknuo je Papa.

To je najviše odličje koje možemo dobiti, dodao je, najveće promaknuće koje možemo postići: služiti Kristu u vjernom Božjem narodu, u gladnomu, u zaboravljenomu, u

zatočenomu, u bolesnomu, u ovisniku o drogi, u napuštenomu, u konkretnim osobama s njihovom poviješću i nadama, s njihovim očekivanjima i razočaranjima, s njihovom patnjama i ranama. Samo će tako autoritet pastira imati okus evanđelja. Nitko se od nas ne smije osjetiti boljim od drugoga. Nitko od nas ne smije gledati druge s visoka. Tako možemo gledati na čovjeka samo kada mu pomazemo da ustane, istaknuo je papa Franjo novim kardinalima.

Papa Franjo: Predragocjena Krv Kristova izvor je spasenja za svijet

U Kristu se nalazi sigurno načelo našeg postojanja: on je naša temeljna i konačna nada, istaknuo je papa Franjo primivši članove duhovne obitelji Predragocjene Krvi Kristove.

Vatikan, 30.6.2018. (IKA) - U Kristu se nalazi sigurno načelo našeg postojanja: on je naša temeljna i konačna nada, istaknuo je papa Franjo primivši 30. lipnja članove duhovne obitelji Predragocjene Krvi Kristove.

Papa je napomenuo, kako je izvjestio Radio Vatikan, da je otajstvo ljubavi Krvi Kristove od samih početaka očaravalo mnoge ljude. Prisutne je podsjetio da su i njihovi utemeljitelji njegovali tu pobožnost, postavljajući je u temelj njihovih Konstitucija, jer su u svjetlu vjere shvatili da je Krv Kristova izvor spasenja za svijet.

Bog je izabrao znak krvi zato što nijedan drugi znak nije toliko rječit kako bi očitovao vrhovnu ljubav života darovanog za druge, rekao je Sveti Otac i dodao: To se darivanje ponavlja u svakom euharistijskom slavju, u kojem se zajedno s Tijelom Kristovim uprisutnjuje Predragocjena Krv, krv novoga i vječnoga saveza koja se proljeva za sve na otpuštenje grijeha (usp. Mt 26,27).

Razmatranje Kristove žrtve potiče nas da činimo djela milosrđa, dajući svoj život za Boga te za braću i sestre bez pridržavanja, kazao je papa Franjo. U tom im je kontekstu predložio tri vidika koji bi im mogli biti od pomoći u njihovu djelovanju i svjedočenju: hrabrost istine; pažnja prema svima, posebno prema onima koji su daleko; sposobnost za očaranost i komunikaciju.

Komentirajući prvi vidik, odnosno hrabrost istine, Sveti Otac napomenuo je da je važno da budemo hrabri, da gradimo hrabre zajednice koje se ne boje pristati uz vrijednosti Evanđelja te uz istinu o svijetu i čovjeku. Riječ je o tome da govorimo jasno i ne okrećemo glavu kad smo suočeni s napadima na vrijednost ljudskog života od začeca do prirodne smrti; s dostojanstvom ljudske osobe; s društvenim zlima; s različitim oblicima siromaštva. Papa Franjo je rekao da je svjedočanstvo Isusovih učenika poziv da dotaknemo život župa i četvrti, da ne budemo ravnodušni, nego da utječemo, preobražavamo srca i živote ljudi.

Napomenuo je kako je drugi vidik pažnja prema svima, posebno prema onima koji su daleko. Papa je kazao da su članovi duhovne obitelji Predragocjene Krvi Kristove u svom poslanju pozvani doći do svijeta, koristeći jezik zahvaljujući kojem svi mogu razumjeti evanđeosku poruku.

Primatelji Isusove ljubavi i dobrote su svi: bližnji, ali iznad svega oni koji su daleko, rekao je Sveti Otac i nastavio: Stoga, trebamo utvrditi najprikladnije oblike kako bismo se uspjeli približiti mnoštvu ljudi u domovima, društvenim okruženjima i na ulici. Kako biste to ostvarili, imajte pred sobom primjer Isusa i učenika koji su hodali palestinskim ulicama naviještajući Kraljevstvo Božje brojnim znakovima iscjeljenja koji su potvrđivali Riječ. Nastojte biti slika Crkve koja hoda ulicom, među ljudima, čak i riskirajući, dijeleći radosti i teškoće s onima s kojima se susrećete.

Napomenuo je kako je drugi vidik pažnja prema svima,

posebno prema onima koji su daleko. Papa je kazao da su članovi duhovne obitelji Predragocjene Krvi Kristove u svom poslanju pozvani doći do svijeta, koristeći jezik zahvaljujući kojem svi mogu razumjeti evanđeosku poruku.

Primatelji Isusove ljubavi i dobrote su svi: bližnji, ali iznad svega oni koji su daleko, rekao je Sveti Otac. Stoga, trebamo utvrditi najprikladnije oblike kako bismo se uspjeli približiti mnoštvu ljudi u domovima, društvenim okruženjima i na ulici. Kako biste to ostvarili, imajte pred sobom primjer Isusa i učenika koji su hodali palestinskim ulicama naviještajući Kraljevstvo Božje brojnim znakovima iscjeljenja koji su potvrđivali Riječ. Nastojte biti slika Crkve koja hoda ulicom, među ljudima, čak i riskirajući, dijeleći radosti i teškoće s onima s kojima se susrećete.

Evanđelje i Duh Sveti pobuđuju riječi i geste koje zapaljuju srca i pomažu im da se otvore Bogu i drugima. Oponašajući način kojim je Isus propovijedao, pomoći će nam susresti se s drugim ljudima omogućujući im osjetiti Božju nježnost, istaknuo je papa Franjo i dodao: Vjerujem da živimo u vremenu u kojem je nužno ostvarivati revoluciju nježnosti.

Sveti Otac rekao je da su to tri osobine koje mogu biti korisne za njihov hod vjere i apostolat. Pritom ih je potaknuo da ne zaborave kako istinska snaga kršćanskoga svjedočenja proizlazi iz samog Evanđelja. I tu se javlja središnjost Krvi Kristove i njezine duhovnosti. Ona se prvenstveno oslanja na „obilje ljubavi“ izraženog u Krvi Gospodnjoj, koje su rasvijetlili crkveni oci te veliki sveci i mistici kroz povijest kršćanstva: od svetog Bonaventure do svete Katarine Sijenske, pa sve do svetog Gašpara del Bufala, utemeljitelja Družbe misionara Predragocjene Krvi.

Papa je napomenuo da se u Kristu nalazi sigurno počelo našeg postojanja: on je naša temeljna i konačna nada. Na putu vaših zajednica prioritet trebaju imati molitva, slušanje Božje riječi, kontemplacija i poslušnost glasu Duha Svetoga, rekao je papa Franjo i zaključio: Neka među vama rastu zajedništvo i suradnja, neophodni uvjeti za apostolsko poslanje primljeno od Gospodina, kako biste donosili obilne duhovne plodove u korist čitavoga Božjeg naroda.

Papa večerao sa siromašnima

Na večeru koju je na Petrovo navečer za siromašne i beskućnike priredio djelatelj Papine milostinje novi kardinal Konrad Krajewski, iznenada je došao papa Franjo.

Vatikan, 30.6.2018. (IKA) – Na večeru koju je na Petrovo navečer za siromašne i beskućnike priredio djelatelj Papine milostinje novi kardinal Konrad Krajewski iznenada je došao papa Franjo. Na večeri se okupilo oko 280 siromaha, a Papa je iznenadio kardinala, njegove goste i volontere u kantini vatikanskih zaposlenika. „Došao smo zbog siromašnih a ne zbog tebe“, sa smiješkom je rekao Papa kardinalu, zabilježili su Vatikanski mediji. Sveti Otac večerao je sa siromašnima i proveo oko dva sata s njima u razgovoru, slušajući ih i blagoslivljajući.

Večeru je posluživalo šezdesetak volontera, među kojima je bio i Carlo Santoro iz Zajednice sv. Egidija koji surađuje s kardinalom Krajewskim u službi za siromašne. Bio je to nenadani posjet, a mislili smo da će nas Papa samo pozdraviti i otići, rekao je Santoro, dodajući da se Papa sa svima srdačno pozdravio. Za Papinim stolom sjedile su izbjeglice iz Sirije koji su mu ispričali svoju priču. Musliman iz Senegala Papi je rekao da je to treći puta da objeduje s nekim papom, jer je ručao s Ivanom Pavlom II. i Benediktom XVI. Na to mu je papa Franjo u šali odgovorio: „Imate kolekciju papa!“ Santoro je Svetom Ocu predstavio i beskućnike koji spavaju oko Trga Sv. Petra, a on je izrazio i zabrinutost zbog sudbine djece odvojene od majki u

Teksasu. U razgovoru s volonterima Papa se osvrnuo i na pošast alkohola među beskućnicima, rekavši da je alkohol zlo koje zaokuplja i ne pušta čovjeka, zlo koje se može prevladati samo uz pomoć drugih. Zadaća je Crkve pomoći ljudima da izađu iz teških situacija, rekao je Papa volonterima. Sveti Otac je bio, kako ističe portal Vatican News, vrlo dirnut kada je čuo da mnogi beskućnici pomažu volonterima u pomaganju siromašnima i osobama bez doma.

Posjet kardinala Parolina Republici Srbiji

Državni tajnik Svete Stolice kardinal Pietro Parolin boravio je 30. lipnja i 1. srpnja u službenom posjetu Republici Srbiji. Kardinal Parolin susreo se s državnim vrhom i patrijarhom Irinejem te pozvao na intenziviranje dijaloga s pravoslavnima.

Beograd, 1.7.2018. (IKA) - Državni tajnik Svete Stolice kardinal Pietro Parolin 30. lipnja i 1. srpnja boravio je u službenom posjetu Republici Srbiji. Sastao se 30. lipnja s predsjednikom Republike Srbije Aleksandrom Vučićem, predsjednicom Vlade Anom Brnabić, ministrom vanjskih poslova Ivicom Dačićem te patrijarhom Srpske pravoslavne Crkve Irinejem. U nedjelju 1. srpnja predvodio je svečanu misu u novosadskoj crkvi Imena Marijina sa svim biskupima Međunarodne biskupske konferencije sv. Ćirila i Metoda i u zajedništvu s apostolskim nuncijem u Beogradu Lucianom Surianijem.

U propovijedi je vjernike pozvao: „Nastavimo naš put s povjerenjem, intenzivirajući dijalog s našom braćom pravoslavnima, s onima koji vjeruju u Krista i sa svim ljudima dobre volje. Na ovim prostorima, koji su u prošlosti bili pogođeni mržnjom i nasiljem, gdje se još ponekad može pojaviti napast podjela i međusobnih optuživanja, kao Crkva pozvani smo biti znakom i sredstvom Božje prisutnosti u povijesti, prisutnosti koja sa sobom donosi slogu i mir. Nemojmo se umoriti naviještati evanđelje, učiniti prisutnim Gospodina našim djelima još prije nego svojim riječima, pozivati stalno na obraćenje srca i povjerenje u Božju providnost. Neka nam pomogne i podrži nas Djevica Marija, čijem svetom Imenu je posvećena ova crkva, da ustrajemo u našem ovozemaljskom hodočašću, sa sigurnošću u srcu da Gospodin hodi s nama.

„S velikom radošću sam prihvatio poziv Međunarodne biskupske konferencije sv. Ćirila i Metoda da predvodim ovo nedjeljno euharistijsko slavlje u ovoj središnjoj crkvi u Novom Sadu, naslovljenoj po Imenu Marijinu“, rekao je u propovijedi kardinal Parolin. Donosim vam također pozdrav i blagoslov Svetog Oca Franje, kojega u njegovoj petrovske službi želimo podržati našim molitvama.

U pratnji kardinala Parolina bio je mons. Giovanni Gaspari, službenik Vatikanskoga državnog tajništva, a u pratnji apostolskog nuncija, mons. Filippo Colnago, prvi tajnik Nuncijature u Beogradu.

Na misi su sudjelovali i župnici novosadskih i susjednih župa te drugi svećenici gosti. Đakonsku službu vršili su novi đakon Subotičke biskupije Nebojša Stipić i Dražen Skenderović a u asistenciji su bili bogoslovi Subotičke biskupije. Na misi je također nazočio i Isihije Rogić, vikarni episkop bački. Na početku misnog slavlja uglednog gosta, sve prisutne biskupe, svećenike, vjernike kao i ugledne goste pozdravio je predsjednik MBK zrenjaninski biskup Ladislav Nemet.

U poslijepodnevnom satima kardinal Parolin blagoslovio je nove prostorije Međunarodne biskupske konferencije sv. Ćirila i Metoda koje su smještene u nekadašnjim prostorijama župe sv. Roka u Novom Sadu.

Tom svečanom činu uz biskupe članove Međunarodne BK

naočili su i apostolski nuncij u Beogradu mons. Luciano Suriani, biskupi gosti požeški Antun Škvorčević i ojni Tomo Vukšić kao predstavnici Hrvatske biskupske konferencije odnosno Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine, episkop bački Irinej, te predstavnici republičkih i pokrajinskih vlasti kao i gradonačelnik Novog Sada Miloš Vučević. Slavlju otvorenja prisustvovao je i Tomislav Žigmanov, zastupnik u skupštini R. Srbije, kao predstavnik hrvatske zajednice.

Prije blagoslova kardinala Parolina pozdravio je mons. Ladislav Nemet, zrenjaninski biskup i predsjednik Međunarodne biskupske konferencije.

U uvodu u obred blagoslova kardinal Parolin rekao je: „Ova struktura će biti mjesto za rad na širenju kraljevstva Božjeg, u službi kršćanskih zajednica i susreta sa svima koji vjeruju u Krista i osobama dobre volje. U ovom sjedištu biskupi, nasljednici apostola, koji vode svoje lokalne Crkve u zajedništvu s Papom, Petrovim nasljednikom, tražit će u dijalogu i bratskoj ljubavi najbolje putove kako bi animirali život vjere Crkava koje su im povjerene i naviještali evanđelje u suvremenom svijetu. Ojačani sigurnošću da uskrslu Gospodin uvijek prati svoju Crkvu, zavezujemo pomoć Duha Svetoga za ove pastire i za njihove suradnike, i povjerimo Božjoj milosti njihovu službu. Neka ove biskupe zagovaraju sveti Ćiril i Metod, evangelizatori slavenskih naroda, koji su u ovim zemljama raširili vjeru u Krista: oni, čije ime nosi i ova Međunarodna biskupska konferencija, neka svima budu primjer apostolskog žara i kršćanske mudrosti u prenošenju poruke Evanđelja u današnjem svijetu. Molitve vjernika predvodili su pojedini biskupi MBK i to na hrvatskom, mađarskom, makedonskom i albanskom jeziku. Sve su to jezici koji su u uporabi u biskupijama kojima su na čelu članovi te Međunarodne biskupske konferencije.

Nadbiskup Hočevar: Vjernici katolici u Srbiji imaju pravo susresti Papu

Beogradski nadbiskup za Hrvatski katolički radio govorio o povodu dolaska kardinala Pietra Parolina u Srbiju i mogućem Papinu dolasku.

Zagreb, 3.7.2018. (IKA) - Državni tajnik Svete Stolice kardinal Pietro Parolin posjetio je 30. lipnja i 1. srpnja Srbiju na poziv Međunarodne biskupske konferencije sv. Ćirila i Metoda. Tijekom boravka kardinal Parolin susreo se i sa srpskim patrijarhom Irinejem, predsjednikom Srbije Aleksandrom Vučićem, predsjednikom vlade Anom Brnabić te te s ministrom vanjskih poslova Ivicom Dačićem. Kardinal je drugoga dana boravka zajedno s biskupima Međunarodne BK Sv. Ćirila i Metoda i svećenicima služio svečanu trojezičnu euharistiju u župnoj crkvi Imena Marijina u Novom Sadu. O povodu dolaska kardinala Parolina u Srbiju i mogućem Papinom dolasku za Hrvatski katolički radio govorio je beogradski nadbiskup Stanislav Hočevar.

Nadbiskup Hočevar rekao je da je Međunarodna BK pozvala kardinala Parolina u Srbiju da blagoslovi nove prostore Međunarodne BK smještene u nekadašnjim prostorijama župe sv. Roka u Novom Sadu. Državni vrh prihvatio je dolazak te se kardinal Parolin susreo s njima i patrijarhom Srpske pravoslavne Crkve. Nadbiskup Hočevar istaknuo je da je cilj tih susreta bilo intenziviranje odnosa između Svete Stolice i države Srbije i jačanje ekumenskih odnosa između Katoličke i Srpske pravoslavne Crkve. „U Novom Sadu kardinal Parolin jasno je rekao sve što je bilo potrebno u vezi naše Međunarodne BK, da pokušamo biti na ovim prostorima unatoč tome što naša biskupska konferencija spaja različite države, da tražimo jedinstvo“, rekao je nadbiskup Hočevar.

Međunarodna BK uputila je preko kardinala Parolina poziv papi Franji da posjeti Srbiju.

„Zna se da Katolička Crkva to jako želi. Ističemo da vjernici katolici u Srbiji imaju prirodno pravo susresti svoga poglavara. Državni tajnik rekao je da je posjet velika želja Svetog Oca, ali i da želi pomoći i državi Srbiji i čitavom društvu da se na to pripremi“, rekao je nadbiskup Hočevar. Istaknuo je da je Papa je jako voljan doći, ali da u Srbiji trebaju biti ispunjeni osnovni uvjeti, „a to je da bude jasan sporazum i želja da svi koji živimo u tome društvu da se poštuju, da nema više napetosti među nama, da svi stanovnici Srbije imaju ista prava“. Sveta Stolica očekuje od Srbije da ovo društvo dozrije do tog visokog stupnja europske kulture i duhovnosti, istaknuo je nadbiskup Hočevar u razgovoru za Hrvatski katolički radio.

Susret generalnih tajnika biskupskih konferencija u Europi

Na svom 46. susretu održanom u glavnom gradu Cipra Nikoziji od 29. lipnja do 2. srpnja, generalni tajnici biskupskih konferencija u Europi potvrdili svoju predanost promicanju kulture susreta u Crkvi, u ekumenskim odnosima i s čitavim svijetom. „Briga o onom ljudskom u svim njegovim dimenzijama upravo je karizma i dar koji Crkva u Europi može ponuditi. Kršćanin ne može odvajati svoj odnos s Bogom od služenja svojoj braći“, poručeno sa skupa.

St. Gallen, 3.7.2018. (IKA) - Kultura susreta bila je u središtu godišnjeg susreta generalnih tajnika biskupskih konferencija u Europi, održanog od 29. lipnja do 2. srpnja na Cipru, otoku apostola Pavla i Barnabe, priopćio je 3. srpnja Ured za medije Vijeća europskih biskupskih konferencija. U Nikoziji su generalni tajnici potvrdili svoju predanost promicanju kulture susreta u Crkvi, u ekumenskim odnosima i s čitavim svijetom. To zahtijeva suosjećajni stav i spremnost na pomaganje drugima, zajedno sa slobodom da pojedinac bude to što jest. Pravi susreti imaju vertikalnu dimenziju, s Bogom, te horizontalnu dimenziju, s našom braćom, i zato Crkva, koja je se trsi pružiti razlog nade kontinentu, izlazi i ide ususret drugima da naviješta Isusovo evanđelje, koji donosi svijetu pravu pravednost i mir.

Tema „Kultura susreta“ najprije je razložio razmišljanjem o Europi i Crkvi u Europi generalni tajnik CCEE-a mons. Duarte da Cunha, koji će, nakon deset godina, u rujnu završiti svoju službu pri CCEE-u. Nakon toga je ciparski maronitski nadbiskup, mons. Youssef Soueif, domaćin susreta, predstavio razmišljanje o „duhovnoj hrani koju Europa treba“, a potom se u radnim skupinama proučavalo izazove i iskustva susreta koje promiču biskupske konferencije. Na kraju su saslušana svjedočanstva nekih europskih crkvenih mreža (Comece, Caritas Europe i Pravda i Mir) – granična iskustva sa svijetom politike, kulture i siromaštva – koja su pokazala da njihova misija može postati svjedokom nade samo ako se temelji se na iskustvu življene vjere.

Premda bi nas mnogi aspekti mogli navesti na to da trenutnu situaciju na kontinentu promatramo negativno, moguće je, ipak, vidjeti znakove koji pokazuju da Europa doživljava kairos (povoljnu priliku ili čas) u kojem odzvanja Isusov glas koji kaže svojim učenicima: „Ne bojte se!... Ja sam s vama“ (Mt 28, 5-20).

U svom razmišljanju o Europi i njezinim najdubljim potrebama, maronitski nadbiskup zadržao se na tri ključne riječi koje su također tri teološke kategorije: to su oeconomia spasenja (prisutnost i djelovanje Boga u povijesti), koinonia (zajedništvo) i diaconia (služenje). Kršćani su sigurni da je Bog uvijek prisutan i aktivan u povijesti, preobražavajući

stvarnost koju dotakne. To je oeconomia spasenja. Nakon stvaranja koje svjedoči o Božjoj ljubavi, čovjekov pad nije bila posljednja riječ. Bog, u Isusu Kristu, obnovio je čovječanstvo svojim oprostanjem, dajući mu novi život. Crkva utjelovljuje taj savez između Boga i ljudskog roda koji svjedoči da Bog ljubi svijet. Tako Crkva, koja je sama po sebi zajednica, postaje nada za Europu. Život u Kristu, s Kristom i za Krista je ljepota i spasenje Europe. Služenje (diaconia) drugima, osobito najsiromašnijima, na koje je pozvan svaki kršćanin, odgovara trećoj i posljednjoj teološkoj kategoriji o kojoj je govorio mons. Soueif. Briga o onom ljudskom u svim njegovim dimenzijama upravo je karizma i dar koji Crkva u Europi može ponuditi. Kršćanin ne može odvajati svoj odnos s Bogom od služenja svojoj braći.

Drugim riječima, Crkva u Europi, koja se rađa iz susreta s Bogom, u službi je kulture susreta koja stvara prigode za pomirenje i čišćenje srcâ. To je posebno očito i stalna je i hitna odgovorna zadaća koju Katolička crkva na Cipru ostvaruje kroz promicanje mirovnih susreta na otoku, podijeljenom između grčkog i turskog dijela od 1974. godine. U radnim skupinama generalni tajnici propitkivali su se o tome kako katoličke biskupske konferencije razvijaju kulturu susreta i koji su faktori uvjetovanja, ključne točke i mjesta koja mogu pomoći u promicanju ove kulture. Naglašena je važnost raspoloživosti za susret, slušanje i dijeljenje u poštivanju i uvažavanju svake kulturne različitosti. Posebna se pozornost treba posvetiti odgajanju za kulturu susreta.

Ovaj je sastanak bio i značajna prigoda za prikupljanje informacija i razmjenu mišljenja o aktualnim pitanjima koja su važna za sve. Na sastanku je predstavljeno godišnje izvješće o aktivnostima CCEE-a.

Na Cipru su se sudionici susreli s nekoliko pravoslavnih metropolita i posjetili pravoslavni arhiepiskopat otoka. Također su posjetili sjedište kršćanske ekumenske televizije SAT7.

Susret je bio obilježen različitim molitvenim susretima i brojnim prigodama za susret s raznim mjesnim katoličkim zajednicama. Na Cipru su se generalni tajnici molili za sve one situacije u Europi koje zahtijevaju mir kao i za mir na Bliskom istoku.

Novi apostolski nuncij u Mađarskoj

Papa je apostolskim nuncijem u Mađarskoj imenovao mons. Michaela A. Blumea, naslovnog nadbiskupa Alessana.

Vatikan, 4.7.2018. (IKA) - Papa Franjo imenovao je mons. Michaela A. Blumea, naslovnog nadbiskupa Alessana, apostolskim nuncijem u Mađarskoj, priopćio je 4. srpnja Tiskovni ured Svete Stolice. Mons. Blume do sada je obnašao službu apostolskog nuncija u Ugandi.

Prilog dokumenti

Božja ljubav prethodi zakonu i daje mu smisao

Papina kateheza na općoj audijenciji u srijedu 27. lipnja 2018.

Draga braćo i sestre dobar dan!

Danas se ova audijencija održava isto kao i prošle srijede. U Dvorani Pavla VI. su mnogi bolesnici, ondje su da bi se zaštitili od vrućine i da bi im bilo ugodnije. Audijenciju će pratiti na velikom video-zaslону, oni su zajedno s nama, to jest ne postoje dvije audijencije, već samo jedna. Pozdravimo bolesnike koji su u Dvorani Pavla VI. Nastavljamo govoriti o zapovijedima koje su, kao što smo rekli, više no zapovijedi, Božje riječi njegovu narodu da hodi pravim putem, putem dobra; to su riječi ljubavi jednoga Oca. Deset riječi započinje ovako: „Ja sam Jahve, Bog tvoj, koji sam te izveo iz zemlje egipatske, iz kuće ropstva" (Izl 20, 2). Taj bi se početak mogao činiti nepovezanim s pravim i istinskim zakonima koji slijede u nastavku. Ali tome nije tako.

Zašto je Bog dao taj proglas o sebi i oslobođenju? Zato što se na goru Sinaj dolazi nakon što se prešlo Crveno more: Bog najprije spašava Izraela, a zatim traži povjerenje.[1] To jest, Dekalog započinje Božjom velikodušnošću. Bog nikada ne traži ako prije ne daje. Nikada. Najprije spašava, najprije daje, a zatim traži. Takav je naš Otac, on je dobar Bog.

I tako možemo razumjeti važnost prve izjave: „Ja sam Gospodin, Bog tvoj". Postoji neko posjedovanje, neki odnos, uzajamna pripadnost. Bog nije stranac: on je tvoj Bog.[2] Ovo baca svjetlo na čitav Dekalog i otkriva također tajnu kršćanskog djelovanja jer je to isti Isusov stav koji kaže: „Kao što je Otac ljubio mene tako sam i ja ljubio vas" (Iv 15, 9). Krist je Očev miljenik i ljubi nas tom ljubavlju. On ne polazi od sebe već od Oca. Često su naša djela bezuspješna jer polazimo od sebe samih a ne od zahvalnosti. A onaj tko polazi od samoga sebe, gdje na kraju prispijeva? Dolazi samome sebi! Ne može se pomaknuti s mjesta, vraća se sebi. Upravo zbog tog egoističnog stava ljudi u šali kažu: „Ta osoba je obični egoist, ja pa ja, i za sebe". Izlazi iz samoga sebe i vraća se sebi.

Kršćanski je život prije svega besplatni odgovor velikodušnom Ocu. Kršćani koji slijede samo „dužnosti" pokazuju da nisu imali osobno iskustvo onog Boga koji je „naš". Ja moram činiti to, to i to... Samo dužnosti. Ali nešto ti nedostaje! Koji je temelj te dužnosti? Temelj te dužnosti je ljubav Boga Oca, koji najprije daje, a zatim zapovijeda. Stavljati zakon ispred odnosa ne pomaže na putu vjere. Kako neki mladi čovjek može željeti biti kršćanin, ako polazi od obaveza, poslova, ustaljenosti a ne od oslobođenja? Biti kršćanin je put oslobođenja! Zapovijedi te oslobađaju od tvoje sebičnosti a oslobađaju te zato što postoji Božja ljubav koja te nosi naprijed kroz život. Rastemo i izgrađujemo se kao kršćani ne snagom svoje volje, već prihvaćanjem spasenja, tako da pustimo da budemo ljubljani: najprije Crveno more, a tek zatim gora Sinaj. Najprije spasenje: Bog spašava svoj narod na Crvenome moru; zatim mu na Sinaju kaže što mu je činiti. Ali taj narod zna da te stvari čini jer je spašen od Oca koji ga ljubi.

Zahvalnost je karakteristična crta srca koje pohodi Duh Sveti; da bismo slušali Boga treba se prije svega spominjati njegovih dobročinstava. Sveti Bazilije kaže: „Onaj tko ne dopusti da ta dobročinstva padnu u zaborav, usmjerava svoj korak prema kreposti i prema svakom djelu pravde" (Regole brevi, 56). Gdje nas sve to vodi? To nas vodi do toga da se učimo spominjanju:[3] kolike je samo lijepe stvari Bog

učinio za svakog od nas! Kako je samo velikodušan naš nebeski Otac! Sada vam želim predložiti malu vježbu, neka svatko, u tišini, odgovori u svome srcu. Koliko je lijepih stvari Bog učinio za mene? To je pitanje. Neka svaki od nas odgovori u tišini. Kolike je lijepe stvari Bog učinio za mene? I to je Božje oslobođenje. Bog čini tolike lijepe stvari i oslobađa nas.

Ipak, svaki od nas može osjetiti da nije još uvijek imao istinsko iskustvo Božjeg oslobođenja. To se može dogoditi. Možda se netko zagleda u svoju nutrinu i nađe ondje samo osjećaj dužnosti, duhovnost robova a ne djece. Što učiniti u tome slučaju? Isto što je učinio izabrani narod. U Knjizi Izlaska se kaže: „Izraelci su još stenjali u ropstvu. Vapili su, a njihov vapaj za pomoć sred ropstva uzlazio je k Bogu. Bog je čuo njihovo zapomaganje i sjetio se svoga saveza s Abrahamom, Izakom i Jakovom. I pogleda Bog na Izraelce i zauze se za njih" (Izl 2, 23-25). Bog misli na mene.

Božje djelo oslobođenja stavljeno na početku Dekaloga – to jest zapovijedi – je odgovor na tu tužaljku. Mi ne spašavamo sami sebe, već se iz naših grudi izdiže vapaj u pomoć: „Gospodine, spasi me, Gospodine nauči me putu, Gospodine pomiluj me malo, Gospodine daj mi malo radosti". To je vapaj koji traži pomoć. To nam je zadaća: moliti da budemo oslobođeni od egoizma, od grijeha, od okova ropstva. Taj vapaj je važan, to je molitva, to je svijest da u nama ima još uvijek nešto što stenje pod teškim jarmom ropstva koji nas pritišće. Ima toliko toga što nije oslobođeno u našoj duši: „Spasi me, pomoz mi, oslobodi me". To je lijepa molitva Gospodinu. Bog očekuje taj vapaj, jer može i želi raskinuti te okove; Bog nas nije pozvao na život da budemo potlačeni, već zato da budemo oslobođeni i živimo u zahvalnosti, slušajući s radošću Onoga koji nam je dao toliko toga, neizmjereno više od onoga što ćemo mi ikada moći dati Njemu. Lijepo je to. Neka je Bog blagoslovljen za sve ono što je učinio, čini i učiniti će za nas!

[1] U rabinskoj se tradiciji nalazi tekst koje pomažu to objasniti: „Zašto deset riječi nije proglašeno na početku Tore? [...] S čim se to može usporediti? S nekim čovjekom koji je, preuzevši vlast nad jednim gradom, pitao njegove stanovnike: „Mogu li vladati nad vama?". Ali oni odgovoriše: „Što si učinio dobra da tražiš da vladaš nad nama?". I što je, dakle, ovaj učinio? Sagradio im je obrambene zidove i vodovod koji je omogućio gradu opskrbu vodom; zatim je za njih vodio ratove. I kad je ponovno pitao: „Mogu li vladati nad vama?", oni mu odgovoriše: „Da, da". Tako i Bog izvede Izrael iz Egipta, razdijeli za njih vode nadvoje, učini da za njih pada mana s neba i provre voda studena, donese im u letu pelovice i na kraju povede rat protiv Amaleka. I kad ih je upitao: „Mogu li nad vama vladati?", oni mu odgovoriše: „Da, da" (Il dono della Torah. Commento al decalogo di Es 20 nella Mekilta di R. Ishamael, Rim 1982., str. 49).

[2] Usp. Benedikt XVI., Enc. Deus caritas est, 17: „Povijest ljubavi između Boga i čovjeka sastoji se upravo u činjenici da to zajedništvo volje prerasta u zajedništvo misli i osjećaja te se, na taj način, naše htijenje i volja sve više podudaraju s Božjom voljom: Božja volja nije više za mene neka izvanjska volja, koju mi zapovijedi izvana nalažu, već je to sada sama moja volja, što se temelji na spoznaji da je, zapravo, Bog dublje prisutan u meni od mene sama. Tada raste predanje u Boga i Bog postaje naša radost".

[3] Usp. Homilija na misi u Svetoj Marti, 7. listopada 2014.:

„[Što znači moliti?] To znači spominjati se pred Bogom svoje povijesti. Zato što naša povijest [je] povijest njegove ljubavi prema nama". Usp. *Deti e fatti dei padri del deserto*, Milano 1975., str. 71: „Zaborav je korijen svih zala".

Pozdrav hodočasnici iz organizacije „Deaf Catholic Youth Initiative of the Americas" (DCYIA)

Dragi prijatelji, srdačno pozdravljam skupinu „Deaf Catholic Youth Initiative of America". Molim se da vam vaše hodočašće, koje ste nazvali „Vrijeme za hod s Isusom", uzmogne pomoći da rastete u ljubavi prema Kristu i jedni prema drugima. Gospodin čuva posebno mjesto u svom srcu za sve osobe s posebnim potrebama, a jednako tako i nasljednik sv. Petra! Nadam se da će vas vrijeme koje ćete provesti u Rimu duhovno obogatiti i osnažiti vaše svjedočenje Božje ljubavi prema svojoj djeci. Nastavljate sada svoje putovanje, molim vas da se molite za mene. Neka vam svemogući Bog svima udijeli obilje svojih blagoslova!

Pozdrav Svetoga Oca izaslanstvu organizacije „Special Olympics"

Upućujem poseban pozdrav izaslanstvu organizacije „Special Olympics" povodom pedesete obljetnice njezina osnutka. Svijet sporta pruža posebnu priliku ljudima da rastu u međusobnom razumijevanju i prijateljstvu i ja se molim da ovaj olimpijski plamen bude znak radosti i nade u Gospodinu, koji svojoj djeci daje darove jedinstva i mira. Svima koji podupiru ciljeve organizacije „Special Olympics" od srca podjeljujem blagoslove radosti i mira Svemogućeg Boga.

U Isusovu srcu nitko nije nepoželjan

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji u nedjelju 1. srpnja 2018.

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Evandjelje ove nedjelje (usp. Mk 5, 21-43) prikazuje dva čuda koja je učinio Isus, opisujući ih gotovo kao neku vrstu slavodobitničkog hoda prema životu.

Evandelist najprije pripovijeda o nekom Jairu, jednom od nadstojnika sinagoge, koji je došao Isusu i zamolio ga da dođe u njegovu kuću jer mu je dvanaestogodišnja kćerka bila na umoru. Isus je prihvatio i pošao s njim, ali putem je došla vijest da je djevojčica umrla. Možemo zamisliti reakciju toga oca. Ali, Isus mu kaže: „Ne boj se! Samo vjeruj!" (r. 36). Čim su došli u Jairovu kuću, Isus izvede van sve ljude – a među njima je bilo i žena koje su naricale iz svega glasa – uđe u sobu samo s roditeljima i trojicom učenika te, obraćajući se pokojnici, kaže: „Djevojko! Zapovijedam ti, ustani!" (r. 41). Djevojka odmah usta, kao da se probudila iz dubokog sna (usp. r. 42).

Evandelist Marko umetnuo je u opis čuda još jedno drugo čudo: ozdravljenje žene koja je bolovala od krvarenja, a ozdravila je čim je dotaknula Isusov plašt (usp. r. 27). Tu je zanimljiva činjenica da vjera te žene privlači – dođe mi da kažem „krade" – Božju spasensku moć koja je u Kristu, koji osjetivši da je „iz nje izišla sila", nastoji shvatiti tko je to učinio. A kad se žena, obuzeta velikim sramom, pokazala i priznala sve, On joj kaže: „Kćeri, vjera te tvoja spasila!" (r. 34).

Riječ je o dva spojena događaja s jednim središtem, a to je vjera. Oni pokazuju Isusa kao izvor života, kao onoga koji vraća život onome koji se potpuno pouzda u njega. Dva glavna lika, otac djevojke i bolesna žena, nisu Isusovi učenici, ali ipak su uslišani zbog svoje vjere. Vjeruju u toga čovjeka. Iz toga shvaćamo da su na Gospodinovu putu svi prihvaćeni: nitko se ne smije osjećati kao uljez, nepoželjan

ili obespravljen. Da bismo imali pristup njegovu srcu postoji samo jedan uvjet, a to je da osjećamo potrebu za njegovim ozdravljenjem i pouzdanjem u njega. Ja vas pitam: osjećate li svi vi potrebu za ozdravljenjem? Od neke stvari, od nekoga grijeha, od nekog problema? I ako osjećaš to, vjeruješ li u Isusa? To su dva uvjeta da ozdravimo, da imamo pristup njegovu srcu: osjećati potrebu za njegovim ozdravljenjem i pouzdati se u njega. Isus ide naći te ljude u mnoštvu i izvlači ih iz anonimnosti, oslobađa ih od straha da žive i da budu odvažni. Čini to pogledom i riječju koja ih vraća na put nakon tolike pretrpljene patnje i poniženja. I mi smo pozvani naučiti i oponašati te riječi koje oslobađaju i te poglede koji vraćaju volju za životom onima koji su je lišeni.

U tome evanđeoskom odlomku isprepliću se teme vjere i novog života koji je Isus došao ponuditi svima. Ušavši u kuću u kojoj je djevojka već ležala mrtva, izbacuje iz nje one koji se ljute i jadikuju (usp. r. 40) te kaže: „Dijete nije umrlo, nego spava" (r. 39). Isus je Gospodin, pred njim je tjelesna smrt poput nekog sna, nema razloga za očaj. Druge se smrti treba bojati, a to je smrt srca okorjelog u zlu! Te se smrti moramo bojati! Kad osjetimo da nam je srce otvrdnulo, da je u našim grudima otvrdnulo srce i, dopustite mi da upotrijebim tu riječ, mumificirano srce, moramo se toga bojati. To je smrt srca. Ali ni grijeh, ni mumificirano srce, za Isusa nije posljednja riječ, jer nam je on donio Očevo beskrajno milosrđe. Ako smo i nisko pali, njegov nježni i snažni glas do nas dopire: „Kažem ti: ustani!". Lijepo je čuti te Isusove riječi upućene svakom od nas: „Kažem ti: ustani! Idi. Ustani, samo hrabro, ustani!". I Isus vraća život djevojci i vraća život ozdravljenoj ženi: život i vjeru objema.

Zamolimo Blaženu Djevicu Mariju da nas prati na putu vjere i konkretne ljubavi, osobito prema onima koji su u potrebi. Zazovimo njezin majčinski zagovor za našu braću i sestre koji trpe u tijelu i duhu.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre, još jednom upućujem svoje molitve za ljubljani nikaragvanski narod i pridružujem se naporima tamošnjih biskupa i brojnih ljudi dobre volje koji su preuzeli ulogu posredovanja i svjedočenja u procesu nacionalnog dijaloga koji se trenutno vodi na putu demokratskih promjena.

U Siriji je stanje i dalje teško, posebice u pokrajini Daraa, u kojoj je posljednjih dana došlo do novih vojnih akcija u kojima su pogođene škole i bolnice i zbog kojih je tisuće ljudi moralo napustiti svoje domove. Zajedno s molitvom ponovo upućujem svoj apel kako bi stanovništvo, koje je već godinama teško iskušavano, bilo pošteđeno daljnjeg trpljenja. Usred tolikih sukoba, moramo istaknuti jednu inicijativu koja bi se mogla nazvati povijesnom – i može se reći da je to dobra vijest. Ovih dana, nakon dvadeset godina, vlade Etiopije i Eritreje ponovo zajedno razgovaraju o miru. Neka taj susret zapali svjetlo nade za te dvije zemlje na Afričkom rogu, kao i za čitav afrički kontinent.

Jamčim svoje molitve također za mlade ljude koji su nestali prije više od tjedan dana u podzemnoj spilji u Tajlandu.

Sljedeće subote poći ću u Bari zajedno s mnogim poglavarima crkava i kršćanskih zajednica s Bliskog istoka. Bit će to za nas dan molitve i razmišljanja o dramatičnoj situaciji u toj regiji u kojoj tolika braća i sestre u vjeri i dalje trpe, i molit ćemo jednim glasom: „Mir tebi!" (Ps 122, 8). Molim vas da svojom molitvom pratite ovo hodočašće mira i jedinstva.